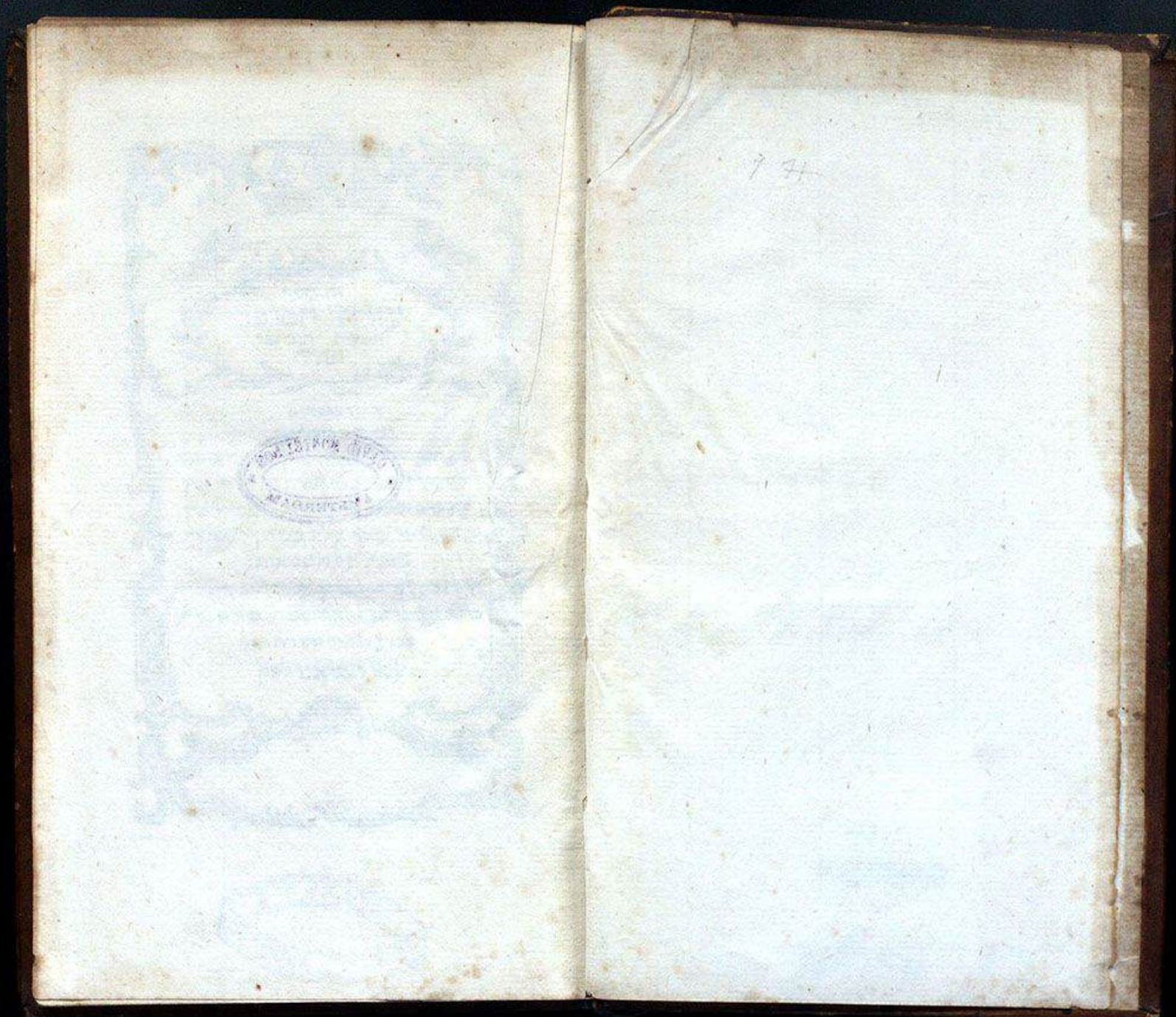

20D36

ספר
הדברים
תקון סופרים
סדר פרשיות כל השנה
עם נקודות וטעמים
והפטרות מטוהרות בכל ספר וכפר
מחמשה חומשי תורה

עם כמ"ז שורות שצריך לכתוב בספר תורה בכל עמוד ועמוד וכ"ה
תיבות בכל שורה ושורה כדי שיבא הספר כלו וזו העמודים (מלכר
ב"ה שמו"ו) עם ציון אותם שמות הקדש שהסופרים מספקים בהם
שצריך לקדשם ושאר הדברים הצריכים כאותיות גדולות וכו'
מחבר לו סימני העולים של מנחה בשבת ושני וחמישי ויום
שבת קדש והמפטיר בצורת כוכב להורות המעיין בו לקרוא
בספר תורה וגם בסופו לוח של פרשיות המועדים הכל
מתוקן כראוי על כל אשר יצאו לאור הדפוס עד היום:

QUINQUE LIBRIMOSIS

Magno labore, & industria, accuratissimè correcti præ omnibus qui hucusque thypis fuere mandati.

AMSTELODAMI,

Anno a mundo creati, 5527.

ספר הדברים

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל
 בעבר הירדן במדבר בערבה מול
 סוף בין פארן ובין תפל ולבן ותצרת ורי זקב :
 אחרי אשר יום מתרב הרף הרשע שער עד
 קדש ברנע : ויהי בארבעים שנה בעשתי
 עשר חדש באחר לחדש דבר משה אל
 בני ישראל כל אשר צוה יהוה אתו אלהם :
 אחרי הכרתו את סיון מלך האמורי אשר יושב
 בחשבון ואת עוג מלך הכנען אשר יושב
 בעשתרת בארבע : בעבר הירדן בארץ
 מואב הואיל משה באר את ההתורה הזאת
 לאמר : יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר
 רב לכם שבת בחר הוה : פנו וסעו לכם ובאו
 הר האמורי ואל כל שכניו בערבה בחר
 ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ הכנעני
 ותלבנון עד הנחל הגדל נחר פרת : * ראה
 נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את
 הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם לאבותיכם
 ליצחק וליעקב לתת להם ולירשם אתריהם :
 ואמר

הדברים

ואמר אלכם בעת ההוא לאמר לא אוכל
לכרי שארת ארבעם : יהוה אלהיכם הדבר
אתכם והינכם היום כמובני השמים לרגל :
יהוה אלהי אבותכם יסוף עליכם כגם אלף
פעמים ויכרך אתכם כאשר דבר לכם : *
אברה אשה לכרי טרחכם ומשאכם ודיככם :
הבו לכם אנשים חכמים ונבנים וידעים
לשכטיכם ואשימם בראשיכם : ותענו אתי
ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות :
ואלה את ראשי שכטיכם אנשים חכמים
וידעים ואתן אותם ראשים עליכם שרי
אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי
עשרת ושרים לשכטיכם : ואצוה את שפטיכם
בעת ההוא לאמר שמע בין אחיכם ושפטיהם
צדק בין איש ובין אחיו ובין גרו : לא תכירו
פנים במשפט כקטן כגדל השמעון לא
תגורו מפני איש כי המשפט לאלהים הוא
והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אלי ושמעתי :
ואצוה אתכם בעת ההוא את כל הדברים
אשר תעשון : וגסע מהרב וכלך את כל
המדבר הגדול ותנחיא ההוא אשר ראיתם
דרך

טו

קט

הדברים

דבר

דרך הר האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו
אתנו ונבא עד קדש ברנע : ואמר אלכם
באתם עד הר האמרי אשר יהוה אלהינו
נתן לנו : ראה נהן יהוה אלהיך לפניך את
הארץ עלה רש כאשר דבר יהוה אלהי
אבותיך לך אלתיה ואל תחת : * ותקרבון
אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו
ויחפרו לנו את הארץ וישבו ארנו דבר
את הדרך אשר נעלה בזה ואת הערים
אשר נבא אליהן : ויטב בעיני הדבר ואקח
מכם שנים עשר אנשים איש אחר לשבט :
ויפנו ויעלו הררה ויבאו עד גתל אשבל
וירגלו אתה : ויקחו בידם מפרי הארץ ויורו
אלינו וישבו ארנו דבר ויאמרו טובה הארץ
אשר יהוה אלהינו נתן לנו : ולא אבייתם
לעלה ותמרו את פי יהוה אלהיכם : ותרגנו
באהליכם ותאמרו כשנאת יהוה ארנו
הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד האמרי
לחשמוננו : אנה אנחנו עלים אחינו חמסו את
לכנו לאמר עם גדול ורם ממנו ערים גדולות
ובצורות בשמים וגם בני ענקים ראינו שם :
ואמר

שלישי

מלרע

הדברים

ואמר אלכם לא תעזבו ולא תיראו מהם
יהיה אלהיכם ההלך לפניכם הוא ילחם לכם
בכל אשר עשה אתכם במצרים לעיניכם
ובמדבר אשר ראית אשר נשאל יהוה
אלהיך כאשר ישא איש את בנו בכל הדרך
אשר הלכתם עד באכם עד המקום הזה
ובדבר הזה אינכם מאמינים ביהוה אלהיכם
ההלך לפניכם בדרך לתור לכם מקום לחנות
באש לילה לראתכם בדרך אשר תלכו בו
ובענין יומם : וישמע יהוה את קול דבריכם
ויקצף וישבע לאמר : אם יראה איש באנשי
האלה הדור הרע הזה את הארץ הטובה אשר
נשבעתי לתת לאבותיכם : וולתי כלב בן יפנה
הוא יראה וילך אתן את הארץ אשר ברחו בו
ולבניו יען אשר מלא אחרי יהוה : גם כי התאנן
יהוה בגללכם לאמר גם אתה לא תבא שם
הושע בן נון העמד לפניך הוא יבא שמה
אחיו חזק כי הוא ינחלנה את ישראל : * וטפנו
אשר אמרתם לבנו יהיה ובניכם אשר לא ידעו
היום טוב ורע הקה יבאו שמה ולתם אתנו
והם ירשוה : ואתם פנו לכם וסעו המדבר
דרך

אלעזר

רביעי

הדברים

דרך ים סוף : ותענו ותאמרו אלי המאנו
ליהוה אנחנו נעלה ונרחמו ככל אשר צונו
יהוה אלהינו ותחגורו איש את כלי מלחמתו
ותהינו לעלות ההרה : ויאמר יהוה אלי אמר
להם לא תעלו ולא תלחמו כי אני בקרבכם
ולא תנפלו לפני איביכם : ואדבר אליכם ולא
שמעתם ותמרו את פי יהוה ותעלו ההרה :
ויצא האמרי רישב בחר הרהוא לקראתכם
וירדפו אתכם כאשר תעשינה הדברים ויבחו
אתכם בשעיר עד הרמה : ותשבו ותבכו לפני
יהוה ולא שמע יהוה בקלכם ולא רחמו
אליכם : ותשבו בקדש ימים רבים כימים אשר
ישבתם : * וגפן ונסע המדברה בדרך ים סוף
כאשר דבר יהוה אלי וגסב את הר שעיר ימים
רבים : * ויאמר יהוה אלי לאמר : המשי
רבי לכם סב את ההר הזה פנו לכם צפונה ואת
העם צו לאמר אתם עבדים בגבול אחיכם בני
עשו הישבים בשעיר ויירצו מכם וישמרתם
מאד : אל תחגורו פס כי לא אתן לכם מארצם
על מדרך כף רגל כי ירשה לעשו נתתי את ההר
שעיר : אבל תשקרו מאתם בכבד ואכלתם
וגם

המשי

מלך

וגם

נ א י 57

הדברים

וגם מים תכרו מאתם בכסף ושתיהם : ו
יהיה אליהם ברכה בכל מעשה ידך ויהי
לכתך את המדבר הגדל הזה ויהי ארבע
שנה יהיה אליהם עמך לא חסרת דבר
ונעבר מאת אחינו בני עשו הישבי
בשעיר מדרך הערבה מאילת ומעין
וגן ונעבר דה
גבר
מדבר מואב : ויאמר יהוה אלי אל ה
את מואב ואל תרנגר גם מלחמה כי לא
אתן לך מארצו ירשה כי לבני לוט נתת
את ער ירשה : האמים לפנים ישבו בה
גדול ורב ורם בענקים : רפאים יחש
אף הם בענקים והמאבים יקראו לה
אמים : ובשעיר ישבו החדים לפנים ו
עשו יירשום וישמידום מפניהם ויש
תחתם כאשר עשה ישראל לארץ ירש
אשר נתן יהוה להם : עתה קמו ועברו למ
ארץ נחל זרד ונעבר את נחל זרד : והתג
אשר הלכנו מקרב ברנע עד אשר עבר
את נחל זרד שלשים ושבעה שנה ער
כל הדור אנשי המלחמה מקרב המ
כאשר

פסקא
כאמצע
פסוק

הדברים

וכו
כאשר נשבע יהוה להם : וגם יר יהוה תחת
בם להם מקרב המתנה עד תמם : ויהי
כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות מקרב
העם : וידבר יהוה אלי
לאמר : אתה עבר היום את גבול מואב את
ער : וקרבת מול בני עמון אל התצרים ואל
התגבר בם כי לא אתן מארץ בני עמון לך
ירשה כי לבני לוט נתתה ירשה : ארץ רפאים
החשב אף הוא רפאים ישבו בה לפנים
והעמנים יקראו להם ומומים : עם גדול ורב
ורם בענקים וישמידם יהוה מפניהם וירשם
וישבו תחתם : כאשר עשה לבני עשו הישבים
בשעיר אשר השמיד את החדי מפניהם
וירשם וישבו תחתם עד היום הזה : והענים
הישבים בתצרים עד ענה כפתרים היצאים
מכפתר השמידם וישבו תחתם : קומו קעו
ועברו את נחל זרד ואת נחל זרד את
פיתן מלך חשבון האמרי ואת ארצו חתל רש
והתגבר בו מלחמה : היום הזה אהל תת פחדך
וראתך על פני העמים תחת כל הרשעים
אשר ישמעון שמעך ורגזו וחלו מפניך :
ואשלה

הדברים

ואשלח מלאכים ממדבר קדמות אל-סיחון
מלך חשבון דברי שלום לאמר : אעברה
בארצך בדרך בדרך אלך לא אסור ימין
ושמאול : אכל בכסף תשכנני ואכלתי
ומים בכסף התחלתי ושריתי רק אעברה
ברגלי : כאשר עשיתי לי בני עשו הישבים
בשעיר והמואבים הישבים בער עד אשר
אעבר את-הירדן אל-הארץ אשר יהיה
אלהינו נתן לנו : ולא אכר סיחון מלך חשבון
העברנו בו כיר-הקשה יהיה אלהיך את
רוח ואמץ את-לכבו למען תתן בדרך כיום
הזה : * ויאמר יהוה אלי ראה
החלתי תתן לפניך את-סיחון ואת-אדני החל
לש-לרשת את-אדני : ויצא סיחון לקראתנו
הוא וכל-עמו למלחמה יחצה : ויתנהו יהוה
אלהינו לפנינו ונך אותו ואת-בניו ואת-כל-עמו
ונלכד את-כל-עריו בעת ההוא ונחרם את-כל
עיר מתם והנשים והטף לא השאירו שריד
רק הבקעה בזונו לנו ושלל הערים אשר לכדנו
מערער אשר על-שפת-נחל ארנו והעיר אשר
בנחל ועד-הגלעד לא היתה קריה אשר שגמה
ממנו

ששי

בניו

הדברים

רכז

ממנו את-חבל נתן יהוה אלהינו לפנינו : רק אל
ארץ בני-עמון לא-קרבת כל-יד נחל יבק וערי
חחר וכל אשר-צוה יהוה אלהינו : * ונפן ונעל
בדרך הבשן ויצא עוג מלך-הבשן לקראתנו
הוא וכל-עמו למלחמה אדרעי ויאמר יהוה
אלי אל-תירא אתו כי בדרך נתתי אותו ואת-
כל-עמו ואת-ארצו ועשיתי לו כאשר עשיתי
לסיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון :
ויתן יהוה אלהינו בידנו גם את-עוג מלך-הבשן
ואת-כל-עמו ונכחו עד-כלתי השאיר-לו שריד :
ונלכד את-כל-עריו בעת ההוא לא היתה
קריה אשר לא-לקחנו מאתם ששים עיר
כל-חבל ארגב ממלכת עוג בבשן : כל-אלה
ערים בצרת חומה גבהה דלתים ובריח לכר
מערי דפרו הרבה מאד : ונחרם אותם כאשר
עשינו לסיחון מלך חשבון החרם כל-עיר
מתם הנשים והטף : וכל-הבקעה ושלל הערים
בזונו לנו : ונקה בעת ההוא את-הארץ מיר
שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מנחל
ארנו עד-הר חרמון : צידים יקראו לחרמון
שרון והאמרי יקראו לו שניר : כל-ערי המישר
וכל

ממנו

הדברים

וכל הגלעד וכל חבשן עד סלכה ואררעי ער
ממלכת עוג בקשן: כי רק עוג מלך חבשן נשא
מיתר הרפאים הנה ערשו ערש ברזל וכל
הוא ברבתי בני עמון תשע אבות ארבה וארבע
אמות רחבה באמת איש: ואח הארץ הוא
ירשנו בעת ההוא מעדער אשר על נחל ארן
ולגרי הר הגלעד ועריו נתתי לראובני ולגרי
ויתר הגלעד וכל חבשן ממלכת עוג נתתי לחצי
שבט המנשה כל חבל הארץ לכל חבשן
הוא יקרא ארץ רפאים: יאיר בן מנשה לקח
את כל חבל ארץ עד גבול הגשור והמעכה
ויקרא אתם על שמו ארץ חבשן חות יאיר עד
היום הנה: * ולמכיר נתתי את הגלעד: ולראובני
ולגרי נתתי מן הגלעד ועד נחל ארן תוך הנחל
וגבול ועד יבק הנחל גבול בני עמון: והערכה
והיירדן וגבול מכנת ועד ים הערבה ים המלח
תחת אשרת הפסגה מזרחת: ואצו אתכם בעת
ההוא לאמר יהוה אלהיכם נתן לכם את הארץ
הזאת לרשתה חרוצים תעבדו לפני אחיכם
בני ישראל כל בני חיל: רק נשיכם וטפכם
ומקנכם ירעתי כי מקנה רב לכם ישובו בעריכם
אשר

שביעי

ואתחנן

רכב

אשר נתתי לכם: * עד אשר יגיה יהוה! לאחיהם
ככם וירשו גם הם את הארץ אשר יהוה
אלהיכם נתן להם בעבר הירדן ושבתם איש
לירשורו אשר נתתי לכם: ואח יהושוע צויתי
בעת ההוא לאמר עיניך הראת את כל אשר
עשה יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה בן
יעשר יהוה לכל הממלכות אשר אתה עבר
שמה: לא תיראום כי יהוה אלהיכם הוא
הגדלתם לכם: ס ס ס ואתחנן אל-
P.45. יהוה בעת ההוא לאמר: אדני יהוה אתה החלית
ליראיות את עבדך את גדלך ואת ירך החזקה
אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה
כמעשיו ובגבורתך: אעברה נא ואראה את
הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב
חנה וחלבון: * ויהעבר יהוה כי למענכם ולא
שמע אלי ויאמר יהוה אלי רב לך אל הנוסף
דבר אלי עוד בדבר הנה: עלה ראש הפסגה
ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה ומזרחת וראה
בעיניך כי לא תעבר את הירדן הנה: וצו את
יהושע ותקרה ואמצהו כי הוא יעבר לפני העם
הנה והוא ינחיל אותם את הארץ אשר תראה:
ונשב

מפסיר

קדש

אשר

וְנִשְׁכַּב בְּלַיָּא מוֹל בֵּית פְּעוֹר : *
 וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל שְׁמַע אֱלֹהֵי הַחֲקִים וְאֵל־הַמִּשְׁפָּט
 אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִלְמֵד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת לַמַּעַן תִּהְיֶה
 וּבִאתֶם וִירְשֶׁתֶם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵי
 אֲבֹתֵיכֶם נָתַן לָכֶם : לֹא הִסְפּוּ עַל־הַדְּבָר אֲשֶׁר
 אֲנֹכִי מַצִּיחַ אֶתְכֶם וְלֹא תִגְדְּעוּ מִמֶּנּוּ לִשְׁמֹר
 מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אֲנֹכִי מַצִּיחַ אֶתְכֶם
 עֲשִׂיכֶם הָרְאוֹת אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוָה בְּכַעַר
 פְּעוֹר כִּי כָל־הָאִישׁ אֲשֶׁר הִלֵּךְ אַחֲרַי בְּעַל־פִּי
 הִשְׁמִידוּ יְהוָה אֱלֹהֵיךְ מִקִּרְבְּךָ : וְאַתָּם הַדְּבָר
 שֵׁנִי בִיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם : * רֵאשִׁית לִמְדוֹ
 אֶתְכֶם הַקִּים וּמִשְׁפָּטִים כַּאֲשֶׁר צִוִּי יְהוָה אֱלֹהֵי
 לַעֲשׂוֹת כֵּן בִּקְרִיב הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּם בָּאִים שָׁמָּה
 לְרִשְׁתָּהּ : וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם כִּי הִיא חֻמַּתֵּיכֶם
 וּבִעֲתֶכֶם לַעֲשֵׂי הָעַמִּים אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן אֶת כָּל
 הַחֲקִים הָאֵלֶּה וְאָמְרוּ רַק עַם־הַכֹּהֵן וְנִבְיוֹן הָיָה
 הַגָּדוֹל הַזֶּה : כִּי מִי־גִי גָדוֹל אֲשֶׁר־לּוֹ אֱלֹהֵי
 קִרְבִּים אֵלָיו בִּיהוָה אֱלֹהֵינוּ כְּכֹל־קִרְאָנוּ אֵלָיו
 וּמִי־גִי גָדוֹל אֲשֶׁר־לּוֹ חֲקִים וּמִשְׁפָּטִים צְדִיקָה
 כְּכֹל הַתְּהִלָּה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנֹכִי נָתַן לַפְּנִיכֶם הַיּוֹם
 רַק הִשְׁמַר לָךְ וּשְׁמֹר נַפְשְׁךָ מֵאֵד פֶּן־תִּשְׁכַּח
 אֶת

קדש

אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־כָּאוּ עֵינֶיךָ וּפִן־יִסְרוּ מִלִּבְּךָ
 כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ וְהוֹדַעְתָּם לִבְנֶיךָ וּלְבָנֵי בְנֶיךָ : יוֹם
 אֲשֶׁר עָמַדְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּחֲרֹב בְּאֶמֶר
 יְהוָה אֵלֵי הִקְהֵל־לִי אֶת־הָעָם וְאִשְׁמַעְתָּ אֶת־
 דְּבָרֵי אֲשֶׁר יִלְמְדוּן לִירְאָה אֶת־יְהוָה כָּל־הַיָּמִים
 אֲשֶׁר חַם חַיִּים עַל־הָאָרֶץ וְאַתָּה בְּנִיהֶם יִלְמְדוּן :
 וְתִקְרְבוּן וְתַעֲמְדוּן תַּחַת הַר הַזֶּה וְהָהָר בְּעַר בְּאֵשׁ
 עַר־לְכָּה הַשָּׁמַיִם חֹשֶׁךְ עָנָן וְעֶרְפֶּל : וְיִדְבַר יְהוָה
 אֵלֵיכֶם מִתּוֹךְ הָאֵשׁ קוֹל דְּבָרִים אַתָּם שְׁמָעִים
 וְתִמְוֶנָה אֵינְכֶם רֹאִים וּלְתִי קוֹל : וְיִגֹּד לָכֶם אֶת־
 בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר צִוָּה אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת עֲשֵׂת הַדְּבָרִים
 וְכִתְבְּתֶם עַל־שְׁנֵי לַחֹת אֲבָנִים : וְאַתִּי צִוָּה יְהוָה
 בְּעֵת הַהִיא לִלְמֹד אֶתְכֶם הַקִּים וּמִשְׁפָּטִים
 לַעֲשׂוֹתְכֶם אֵתֶם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתָּם עֹבְרִים שָׁמָּה
 לְרִשְׁתָּהּ : וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד לַנְּפִשְׁתִּיכֶם כִּי לֹא
 רִאִיתֶם כָּל־תְּמוּנָה בַּיּוֹם דְּבַר יְהוָה אֵלֵיכֶם בַּחֲרֹב
 מִתּוֹךְ הָאֵשׁ : פֶּן־תִּשְׁכַּחוּן וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל
 תְּמוּנֹת כָּל־כֶּסֶל הַבְּנִית זָכָר אוֹ נְקֵבָה : תִּבְנִית
 כָּל־בְּהֵמָה אֲשֶׁר בָּאָרֶץ תִּבְנִית כָּל־צִפּוֹר בָּנֶף
 אֲשֶׁר תִּעֹף בַּשָּׁמַיִם : תִּבְנִית כָּל־דָּמָשׁ בְּאֶדְמַת
 תִּבְנִית כָּל־דְּגָר אֲשֶׁר־בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ :
 וּפֶן

נח א י 58

וּפְנֵי־תֵשָׁא עֵינֶיךָ הַשְׁמַמָּה וְרָאִיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם
וְאֶת־הָאֲדָמָה וְאֶת־הַבְּרָכִים כֹּל צִבְיַת הַשָּׁמַיִם
וְנִדְחֵת וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם וְעִבַדְתָּם אֲשֶׁר חָדַר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אִתָּם לְכֹל הַעַמִּים תַּחַת כָּל
הַשָּׁמַיִם : וְאַתָּה לֵקַח יְהוָה וַיּוֹצֵא אֶתְּךָ
מִכּוּר הַבְּדִיל מִמַּצְרַיִם לְהוֹרֹת לוֹ לְעַם נִחְלָם
כְּיוֹם הַזֶּה : וַיְהוֹדָה הַתַּאֲנִי־כִי עַל־דְּבָרֶיךָ
וַיִּשְׁבַּע לְבַלְתִּי עֲבָרִי אֶת־הַיַּרְדֵּן וּלְבַלְתִּי
אֶל־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן
לְךָ נַחֲלָה : כִּי אֲנִי מֵת בָּאָרֶץ הַזֹּאת אֲנִי
עֹבֵר אֶת־הַיַּרְדֵּן וְאַתָּה עֹבְרִים וַיִּרְשֶׁתְּ אֶת
הָאָרֶץ הַטּוֹבָה הַזֹּאת : הַשְׁמָרוּ לָכֵם פְּנֵי־תֵשָׁא
אֶת־בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּךְ
וַעֲשִׂיתֶם לָכֵם פֶּסֶל תְּמוּנָה כֹּל אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אֹכֶלֶת הֵא
אֵל הַכָּא :

פרשת
תשעה
באב
בשחרית

כִּי־תוֹלִיד בְּנִים וּבְנֵי בָנִים וְנוֹשְׁתֶּם בָּאָרֶץ
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם וַעֲשִׂיתֶם פֶּסֶל תְּמוּנָה כֹּל וַעֲשִׂיתֶם
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְהַכְעִיסוֹ : הַעֲזִיב
בְּכֶם הַיּוֹם אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ כִּי־אֵין
הַתַּאֲבִדוֹן מִתּוֹר מֵעַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אִתָּם עֲבָרְךָ
א

אֶת־הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא־תֵאָרִיכוּ יָמֶיךָ
עָלֶיךָ כִּי הַשְׁמָר הַשְׁמָדוֹן : וְהַפִּיץ יְהוָה
אֶתְּכֶם בְּעַמִּים וּנְשָׂאֲתֶם מִתִּי מִכָּפָר בְּגוֹיִם
אֲשֶׁר יַעֲהֵג יְהוָה אֶתְּכֶם שָׁמָּה : וְעִבַדְתֶּם־שָׁם
אֱלֹהִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם עֵץ וָאֶבֶן אֲשֶׁר
לֹא־יִרְאֹוּ וְלֹא יִשְׁמְעוּ וְלֹא יֵאָכְלוּ וְלֹא
יִרְחוּ : וּבִקְשַׁתֶּם מִשָּׁם אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וּמִצֵּאתָ כִּי הִדְרִשְׁנוּ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־
נַפְשְׁךָ : בְּצַר לְךָ וּמִצָּאוֹךְ כֹּל הַיַּרְדֵּן
הַזֶּה אֱלֹהִים בְּאַחֲרִית הַיָּמִים וְשִׁבְתָּ עַד־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעַתָּ בְּקוֹל : כִּי אֵל רַחוּם יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יִשְׁחִיתְךָ וְלֹא יִשְׁלַח
אֶת־בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם : כִּי שָׁאֵל
נָא לְיָמִים רַאשֵׁינִים אֲשֶׁר־הָיוּ לְפָנֶיךָ לְמוֹן־
הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָרֶץ
וְלִמְקַצֵּה הַשָּׁמַיִם וְעַד־קִצְרָה הַשָּׁמַיִם הַגָּהִה
בְּדָבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה אוֹ הַנִּשְׁמָע כְּמָהוּ : הַשְׁמָע
עִם קוֹל אֱלֹהִים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ־הָאֵשׁ בְּאֶשְׁרִי־
שָׁמַעַתָּ אֶתְּךָ וַחֲוִי : אוֹ הַנִּסָּה אֱלֹהִים לְבֹא לְקַחַת
לוֹ גוֹי מִקֶּרֶב גוֹי בְּמִסְתֵּי בְּאֵרוֹת וּבְמוֹפְתִים
וּבְמִלְחָמָה וּבְיָד חֲזָקָה וּבְיָדוֹעַ נִטְוִיהַ
נח ב 2 58 ובמוראים

מלעיל
קדש
קדש

ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם יהוה
אלהיכם במצרים לעיניך : אתה הוה הוה
לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו
מן השמים השמיים את קלו ליסרה ועל הארץ
הארץ את אשו תגדלה ודבריו שמעת מתוך
האש : ותחת כי אהב את אבותיך ויבחר בך
אחריו ויצאך בפניו בכחו הגדל ממצרים
להודיש גוים גדלים ועצמים מן מפת
להביאך לתחת לה את ארצם נחלה ביום הוה
וידעת היום והשבת אל לבבך כי יהוה הוא
האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מהתחת
אין עוד : ושמרת את חקני ואת מצותי אשר
אני מצוך היום אשר יטב לך ולבניך אחריך
ולמען תאריך ימים על האדמה אשר יהוה
אלהיך נתן לך בלתימים : פ

אז יבריל משה שלש ערים בעבר הירדן
מזרחת שמש : לגם שמה רוצה אשר ירצה
את רצחו בלתי דעת והוא לא שנה
מתמל שלשם וגם אל אחת מן הערים האר
ותי : את בצר במדבר בארץ המישר לראובן
ואת דאמה בגלעד לגדי ואת גולן בגלעד
למנשי

עליו

למנשי : וזאת התורה אשר שם משה לפני בני
ישראל : אלה העדות והחקים והמשפטים
אשר דבר משה אל בני ישראל בצאתם
מצרים : בעבר הירדן בגיא מול בית פעור
בארץ סיחן מלך האמורי אשר יושב בחשבון
אשר דבר משה ובני ישראל בצאתם
מצרים : וירשו את ארצו ואת ארץ יעוג
מלך הבשן שני מלכי האמורי אשר בעבר
הירדן מורח שמש : מערער אשר על שפת
נחל ארגן ועד יר שואן הוה הרמון : וכל
הערכה עבר תורו מזרחת ועד ים הערכה
תחת אשרת הפסנה : פ

ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם שמעו
ישראל את החקים ואת המשפטים אשר אנכי
דבר באזניכם היום ולמדתם אתם ושמרתם
לעשתם : יהוה אלהינו כרת עמנו ברית בחרב :
לא את אבותינו כרת יהוה את הבכריה הוה
כי אתנו אנהנו אלה פה היום כלנו חיים : פנים
בפנים דבר יהוה עמכם בחר מהוה האש :
אנכי עמד בין יהוה ובניכם בעת ההוא להגיד
לכם את דבר יהוה כי יראתם מפני האש
ולא

ה
כיש

ואתחנן

טעמי צבוי וליחיד בסוף זה הספר
 ולא עליהם בחר לאמר :
 יהוה אלהיך אשר הוצאתיך ממצרים מבית עבדים לא יהוה אלהים אחרים על פני לא תעשה פסל כל תמונה אשר בשמים ומי ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ לא תשתחוה להם ולא תעבדם אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקר עין אבוי על בנים ועל שלשים ועל רבעים לשונות ועשה חסד לאלפים לאחבי ולשונות מצותי :
 לא תשא את שם יי אלהיך לשווא כי לא יקה יהוה את אשר יש את שמו לשווא :
 יום השבת לקדשו כאשר צוה יהוה אלהיך ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובעדך ועבדך ואמרת ושווד וחמור וכל בהמהך וגר אש בשעריך למען ינוח עבדך ואמרת בקוין וזכרת כי עבד הייתי בארץ מצרים ויהוה אלהיך משם ביד תוקה ובזרע נטתי על

מצותי ק

ואתחנן

רלב
 על כן צוה יהוה אלהיך לעשות את יום השבת :
 כבד את אביך ואת אמך כאשר צוה יהוה אלהיך למען יאריכו ימך ולמען יטב לך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך :
 לא תרצח :
 לא תגנב :
 תענה ברעך עד שוא :
 תחמד אשת רעך :
 תתאווה בית רעך שורו ועבדו ואמתו שורו וחמורו וכל אשר לרעך :
 את הדברים האלה דבר יהוה אל כל קהלכם בחר מתוך האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם על שני לוחות אבנים ויתנם אלי :
 ויהי בשמעכם את הקול מתוך החשך וההר בער באש והתקרבון אלי כל ראשי שבטיכם וקניכם :
 ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו את כבודו ואת גדלו ואת קלו שמענו מתוך האש היום הוה ראינו כי ידבר אלהים את האדם וחי :
 ועתה למד נמות כי תאכלנו האש הגדלה הוצאת אם יספים אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד ומתנו

חמישי

ומתנו : כי מי כל־בשר אשר שמע קול אלהים
 * קדש * מלעיל
 היום מדבר מתוך האש כמנו ויחי : קרב את
 ושמע את כל־אשר יאמר יהוה אלהינו ואת
 הדבר אלינו את כל־אשר ידבר יהוה אלהינו
 אליך ושמענו ונעשינו : וישמע יהוה את־דברי
 דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה אלהינו
 שמעתי את־קול דברי העם הזה אשר דבר
 אליך היטיבו כל־אשר דברו : מי יתן והי
 לבבם זה להם ליראה אתי ולשמר אצותי
 מצותי כל־המים למען ייטב להם ולבנות
 לעולם : לך אמר להם שובו לכם לאתלכם
 ואהבה פה עמד עמדי ואדברה אליך ואל
 כל־המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמד
 ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה
 ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהים
 אתכם לא תסרו ימין ושמאל : בכל־הדבר
 אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו לא תסו
 תחיון וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר
 תירשון : * וזאת המצוה החקים והמשפטים
 אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם לעשות
 בארץ אשר אתם עתה שמה לרשתה
 למען

רלג
 למען תירא את־יהוה אלהיך לשמר את־כל־
 חקתיו ומצותיו אשר צונו אתה ובנך
 ובן־בנך כל ימי חייך ולמען יארכו ימך : ושמעת
 ישראל ושמרת לעשות אשר יטב לך ואשר
 תדבון מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך
 ארץ זבת חלב ודבש : * פ
 שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד : ואהבת
 את יהוה אלהיך בכל־לבבך ובכל־נפשך
 ובכל־מאריך : והיו הדברים האלה אשר אנכי
 מצוה היום על־לבבך : ושננתם לבניך ודברת
 בהם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך
 ובקומך : וקשרתם לאות על־ידך והיו
 למזכרת בין עיניך : וכתבתם על מזוזות ביתך
 ובשעריך : * ס
 והיה כי יביאך יהוה
 אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבותיך לאברהם
 ליצחק וליעקב לתת לך ערים גדולות וטובות
 אשר לא־בנית : ובתים מלאים כל־טוב אשר לא־
 מלאה וברת חצובים אשר לא־חצבת בךמים
 וזיתים אשר לא־נטעת ואכלת ושבעת השמר
 לך פירות השבת את־יהוה אשר הוציאך מארץ
 מצרים מבית עבדים : את־יהוה אלהיך תירא
 ואתה

ששי
 ע"ד רבתי

ואתו תעבד ובשמו תשבע : לא תלכו אף
אלהים אחרים מאלהי העמים : כי אל קנא יהוה אלהיך בך והשמירך מפני יחרה אף יהוה אלהיך בך והשמירך מפני האדמה :
את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במסע שמור תשמרון את מצות יהוה אלהי וערתיו ותקיו אשר צוה : ועשית הישר והנכון בעיני יהוה למען יטב לך ובאת וירשת את הארץ הטובה אשר נשבע יהוה לאבותיך לאמר מיד הערית והחקים והמשפטים אצוה יהוה אלהינו אתכם : ואמרת לעבדים היינו לפרעה במצרים ויציאנו ממצרים בגד חוקה : ויתן יהוה אותות ומפתים גדלים ודעים במצרים בפרעה ובכל בני לעינינו : ואותנו הוציא משם למען הביא אותנו לארץ לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה לראות את יהוה אלהינו למען לנו כל הימים לחיה

לחיותנו כחיים חיים : וצדקה תהיה לנו כי נשמר אלהים אחרים מעשות את כל המצות האלה לפני יהוה סביבותיכם : כי אל קנא יהוה אלהיך בך והשמירך מפני יחרה אף יהוה אלהיך בך והשמירך מפני האדמה : את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במסע שמור תשמרון את מצות יהוה אלהי וערתיו ותקיו אשר צוה : ועשית הישר והנכון בעיני יהוה למען יטב לך ובאת וירשת את הארץ הטובה אשר נשבע יהוה לאבותיך לאמר מיד הערית והחקים והמשפטים אצוה יהוה אלהינו אתכם : ואמרת לעבדים היינו לפרעה במצרים ויציאנו ממצרים בגד חוקה : ויתן יהוה אותות ומפתים גדלים ודעים במצרים בפרעה ובכל בני לעינינו : ואותנו הוציא משם למען הביא אותנו לארץ לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה לראות את יהוה אלהינו למען לנו כל הימים לחיה

עקב

וַיִּפְדֶּךָ מִיַּד כָּל־עֲבָדִים מִיַּד פְּרַעֲזָה מִלִּפְנֵי מִצְרַיִם
וַיַּדְעֶךָ כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא הָאֱלֹהִים הַ
הַנֶּאֱמָן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַחֲסֵד לְאֶבְרָהָם וְלִישָׂכָיו
מִצְוָתוֹ לְאַלֵּף דָּוִד וּמִשְׁלֵם לְשִׁנְאוֹ
פָּנָיו לְהַאֲבִידוֹ לֹא יֵאָחֵז לְשִׁנְאוֹ אֶל־
יִשְׁלֵם לָוִי וְשִׁמְרָתָהּ אֶת־הַמִּצְוָה וְאֶת־הַחֲסֵד
וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה לְךָ
לַעֲשׂוֹתָם:

פ פ פ

P.46. וְהָיָה עֲקֵב הַשְּׁמֵעוֹן אֶת־הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּ
וְשִׁמְרָתָם וְעֲשִׂיהֶם אִתָּם וְשִׁמְרָתָם יְהוָה אֱלֹהֵי
לֵךְ אֶת־הַגָּדוֹל וְאֶת־הַחֲסֵד אֲשֶׁר נִשְׁמַר
לְאֶבְרָהָם וְלִישָׂכָיו וְלִישָׂכָיו וְלִישָׂכָיו וְלִישָׂכָיו
בְּמִנְיָן וּפְרִי־אֲדָמָתוֹ הַגָּדוֹל וְהַחֲסֵד וְהַחֲסֵד
שִׁנְיָן אֶל־פִּיךָ וְעֲשִׂיהֶם צִוְּיָךְ עַל־הָאָדָם
אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לְאֶבְרָהָם לְתַת־לְךָ * בְּרוּךְ הוּא
מִכָּל־הָעַמִּים לֹא־יִהְיֶה כִּי עֲקֹר וְעֲקָרָה
וּבְבִתּוֹתָיִךְ וְהַחֲסֵד יְהוָה מִמֶּךָ כָּל־חֵלִי וְכִי
מִדּוֹ מִצְוִים הַרְעִים אֲשֶׁר יִדְעָתָה לֹא יִשְׁכַּח
כִּי וְנִתְּנָם בְּכָל־שָׁנָיִךְ וְאֶבְרָהָם אֲדָמָתוֹ
הָעַמִּים אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לֹא־תִחַח
עֵינֶיךָ עֲלֵיהֶם וְלֹא תִעַבֵּר אֶת־אֱלֹהֵיהֶם כִּי
מוֹקֵד

עקב

לה

מוֹקֵשׁ הוּא לְךָ : ס
כָּל־כֶּבֶד רַבִּים הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִמֶּנִּי אֵיכָה
אוֹכֵל לְהוֹדִישָׁם : לֹא תִהְיֶה מִדָּם וְכִי
הַתּוֹכֵר אֶת־אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָרַעֲזָה
וּלְכָל־מִצְרַיִם : הַמִּסַּת הַגָּדוֹלֶת אֲשֶׁר־דָּאָו
עֵינֶיךָ וְהָאֲתוֹת וְהַמִּפְתִּים וְהַיָּד הַתּוֹקֶה
וְהַזֶּרַע הַנְּטוּיָה אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
כִּי־עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְכָל־הָעַמִּים אֲשֶׁר־
אִתָּה יָרָא מִפְּנֵיהֶם : וְגַם אֶת־הַצֶּרֶעָה יִשְׁלַח
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּם עַד־אֲבֹד הַנִּשְׁאָרִים
וְהַנִּסְתָּרִים מִפְּנֶיךָ : לֹא תִעָרַץ מִפְּנֵיהֶם כִּי־
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבְּךָ אֵל גָּדוֹל וְנִוְרָא : וְנִשְׁלַח
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִפְּנֶיךָ מֵעַתָּה
מֵעַתָּה לֹא תוֹכֵל כְּלָתָם מִדָּוָר כִּי תִרְבֶּה עֲלֶיךָ
חַיֵּי הַשָּׂדֶה : וְנִתְּנָם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָמָּה
מִהוֹמָה גְּדוֹלָה עַד הַשָּׁמַיִם : וְנָתַן מַלְכֵיהֶם
בְּיָדְךָ וְהָאֲבֹדֶת אֶת־שְׁמֵם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם
לֹא יִתְּצֵב אִישׁ בְּפָנֶיךָ עַד הַשְׁמָדָה אִתָּם : פְּסִילֵי
אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׂרֹפוּן בָּאֵשׁ לֹא־תִתְחַמֵּד לְכַסֵּף וְהָרֶב
עֲלֵיהֶם וְלִקְחָתָה לְךָ פֶּן תַּעֲקֹשׁ בּוֹ כִּי תוֹעֵבָתָה
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא : וְלֹא תִכְיֹא תוֹעֵבָה אֶל־בֵּיתְךָ
וְהָיִיתָ

מפסיר

מצותיו

והיית הרם כמורו שקץ ותשקצנו ותעב ותתעב
ביתרם הוא :

פ

ח כל המצוה אשר אנכי מצוה היום ותשקצו
לעשות למען תחיו וירבוהם ובאור
וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה
לאבותיכם : וזכרת את כל הדבר אשר הוזהר
יהוה אליהם זה ארבעים שנה במדבר לפני
ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך
התשכר מצותו אם לא : ויענך וירעך
וילקך את המן אשר לא ידעת ולא ידע
אבתך למען הודיעך כי לא על הלחם לבד
יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה יחיה
האדם : * שמלתך לא בלתי מעליך ורמז
לא בצקה זה ארבעים שנה : וידעת עם לבב
כי כאשר יסר איש את בנו יהוה יסר
מסרה : ושמרת את מצות יהוה אלהיך
ללכת בדרכיו ולראות אתו : כי יהוה אלהיך
מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עש
ותרומת יצאים בבקעה ובהר : ארץ חסד
ושעורה וגפן ותאנה ורמון ארץ יית ש
ורבש : ארץ אשר לא במסכנת תאכל לחם

מצותיו ק

לחם לא תחסר כל בזה ארץ אשר אנכי
ברוך ומתרחיק תחצב נחשת : ואכלת
ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטבה
אשר נתן לך : * השמר לך פן תשכח את
יהוה אלהיך לכלתי שמר מצותיו ומשפטיו
וחקתיו אשר אנכי מצוה היום : פן תאכל
ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת : ובקרב
וצאנך ירבין ובהר ובהר ירבין וכל אשר
לך ירבה : ורם לבבך ושכחת את יהוה
אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים :
המוליכך במדבר הגדל והנורא נחש ושרף
ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך
מים מצור החלמיש : המאכלך מן המדבר
אשר לא ידעו אבתך למען ענתך ולמען
נסתך להיטבך באחריתך : ואמרת בלבבך
כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה : וזכרת
את יהוה אלהיך כי הוא נתן לך כח לעשות
חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבתך
ביום הזה :

פ

ויהוה אם שכח תשכח את יהוה אלהיך
והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם
והשתחווית

לחם

עקב

וַיֹּאמֶר וְהִנֵּה חֲטֹאתַי לִיהוָה אֱלֹהֵיכֶם עֲשֵׂה
 לָכֶם עֹגֶל מִסֶּבֶת סָרְתֶּם מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר
 צִוָּה יְהוָה אֲתֶכֶם וְאַתֶּפֶשׁ בְּשֵׁנִי הִלַּחַת וְאֵל
 מִעַל שְׁתֵּי יְדֵי וְאַשְׁכְּרֶם לַעֲבִידֵיכֶם וְאֵל
 לִפְנֵי יְהוָה בְּרֹאשְׁנֹה אֲרֻבָּעִים יוֹם וְאֵל
 לַיִלָּה לֶחֶם לֹא אָכַלְתִּי וּמַיִם לֹא שְׁתִּיתִי
 כָּל־חֲטֹאתֵכֶם אֲשֶׁר חָטֵאתֶם לַעֲשׂוֹת
 בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִיבוֹ כִּי יִגְדַּלְתִּי מִפְּנֵי
 וְתַחֲמוּהָ אֲשֶׁר חָצַף יְהוָה עָלֵיכֶם לֵאמֹר
 אֲתֶכֶם וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֱלֹהֵי נָם בַּפֶּה הַזֶּה
 וּבִאֲהָרֹן הַתַּנְאֵף יְהוָה מֵאֵד לְהַשְׁמִידוֹ וְאֵל
 גַּם־בְּעַר אֲהֲרֹן בַּעַת הַהוּא וְאֵת־חֲטֵאתָ
 אֲשֶׁר־עָשִׂיתָם אֶת־הָעֹגֶל לְקַחְתִּי וְאַשְׁרָף אֶת־
 בָּאֵשׁ וְאָכַלְתִּי אֹהֶיּוֹן טָהוֹן הַיֵּטֵב עַד אֲשֶׁר־
 לַעֲפָר וְאֶשְׁלַף אֶת־עַפְרוֹ אֶל־הַנַּחַל הַיָּרֵד
 הַהוּא וּבְתַבְעֶרָה וּבְמִסָּה וּבְקִבְרֹת הַחַיִּים
 מְקַצְפִּים הֵייתֶם אֶת־יְהוָה וּבִשְׁלַח יְהוָה אֶת־
 מִקְרָשׁ בְּרִנֵּעַ לֵאמֹר עָלֹו וְדָשׁוּ אֶת־הָאֵל
 אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם וְתִמְרוּ אֶת־פִּי יְהוָה אֱלֹהֵי
 וְלֹא הֵאמַנְתֶּם לוֹ וְלֹא שָׁמַעְתֶּם בְּקוֹלוֹ כִּי
 הֵייתֶם עִם־יְהוָה מִיּוֹם דַּעַתִּי אֲתֶכֶם וְאֵל
 לִי

עקב

רלה

לִפְנֵי יְהוָה אֵת אֲרֻבָּעִים יוֹם וְאֵת־אֲרֻבָּעִים
 הַלֵּילָה אֲשֶׁר חֲתַנְפַּלְתִּי כִּי־אָמַר יְהוָה לְהַשְׁמִיד
 אֲתֶכֶם וְאַתֶּפֶלֶל אֶל־יְהוָה וְאָמַר אֲרֵנִי יְהוָה
 אֶל־תִּשְׁחַת עַמִּי וְנַחֲלַתְךָ אֲשֶׁר פָּדִיתָ בְּגִדְלֶךָ
 אֲשֶׁר־הוֹצֵאתָ מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וְכָל־
 לַעֲבָדֶיךָ לֵאבֹדָהּם לִיצְתָק וְלִיעֲקָב אֶל־הַפֶּן
 אֶל־קִשֵׁי הָעַם הַזֶּה וְאֵל־דָּשְׁעוּ וְאֵל־חֲטֹאתָו
 פֶּן־יֹאמְרוּ הָאֲדָמָה אֲשֶׁר הוֹצֵאתָנוּ מִשָּׁם מִבְּלִי
 יִכְלַת יְהוָה לְהַבְיִיאָם אֶל־הָאָדָם אֲשֶׁר־דָּבַר
 לָהֶם וּמִשְׁנֵאתָו אוֹהֶם הוֹצִיאָם לְחִמָּתָם בְּמִדְבָּר
 וְהֵם עִמָּךְ וְנַחֲלַתְךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ בְּכַתְּךָ הַקָּדֹשׁ
 וּבְזִרְעֶךָ הַטֹּבוֹת * פ
 בַּעַת הַהוּא אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי פֶסֶל־לֶךְ שְׁנֵי־לִלְחַת
 אֲבָנִים בְּרֹאשְׁנֵים וְעָלָה אֱלֹהֵי הַהֲרָה וְעָשִׂיתָ
 לֶךְ אֲרוֹן עֵץ וְאָכַתָּב עַל־הַלַּחַת אֶת־הַדְּבָרִים
 אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הַלַּחַת הַבְּרִית וְאֲשֶׁר שָׁבַרְתָּ
 וְשָׁמַתָּם בְּאֲרוֹן וְאָעַשׂ אֲרוֹן עֵץ שְׁטִים וְאֶפְסֵל
 שְׁנֵי־לִלְחַת אֲבָנִים בְּרֹאשְׁנֵים וְאָעַל הַהֲרָה וְשָׁנִי
 הַלַּחַת בְּיָדִי וְיִכְתַּב עַל־הַלַּחַת בְּמִכְתָּב הָרִאשׁוֹן
 אֶת־עֲשֵׂרֹת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 בְּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ בְּיוֹם הַקָּהֵל וְיִתְּנֶם יְהוָה אֱלֹהֵי
 ס ב ב 2 60 ואפן

רביש

ואפן וארל מן-ההר ואשם את-הלחת בא
 אשר עשיתי ויהיו שם כאשר צונו יהוה :
 ישראל נסעו מבארית בני-יעקן מוסרה
 מת אהרן ויקבר שם ויכתו אלעזר בנו תחתיו
 משם נסעו הגרסה ומן-הגרסה יטבתה
 נחלי-מים : בעת ההוא הכדיל יהוה את-
 הלוי לשאת את-ארון ברית-יהוה לעמד
 יהוה לשורתו ולבבך בשמו עד היום הזה :
 כן לא-היה ללוי חלק ונחלה עם-אחיו יהוה
 נחלתו כאשר דבר יהוה אלהיו לו ואנכי עמד
 בדרך כימים הראשנים ארבעים יום וארבע
 לילה וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא לא-
 יהוה השחיתך : ויאמר יהוה אלי קום לך
 לפני העם ויבאו ויורשו את-הארץ אשר-נשבע
 לאבותם לתת להם : *
 ועתה ישראל מה יהוה אלהיך שאל
 כי אם ליראה את-יהוה אלהיך ללכת ב
 דרכיו ולאחברה אחרו ולעבד את-יהוה אלה
 בכל-לבבך ובכל-נפשך : לשמור את-מצו
 יהוה ואת-חקותיו אשר אנכי מצוה היום ל
 לך : הן ליהוה אלהיך השמים ושמי השמ
 הארץ

חשי

הארץ וכל-אשר-בה : רק פאבתוך חשק יהוה
 לאהבה אותם ויכתו בורעם אחריהם בכם
 מכל-העמים כיום הזה : ומלתם את עוללת
 לבבכם וערפכם לא חקשו עוד : כי יהוה
 אלהיכם הוא אלהי האלהים וארני הארנים
 האל הגדל הגבר והנורא אשר לא-ישא פנים
 ולא יקח שחד : עשה משפט יתום ואלמנה
 ואהב גר לתת לו לחם ושמלה : ואהבתם את-
 הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים : את-יהוה
 אלהיך תירא איתו העבד וכו הדבק ובשמו
 תשבע : הוא תהלתך והוא אלהיך אשר-
 עשה אתך את-הגדלת ואר-הנוראת האלה
 אשר ראו עיניך : בשבעים נפש ירדו אבותיך
 מצרימה ועתה שמך יהוה אלהיך ככוכבי
 השמים רב : * ואהבת את יהוה אלהיך
 ושמרת משמרתו וחקותיו ומשפטי ומצותיו
 כל-הימים : וירעתם היום כי לא את-בניכם
 אשר לא-ידעו ואשר לא-ראו את-מוסר יהוה
 אלהיכם את-גדלו את-ידו החזקה וזרעו הנטויה :
 ואת-אבותיו ואת-מעשיו אשר עשה ברוך
 מצרים לפרעה מלך-מצרים וכל-ארצו :
 ואשר

○ קדש
 * חול
 ○ קדש
 * חול

י

וְאִשָּׁר עָשָׂה לְחַיִּיל מִצְרַיִם לְסוּסָיו וּלְרִכְבּוֹ
הֵצִיף אֶת־מִי יַם־סוּף עַל־פְּנֵיהֶם בְּרֹדֶפֶם אַחֲרֵיהֶם
וַיֹּאבְדוּם יְהוָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה : וְאִשָּׁר עָשָׂה לִּי
בְּמִדְבָּר עַד־בְּאֵקֶם עַד־הַמָּקוֹם הַזֶּה : וְאִשָּׁר עָשָׂה
לְדָתוֹ וּלְאֶבְרִים בְּנֵי אֱלִיָּאֵב בֶּן־רֵאיוֹן אֶת־
פָּצְתָה הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ וַתַּבְלַעֶם וְאֶת־בְּתוּלָתָהּ
וְאֶת־אֲהֻלֵּיהֶם וְאֶת־כָּל־חַיִּיקוֹם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם
בְּהָרֵכ כָּל־יִשְׂרָאֵל : כִּי עֲיִינֵיכֶם הִרְאִיתָ אֶת
מַעֲשֵׂה יְהוָה הַגָּדֹל אֲשֶׁר עָשָׂה : וּשְׁמִדְתָּם
כָּל־חַמְצוֹה אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצּוֹף הַיּוֹם לְמַעַן תִּהְיֶה
וּבְאֵתָם וִירְשֶׁתֶם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲתָם עַתָּה
שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ : וּלְמַעַן תֹּאדִיכּוּ יָמִים עַל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לְהָם וּלְיִצְחָק
אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְרֵבֶשׁ : * ס כִּי הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אֲתָה בָא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא כְאֶרֶץ מִצְרַיִם
הָיָה אֲשֶׁר יֵצְאתֶם מִשָּׁם אֲשֶׁר תִּזְרַע אֶת־זֶרְעוֹ
וְהַשְׂקִית בְּרַגְלָהּ בְּגֶן הַיָּדָק : וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה
עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ אֶרֶץ הָרִים וּבִקְעוֹת לִמְדַת
הַשָּׁמַיִם תִּשְׁתַּחֲוֶימוּ : אֶרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵי
דָּוִד אֲתָה תִּמְיֵד עֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּהּ מִרְשָׁתָּהּ
הַשְּׁנִיָּה וְעַד אַחֲרִית שְׁנָה : * ס וְהָאָרֶץ
אֲשֶׁר

שְׁשִׁי

דבר א'

אֶם־שָׁמַע תִּשְׁמָעוּ אֶל־מִצְוֹתֵי אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצְוָה
אֲתָכֶם הַיּוֹם לֹא־הִבֵּה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדּוֹ
בְּכָל־לִבְכֶּם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם : וְנָתַתִּי מִמֶּרֶץ אֶרְצְכֶם
בְּעֵתוֹ יוֹרֶה וּמִלְקִישׁ וְאִסְפַּת רִגְנָהּ וְתִירֶשֶׁתָּהּ
וְיִצְהַרְךָ : וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשׂוֹדֶךָ לִבְהֵמָתְךָ וְאֶכְלָתָהּ
וּשְׁבַעְתָּ : הִשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתָּה לִבְכֶּם וְסִרְתֶּם
וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם :
וְחָרָה אַף־יְהוָה בְּכֶם וְעָזַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־
יְהִי מִמֶּר וְהִאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאֶבְרִיתָם
מִחַרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם :
וּשְׁמַתֶּם אֶת־דִּבְרֵי אֱלֹהִים עַל־לִבְכֶּם וְעַל־נַפְשְׁכֶם
וּקְשַׁרְתֶּם אִתָּם לְאוֹת עַל־יָדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת
בֵּין עֲיִינֵיכֶם : וּלְמַדְתֶּם אֲתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר
בָּם בְּשִׁבְתְּכֶם בְּבִיתְכֶם וּבְלִכְתְּכֶם בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁבְתְּכֶם
וּבְקוֹמְכֶם : וּכְתַבְתֶּם עַל־מַזוּזוֹת בֵּיתְכֶם וּבְשַׁעְרֵיכֶם :
לְמַעַן יִרְבוּ יָמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לְהָם בְּיָמֵי הַשָּׁמַיִם
עַל־הָאָרֶץ : * ס כִּי אִם־
שְׁמַד תִּשְׁמְרוּן אֶת־כָּל־חַמְצוֹה הַזֹּאת אֲשֶׁר
אֲנִכִּי מִצְוָה אֲתָכֶם לַעֲשׂוֹתָהּ לֹא־הִבֵּה אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם לְלֶכֶת בְּכָל־דְּרָגָיו וּלְדַבְּרָהּ בּוֹ :
וְהוֹרִישׁ

שביעי
ומפסיו

והוריש יהוה את כל הגוים האלה מלפניכם
 וירשתם גוים גדלים ועצמים מכם: כל המקום
 אשר תהרדך בה רגלכם בו לכם יהיה
 המדבר והלבנון מן הנחל נהר פרת ו
 הגם האחרון יהיה גבולכם: לא יתיצב
 בפניכם פחדכם ומוראכם יתן יהוה אלהיכם
 על פני כל הארץ אשר תהרדכו כאשר
 תלכו: ס ס ס ראה אנכי נתן לפניכם
 היום ברכה וקללה: את הברכה אשר תשגו
 אל מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם
 היום: והקללה אם לא תשמעו אל מצות יהוה
 אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה
 אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר
 לא ירעו: ויהי כי יבא
 יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה
 לרשתה ונתתה את הברכה על הר גרזים ואת
 הקללה על הר עיבל: הלא הקמה בעבר הנה
 אחרי הדרך מבוא השמש בארץ הבנעני היש
 בערבה מול הגלגל אצל אלוני מרה: כי אתה
 עברים את הירדן לבא לרשת את הארץ אשר
 יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה וישבתם
 בה

P. 47.

בה: * ושמרתם לעשות את כל החקים ואת
 המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום: * אלה
 החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות
 בארץ אשר נתן יהוה אלהי אבותיך לך לרשתה
 כל הימים אשר אתם חיים על האדמה: אבד
 תאבדון את כל המקומות אשר עבדו שם הגוים
 אשר אתם ירשים אתם את אלהיהם על החרים
 דרמים ועל הנבעות ותחת כל עץ רענן ונתתם
 את מונחתם ושברתם את מצבתם ואשריהם
 תשדפון באש ופסלי אלהיהם תהדעון
 ואבדתם את שמם מן המקום ההוא: לא
 תעשון כן ליהוה אלהיכם: כי אם אל המקום
 אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל שבטיכם לשום
 את שמו שם לשבנו תדרשו ובאת שמה: *
 וזבחתם שמה עלתיכם וזבחתם ואת מעשרתיכם
 ואת תרומת ידכם ונדריכם ונדבתים ובכרת
 בקרבכם וצאנכם: ואכלתם שם לפני יהוה
 אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם אתם
 ובתיכם אשר ברכך יהוה אלהיך: לא תעשון
 ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש כל הישר
 בעיניו: כי לא באתם עד עתה אל המנוחה
 סא א י 6 ואל

יב

ואל הנחלה אשר יהיה אלהיך נתן לך ועבר
את הדרך וישבתם בארץ אשר יהיה אלהיך
מנחיל אתכם והלית לכם מכל איביכם מן
וישבתם בטח * והיה המקום אשר יבחר
אלהיכם בו לשכן שמו שם שמה תביאו
כל אשר אנכי מצוה אתכם עולתיכם וזבחי
מעשרתיכם ותרומת ידכם וכל מבחר גיד
אשר תדרו ליהוה ושמחתם לפני יי
אלהיכם אתם ובניכם ובנותיכם ועבדי
ואמהותיכם ורעלי אשר בשעריכם כי
לו חלק ונחלה אתכם השמר לך פן תע
עלתיך בכל מקום אשר תראה כי אם במק
אשר יבחר יהוה באחד שבטיך שם תע
עלתיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוה
בכל אור נפשך תזבח ואכלת בשר בבית
יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל שערך הש
והטהור ואכלנו בצבי ובאיל רק הדם לא תא
על הארץ תשפכנו כמים לא תוכל לא
בשעריך מעשר דגנך ותיקשך ויצהרך ובב
בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונרבי
ותרומת ידך כי אם לפני יהוה אלהיך תאכל
במקום

במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ואמר
ובנה וביתך ועבדך ואמתך ורעלי אשר
בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל
משלה ידך השמר לך פן תעזוב את רעלי כל
ימך על אדמתך
יהוה אלהיך את גבלך כאשר דבר לך ואמר
אכלה בשר כי תראה נפשך לאכל בשר
בכל אור נפשך תאכל בשר כי ירחק ממך
המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשון שמו
שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה
לך כאשר צויתך ואכלת בשעריך בכל אור
נפשך אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל
בן תאכלנו הטמא והטהור יחדו ואכלנו רק
חוק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש
ולא תאכל הנפש עם הבשר לא תאכלנו
על הארץ תשפכנו כמים לא תאכלנו למען
יטב לך ולבניך אחריך כי תעשה הישר בעיני
יהוה רק קדשך אשר יהיו לך ונדרך תשא
ובאת אל המקום אשר יבחר יהוה ועשית
עליו הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך
ודם ובחך ישפך על מזבח יהוה אלהיך
והבשר

והבשר תאכל : שמר ושמעת את כל-הדיבר
האלה אשר אנכי מצוה למען יטב לך ולביתך
אחריו עד-עולם כי תעשה הטוב והישר ככל
יהוה אלהיך : * ס
יהוה אלהיך את-הגוים אשר אתה בא-שמה
לרשת אותם מפניך וירשת אתם וישק
בארצם : השמר לך פן-תנקש אחריהם
השומרים מפניך ופן-תדרש לאלהיהם לא-
איקה יעבדו הגוים האלה את-אלהיהם ואעש
כן גם-אני : לא-תעשה כן ליהוה אלהיך כי כן
תועבת יהוה אשר שנה עשו לאלהיהם כן
את-בניהם ואת-בניהם ישדפו בא-
ללהיהם : * את כל-הדבר אשר אנכי מצוה
אתכם אתו תשמרו לעשות לא-תסוף עליו ו
תגרע מכני : פ
כיתקום בקרבך נביא או חלם חלום ו
אלוה אות או מופת : ובא האות והמופת אשר
דבר אלוה לאמר גלגלה אחרי אלהים אחרי
אשר לא-ידעתם ונעבדום : לא תשמע את
דברי הנביא ההוא או אל-חולם החלום ההוא
כי מנסה יהוה אלהיכם ארצכם לדעת
חושנו

שלשי

יג

ה

הישכם אלהים את-יהוה אלהיכם בכל-
לבבכם ובכל-נפשכם : אחרי יהוה אלהיכם
תלכו ואתו תיראו ואת-מצותיו תשמרו
ובקליו תשמעו ואתו תעבדו וכן תדבקון :
והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי
דבר-סרה על-יהוה אלהיכם המוציא אתכם
מארץ מצרים והפך מבית עבדים להדיחך
מן-הדרך אשר צוה יהוה אלהיך ללכת בה
ובערת הרע מקרבך : ס
יסיתך אחיך כן-אמר או-בנה או-בתך או
אשת חיקך או רעה אשר כנפשה בסתר
לאמר גלגלה ונעבדה אלהים אחרים אשר
לא ידעת אתה ואבתיך : מאדתי העמים
אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרוחקים
ממך מקצה הארץ ועד-קצה הארץ : לא תאבה
לזו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך עליו
ולא תחמל ולא תבסה עליו : כי הרג תהרגנו
יהוה תהיה בו בראשונה לחמיתו ויר כל-הנעם
באחרונה : וסקלתו באבנים ומת כי בקש
להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ
מצרים מבית עבדים : וכל-ישראלי ישמעו
ויראו

ויראון ולא יוספו לעשות כדבר הרע הזה
 בקרבך : ס ביה שמע באחת עת
 אשר יהיה אליה נתן לה לשבת שם לאמר
 יצאו אנשים בני בלעל מקרבך וידיחו את
 ישבי עירם לאמר גללה ונעברה אלהים את
 אשר לא ידעתם : ודרשת וחקרת ושאלת הש
 והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת
 בקרבך : הכה תכה את ישבי העיר ההוא לא
 חרב החרם אתה ואת כל אשר בה ואת בהמות
 לפי חרב : ואת כל שללה תקבץ אל תוך דה
 ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כל
 ליהיה אליה ויהיה תל עולם לא תבנה עוד
 ולא ידבק ביד מאומה מן החרם למען
 יהיה מחרון אפו ויחרולך החמים ורח
 וחרבך באשר נשבע לאבותי : כי תש
 בקול יהיה אליה לשמר את כל מצותיו א
 אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני יהוה
 אליה : * ס בנים אתם ליהוה
 אלהיכם לא תתגדו ולא תשימו קרחה ב
 עיניכם למת : כי עם קדוש אתה ליהוה אלהי
 וברך בחר יהוה להיות לו לעם סגלה מ
 העמים

יד
 רביעי

העמים אשר על פני האדמה : ס לא
 תאכל כל תועבה : זאת הבהמה אשר תאכלו
 שור שה כשבים ושה עזים : איל וצבי ויחמור
 ואקו ורישן ותאו וזמר : וכל בהמה מפרסת
 פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה
 בבהמה אתה תאכלו : אך את זה לא תאכלו
 ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה השסועה את
 הגמל ואת הארנבת ואת השפן כי מעלה גרה
 המה ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם ואת
 החזיר כי מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא
 הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובגבולתם לא
 תגעו : ס את זה תאכלו מכל אשר
 במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו :
 וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו
 טמא הוא לכם : ס כל צפור טהרה
 תאכלו : וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס
 והעזניה והראה ואת האיה והדיה למינה : ואת
 כל ערב למינו : ואת בת היענה ואת התחמס ואת
 השחף ואת הנץ למינהו : את הבוס ואת הינשוף
 והתנשמת : והקאת ואת הרחמה ואת השלד :
 והחסידה והאנפה למינה והדוכיפת והעמלק
 וכל

ראה

וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו כל עוף טהור תאכלו : לא תאכלו כל אשר בשעריך תהננה ואכלה או לא תאכלו כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך תבשל גדי בחלב אמו : *

עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא השנה שנה : ואכלת לפני יהוה אלהיך בשנה אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך תיר ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך למען תלמד לא את יהוה אלהיך כל הימים וכי ירבה ממך חרבי כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם כי יהוה אלהיך : ונתתה בבסק וצרת הבסק ותלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך ונתתה בבסק בכל אשר תאונה נפשך ובצאן ובין ובשקר ובכל אשר תשאלך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמחתה ובייתך : והלוי אשר בשעריך לא תעני אין לו חלק ונחלה עמך : * שלש שנים תוציא את כל מעשר רבוב בשנה ההוא והנחת בשעריך : ובא

תמישי
פרשת
זמן שמיני
עצרת
ויום ח' של
פסח ויום
ב' של
שבועות
שחל
בשבת

ראה

רמה

כי אין לך חלק ונחלה עמך וחנור ותירומו והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך אשר תעשה : * ס מקץ שבע שנים תעשה שמטה : וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגש את רעהו וארץ אחיו כי קרא שמטה ליהוה : ארץ הנכרי תגש ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ירך : אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברחו ברכך יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה : רק אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמוע לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה היום : כי יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלח בגוים רבים וכך לא ימשלו : * ס כי יהיה בך אביון מאחד אחיך מאחד שעריך בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לא האמין את לבבך ולא תקפץ את ירך מאחיק האביון : כי פתח תפתח את ירך לו והעבט תעביטנו די מוכרו אשר יחסר לו : השמר לך פויהיה דבר עבד לבבך בליעל לאמר קרבה שנה השבע שנת השמטה סב א : * ורעה

שש
טז

ש

וְרָעָה עֵינֶךָ בְּאַחֶיךָ הָאֲבִיוֹן וְלֹא תִתֵּן לוֹ וְקִינֵה
 עֲלֶיךָ אֶל־יְהוָה וְהָיָה כִּךָ חֵטָא: נָתַן תִּתֵּן לוֹ וְקִינֵה
 יָרַע לְבָבְךָ בְּתַתֶּךָ לוֹ כִּי בְגִלְלֵי הַדָּבָר הַזֶּה יִכְרַח
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־מַעֲשֶׂיךָ וּבְכָל־מִשְׁלַח יָדְךָ:
 לֹא־יִחְדַּל אֲבִיוֹן מִקֶּרֶב הָאָרֶץ עַל־כֵּן אֲנִכִּי מִיָּד
 לֹא־מִרְחֹק תִּפְתַּח אֶת־יָדְךָ לְאַחֶיךָ לְעֵנִיךָ וּלְאֶבְיֹנֶיךָ
 בְּאַרְצְךָ: ס
 הָעֶבְרִי אִם הָעִבְרִי וְעַבְדְּךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבְשִׁנֵּי
 הַשְּׁבִיעִת תִּשְׁלַחְנִי חֲפָשִׁי מֵעִמְךָ: וְכִי־תִשְׁלַחְנִי
 חֲפָשִׁי מֵעִמְךָ לֹא תִשְׁלַחְנִי רִיקָם: הַעֲנִיק תַּעֲנִי
 לוֹ מִצֵּאֲנֶךָ וּמִקֶּרְנֶךָ וּמִיִּתְּבֶךָ אֲשֶׁר בִּרְכָךָ יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ תִּתֵּן לוֹ: וּבְרַחֲמֵי עַבְדְּךָ הַיִּיחִי בְּאַרְצְךָ מִצֵּדָה
 וּמִפֶּדֶךָ יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ עַל־כֵּן אֲנִכִּי מִצֹּדֶךָ אֶת־הַרְגָּה
 הַזֶּה הַיּוֹם: וְהָיָה כִּי־יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ לֹא אֵצֶא מֵעִמְךָ
 אֲתָבֶךָ וְאֶת־בֵּיתְךָ כִּי־טוֹב לוֹ עִמָּךְ: וּלְמַחֲמַת אֵת
 הַמִּרְצֵעַ וּגְתֻתָּהּ בָּאוּנוּ וּבְדִלְתָּ וְהָיָה לָךְ עֵץ
 עוֹלָם וְאֵף לְאַמְתְּךָ תַּעֲשֶׂה־כֵּן: לֹא־יִקְשֶׁה בְּעֵינֶיךָ
 בְּשִׁלְחֶךָ אֹתוֹ חֲפָשִׁי מֵעִמְךָ כִּי מִשְׁנֵה שָׂכָר שְׁלַחְתָּ
 עִבְדְּךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבִרְכָךָ יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־אֵשֶׁר
 תַּעֲשֶׂה: פ

שביעי
פרשת

כָּל־הַבְּכוֹר אֲשֶׁר יוֹלֵד בְּבִקְרָתָהּ וּבִצְאֹנָהּ הַיּוֹם
 תִּקְדִּישׁ

תִּקְדִּישׁ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲבֹד בְּבִכּוֹר שׁוֹרְךָ יוֹם שְׁמִינִי
 וְלֹא תִגֹּז בְּכוֹר צֹאנְךָ: לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹאכְלֻנּוּ
 שָׁנָה בְּשָׁנָה בְּמָקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה אֶתְּךָ וּבֵיתְךָ: פסח: ויום
 וְכִי־יִהְיֶה כּוֹ מוֹם פֶּסַח אוֹ עֹזֵר בָּל מוֹם רָע לֹא
 תִּזְבָּחְנוּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: בְּשַׁעְרֶיךָ תֹאכְלֻנּוּ הַטֶּמֶא שְׂחָל
 וְהַטְּהוֹל יִחְדּוּ בְּצִבִּי וּבְאֵיל: רַק אֶת־דָּמּוֹ לֹא
 תֹאכַל עַל־הָאָרֶץ תִּשְׁפֹּכֶנּוּ בַּמַּיִם: פ

שְׁמוֹר אֶת־חֹדֶשׁ הָאֲבִיב וְעִשִׂיתָ פֶּסַח לַיהוָה יוֹ
 אֱלֹהֶיךָ כִּי בְחֹדֶשׁ הָאֲבִיב הוֹצִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 מִמִּצְרָיִם לֵילָה: וּבִבְחַת פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ צֹאן
 וּבִקְרָ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה לִשְׁכֹּן שְׁמוֹ שָׁם:
 לֹא־תֹאכַל עָלָיו חֲמִין שְׂבַעַת יָמִים תֹּאכַל־עָלָיו
 מִצֹּדֶה לֶחֶם עֲנִי כִי בַחֲפוּזוֹ יֵצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
 לִמְעַן תִּזְכֹּר אֹת־יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם כָּל
 יְמֵי חַיֶּיךָ: וְלֹא־יִרְאֶה לָּךְ שֹׂאֵר בְּכָל־גִּבְלֶךָ
 שְׂבַעַת יָמִים וְלֹא־יִלֹּץ מִן־הַבָּשָׂר אֲשֶׁר תִּזְבַּח
 בְּעֶרֶב בָּיִת הָרֹאשׁוֹן לְבִקְרָ: לֹא תִזְכַּר לִזְבַּח
 אֹת־הַפֶּסַח בְּאֶחָד שַׁעְרֶיךָ אֲשֶׁר־יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ
 נָתַן לָךְ: כִּי אִם־אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לִשְׁכֹּן שְׁמוֹ שָׁם תִּזְבַּח אֶת־הַפֶּסַח
 בְּעֶרֶב בְּבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ מוֹעֵד צֵאתְךָ מִמִּצְרָיִם:
 וּבִשְׁלַח

ובשלהת ואכלת במקום אשר יבחר
יהוה אלהיך בו ופנית בבקר והלכת
לאחריך : ששת ימים תאכל מצות ובית
השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה
מלאכה : שבעה שבעת חמשה
לך מהתל חרמש בקמה תחל לכפר שבע
שבעות : ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך
גדבת ירך אשר תתן כאשר יברכה יהוה אלהיך
ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה ובנת ובני
ועבדך ואמתך וחלוי אשר בשעריך והגר והעני
והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר
יהוה אלהיך לשכון שמו שם : וזכרת
עבר היות במצרים ושמרת ועשית את החג
הזה :

מפני

חג הסוכות תעשה לך שבעת ימים בארץ
בגדך ומימך : ושמחת בחגך אתה ובנת ובני
ועבדך ואמתך וחלוי והגר והעני והאלמנה
אשר בשעריך : שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך
במקום אשר יבחר יהוה כי יברכה יהוה אלהיך
בכל תבואתך ובכל מעשה ידך והיית אך שמח
שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני
יהוה

P.48.

יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות
ובחג השבועות ובחג הסוכות ולא יראה את פני
יהוה ריקם : איש כמתנת ידו כבדכת יהוה
אלהיך אשר נחן לך : שפטים
ושמרים התחילך בכל שעריך אשר יהוה
אלהיך נחן לך לשפוט ושפטו את העם
משפט צדק : לא תטה משפט לא תכיר פנים
ולא תנקם שחד כי השחר ועור עיני חכמים
ויסלף דברי צדיקים : צדק צדק תרדף למען
תחיה וירשת את הארץ אשר יהוה אלהיך
נחן לך : * לא תטע לך אשנה
כל עץ אצל מובח יהוה אלהיך אשר תעשה
לך : ולא תקים לך מצבה אשר שנה יהוה
אלהיך : לא תזבח ליהוה אלהיך
שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר דע כי
תועבת יהוה אלהיך הוא : כי
ימצא בקרבך באחד שעריך אשר יהוה
אלהיך נחן לך איש או אשה אשר יעשה את
הדע בעיני יהוה אלהיך לעבר בריחו : ולך
ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש
או לגרת או לכל צבא השמים אשר לא צויתי :
והגר

והגדלך ושמעת ודרשת היטב והנה אמר
 נבון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל
 והוצאת את האיש החזק או את האשה החזקה
 אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שערך
 את האיש או את האשה וסקלתם באבנים
 ומתו: על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת
 תמת לא יומת על פי עד אחד: יר העדים תהיה
 בו בראשונה להמירו ויר כל העם באחרונה
 ובקרת הרע מקרבך: * פ
 כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם ודם בידו
 לדון ובין נגע לנגע דברי ריב בשעריך ומקום
 ועלית אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו
 ובאת אל הכהנים הלויים ואל המשפט אשר יהיה
 בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט
 ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום
 החזק אשר יבחר יהוה ושמרת לעשות ככל
 אשר ירוד: על פי התורה אשר יורוך ועל
 המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן
 הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל: ויהאיש
 אשר יעשה בזיון לבלתי שמע אל הכהן העמד
 לשרת שם את יהוה אלהיך או אל השפט ומת
 האיש

האיש החזק והוא ובקרת הרע מישראל: וכל העם
 ישמעו ויראו ולא יזידון עוד: * ס כ"י שני
 רבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נבון לך
 וירשתה וישבתה בה ואמרת אשימה עלי מלך
 בכל הגוים אשר סביבתי: שום תשים עליך מלך
 אשר יבחר יהוה אלהיך בו מקרב אחיך משים
 עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר
 לא אחיך הוא: רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב
 את העם מצרימה למען הרבות סוס ויהיה אמר
 לכם לא תכפון לשוב בדרך הזה עוד: ולא ירבה
 לו נשים ולא יסור לבבו ובסוף וזהב לא ירבה לו
 מאד: והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו
 את משנה התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים
 הלויים: והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען
 ילמד ליראה את יהוה אלהיו לשמר את כל
 דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשתם:
 לבלתי רוס לבבו מאתו ולבלתי סור מן המצוה
 ימין ושמאל למען יאריך ימים על ממלכתו הוא
 ובניו בקרב ישראל: * ס לא יח
 יהיה לכהנים הלויים כל שבט לוי חלק ונהלה
 עם ישראל אישי ירודה ונהלהו יאכלון:
 ונהלה

שפטים

וְנָחֳלָה לֹא יִהְיֶה לוֹ בְּקֶרֶב אֶתְיוּ יְהוָה הוּא נָחֳלָתוֹ
בְּאִשְׁרֵי דְבַר לֹו : ס
יְהוָה מִשְׁפָּט הַבְּהֻנִּים מֵאֵת הָעָם מֵאֵת וְכֵן
דִּבַּח אִם שׁוֹר אִם שֶׁה וְנָתַן לִבְהֵן הִירָע וְהִלְחִט
וְהַקְבָּה : רֹאשִׁית דְּגַנָּךְ תִּירְשָׁךְ וְיִצְהַרְךָ וְרֹאשִׁית
גִּזְ צֹאנְךָ תִּתֵּן לוֹ : כִּי כִּי בָחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִכָּל
שְׂרָטֶיךָ לַעֲמֹד לְשֵׁרֶת בְּשֵׁם יְהוָה הוּא וּבָנָיו כָּל
הַיָּמִים : *

דבי

וְכֹא הָלֹוּ מֵאַחֵר שְׁעָרֶיךָ מִכָּל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־הָיָה
גֵּר שָׁם וְכֹא בְּכָל אֹת נִפְשׁוּ אֶל־הַמִּקְדָּשׁ אֲשֶׁר־
יִבְחַר יְהוָה : וְשֵׁרֶת בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־אֶרֶץ
הָלוֹמִים הַעֲמָדִים שָׁם לִפְנֵי יְהוָה חֶלֶק בְּחֶלֶק יִאֲכַל
לִבְר מִמִּכְרֵיו עַל־הָאֲבוֹת : ס

אֶתְהָ בָא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לֹא־תִלְמַד לַעֲשׂוֹת
כְּהוֹעֲבֶת רִגְוִים הָרִים : לֹא־יִמְצָא בְךָ
מַעֲבִיר בְּנוֹ וְכִתְרוֹ בָּאֵשׁ קָסָם קִסְמִים מַעֲשֵׂה
וּמִנְחָשׁ וּמִכֶּשֶׁף : וְחֹכֵר חֶבֶר וְשֹׂאֵל אוֹכַל וְיִדְעֵנִי
וְדָרַשׁ אֶל־הַמָּתִים : כִּי־הוֹעֲבֶת יְהוָה כָּל־עֲשֵׂה
אֵלֶּה וּבִגְלָל רִהוּעֲבֶת הָאֵלֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
מוֹרִישׁ אוֹהֶם מִפְּנֶיךָ : תָּמִיד תִּהְיֶה עִם יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ

שפטים

דבי

אֱלֹהֶיךָ : * כִּי וְהַגִּיִּם הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֶתְהָ יִירָשׁ
אוֹרָם אֶל־מַעֲנִיִּים וְאֶל־קִסְמִים יִשְׁמְעוּ וְאֶתְהָ
לֹא כֵן נָתַן לָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : נִבְיָא מִקְרָבְךָ
מֵאֲחֵיךָ בְּמִנִּי יָקִים לָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֱלֹו
הַשְׁמָעוֹן : כָּל אֲשֶׁר־שָׁאֵלְתָּ מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּחֹרֶב בְּיוֹם הַקָּהֶל לֵאמֹר לֹא אִסְףָּ לְשִׁמְעַע
אֶת־קוֹל יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֶת־הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה הוֹאֵת
לֹא־אֲדָאָה עוֹד וְלֹא אֲמֹות : וְיֹאמֶר יְהוָה אֵלֵי
הַיָּטִיבוּ אֲשֶׁר דִּבְרוּ : נִבְיָא אָקִים לָהֶם מִקְרָב
אֲחֵיהֶם כְּמוֹךְ וְנִתְּתִי דְבָרִי בְּפִיו וְדִבַּר אֱלֹהִים
אֶת כָּל־אֲשֶׁר אֲצֻנּוּ : וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־
יִשְׁמַע אֶל־דְּבָרִי אֲשֶׁר יְדַבֵּר בְּשִׁמִּי אֲנִי
אֲדַרְשׁ מֵעַמּוֹ : אִךְ הַנִּבְיָא אֲשֶׁר יוֹדֵד לְדִבַּר
דְּבַר בְּשִׁמִּי אֶת אֲשֶׁר לֹא־צִוִּיתִיו לְדַבֵּר וְאֲשֶׁר
יְדַבֵּר בְּשֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וּמֵת הַנִּבְיָא תְּהוּא :
וְכִי תֹאמַר בְּלִבְכֶּךָ אֵיכָּה נִדְּעַ אֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר
לֹא־דִבְּרוּ יְהוָה : אֲשֶׁר יְדַבֵּר הַנִּבְיָא בְּשֵׁם יְהוָה
וְלֹא־יִהְיֶה הַדְּבָר וְלֹא יִכָּא הוּא הַדְּבָר אֲשֶׁר
לֹא־דִבְּרוּ יְהוָה בְּדוֹן דִּבְרוּ הַנִּבְיָא לֹא תִגְוֹר
מִמֶּנּוּ : ס כִּי־יִכְרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֶת־הַגִּיִּם אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ אֶת־אֲרָצָם
סג א 1 63 וירשהם

יש

וירשקם וישבת בעריהם ובבתיהם : שלש
ערים תבדיל לה בריוך ארצך אשר יהיה
אלהיך נתן לה לרשתה : מבין לה חדרה
ושלשת את גבול ארצך אשר יתחילך יהיה
אלהיך ויהיה לנום שמה כל רצח : וזה דבר
הרצח אשר ינום שמה ותי אשר יבה את
רעהו בבלי דעת והוא לא ישנא לו מחמל
שלשם : ואשר יבא את דעהו ביער לתב
עצים ונדהה ידו כגרון לכרת רעץ וישל
חברול מן העץ ומצא את דעהו ומת הוא
ינום אל אחת הערים האלה ותי : פן ידע
גאל הדם אחרי הרצח כי יחם לבבו והש
כי ירבה הדרד והכרו נפש ולו אין משפט
בית כי לא שנה הוא לו מתמול שלשום : עד
כן אנכי מצוה לאמר שלש ערים תבדיל לה
ואם ירחיב יהיה אלהיך את גבולך בארץ
ושבע לאבתיך ונתן לה את כל הארץ אשר
דבר לתת לאבתיך : כי תשמר את כל מצוה
הוארת לעשהה אשר אנכי מצוה היום
לאחלה את יהיה אלהיך וללכת בדרך
כל הימים ונספת לה עוד שלש ערים על
השלש

השלש האלה : ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך
אשר יהיה אלהיך נתן לה נחלה והיה עליך
דמים :

וכי יהיה איש שנה לרעהו וארב לו וקם עליו
והכהו נפש ומת ונס אל אחת הערים האלה ושלחו
זקני עירו ולקחו אותו משם ונתנו אותו ביד גאל
הדם ומת : לא תחוס עינך עליו ובערת דם
הנקי מן הארץ ומזב לה : * ס לא
הסג גבול רעה אשר גבלו ראשנים בנחלתך
אשר תנחל בארץ אשר יהיה אלהיך נתן
לה לרשתה : ס לא יקום עד
אחר באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא
אשר יחטא על פי שני עדים או על פי שלשה
עדים יקום דבר : כי יקום עד חמס באיש
לענות בו ברה : ועמדו שני האנשים אשר
להם הריב לפני יהיה לפני הבתנים והשפטים
אשר יהיו בימים ההם : והרשו השפטים
היטב ויהיה עד שקר העד שקר ענה באחיו :
ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת
הרע מקרבך : והנשואים ישמעו ויראו ולא
יספו לעשות עוד בדרך הרע הנה בקרבך :
ס ב ב ב : ולא

וְלֹא רָחוּם עֵינֶיךָ נֶפֶשׁ בְּנֶפֶשׁ עֵין בְּעֵין שֶׁן בִּשְׁן
 יָד בְּיָד רֶגֶל בְּרֶגֶל : ב
 לְמַלְחָמָה עַל־אִיְכָךְ וְרֹאיתָ כּוֹס וְרֹכֵב עִם רֵב
 כִּמְסֵךְ לֹא תִירָא מֵהֶם כִּי־יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ
 הַמַּעֲלֶה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם : וְהָיָה כִּכְרַדְכֶם אֶל־
 הַמִּלְחָמָה וְנִגַּשׁ הַכֹּהֵן וְדִבֶּר אֶל־הָעָם : וְאָמַר
 אֱלֹהִים שָׁמַע יִשְׂרָאֵל אֲהֵם קִרְבִּים הַיּוֹם
 לְמַלְחָמָה עַל־אִיְכָבְכֶם אֶל־יָדְךָ לְבַבְכֶם אֶל־
 הַיָּדָיו וְאֶל־יְחֻפּוֹ וְאֶל־הַעֲרָצוֹ כִּפְנֵיהֶם : מִי־
 יִהְיֶה אֱלֹהֵיכֶם הַחֹלֵץ עִמָּכֶם לְהוֹצִיָם לָנֶכַח
 עַם־אִיְכָבְכֶם לְחוֹשִׁיעַ אֲתָכֶם : וְדִבְרוּ הַשְּׂטָרִים
 אֶל־הָעָם לֵאמֹר מִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּנָה בַּיִת
 הַזֶּה וְלֹא תָנֻכוּ יָלְךְ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ פֶּן־יָמוּת
 בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אֶחָד יִחַלְכֵנוּ : וּמִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר
 גָּמַע כָּרֶם וְלֹא הִלְלוּ יָלְךְ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ פֶּן־יָמוּת
 בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אֶחָד יִחַלְכֵנוּ : וּמִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר
 אָרַס אִשָּׁה וְלֹא לָקָחָהּ יָלְךְ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ פֶּן־
 יָמוּת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אֶחָד יִקְחָנָהּ : וְכִפְּתוּ
 הַשְּׂטָרִים לְדַבֵּר אֶל־הָעָם וַאֲמָרוּ מִי־הָאִישׁ
 הַזֶּה וְיָדְךָ הִלָּכְךָ יָלְךְ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ וְלֹא יָמָס
 אֶת־לִבְּךָ אִתּוֹ בְּלָבָבוֹ : וְהָיָה כִּכְלַת הַשְּׂטָרִים
 לְדַבֵּר

לְדַבֵּר אֶל־הָעָם וּפָקְדוּ שָׂרֵי צְבָאוֹת בְּרֹאשׁ
 הָעָם : * ס כִּי־תִקְרַב אֶל־עִיר
 לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ וּקְרֹאתָ אֲלֶיהָ לְשָׁלוֹם : וְהָיָה
 אִם־שָׁלוֹם תַּעֲנֶה וּפָתַחְתָּהּ לָךְ וְהָיָה כָּל־הָעָם
 הַנִּמְצָא־בָּהּ יִהְיוּ לָךְ לְמָס וְעַבְדוֹךָ : וְאִם־לֹא
 תִשְׁלַם עִמָּךְ וְעָשְׂתָה עִמָּךְ מִלְחָמָה וְצִדְתָּ
 עָלֶיהָ : וְנִתְּנָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּיָדְךָ וְהָבִיתָ אֶת־כָּל־
 זְכוּתָהּ לְפִי־חֶרֶב : רַק הַנָּשִׁים וְהַטָּף וְהַבְּהֵמָה
 וְכָל־אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּעִיר כָּל־שָׁלָלָהּ תָּנוּ לָךְ
 וְאָכַלְתָּ אֶת־שָׁלָל אִיְכָךְ אֲשֶׁר גָּרְנוּ יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לָךְ : כֵּן תַּעֲשֶׂה לְכָל־הָעִיר הַדֹּחֶקֶת
 מִמָּךְ מְאֹד אֲשֶׁר לֹא־מַעֲרִי הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה הַנֶּה :
 רַק מַעֲרֵי הָעַמִּים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 נָתַן לָךְ נָחֳלָה לֹא תַחֲזֶה כָּל־נִשְׁמָה : כִּי־הִתְחַרַּם
 תַּחְרִימֶם הַחַיִּי וְהָאָמִרִי הַכֹּנְעָנִי וְהַפְּרִזִּי
 הַחִתִּי וְהַיְבוֹסִי כְּאֲשֶׁר צִוָּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : לִמְעַן
 אֲשֶׁר לֹא־יִלְמְדוּ אֲתָכֶם לַעֲשׂוֹת כְּכָל־תּוֹעֲבוֹתָם
 אֲשֶׁר עָשׂוּ לִאֱלֹהֵיהֶם וַחֲטָאתָם לַיהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם : ס כִּי־תִצּוֹר אֶל־עִיר
 יָמִים רַבִּים לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ לְהַפְּשֶׁהָ לֹא תִשְׁחָתֵת
 אֶת־עֵצָהּ לְגִדֵּה עָלֶיהָ גִּרְוֹן כִּי מִקְּנוֹ תֹאכַל
 וְאָהַר

ואתו לא תכרת כי האדם עין השוהר לבא
מפניו בקצור : רק עין אשר תרע כי לא עין
מאכל הוא אתו תשחית וכרת ובגית מעור
על העיר אשר הוא עשה עמו מלחמה עד
דחתה :

פ

כא

כי ימצא חלל בארמה אשר יהיה אליה נתיב
לך לרשתה נפל בשורה לא נודע מי הקור
ויצאו וקנו ושפטים ומדרו אל הערים אשר
סביבת החלל : והיה העיר מקרבך אל החלל
ולקחו וקני העיר הוא עגלת בקר אשר לא
עבד בה אשר לא משכה בעל : והורדו וקנו
העיר והיו את העגלה אל נחל איתן אשר
לא יעבד בו ולא נודע וערפו שם את הענק
בנחל : ונגשו הכהנים בני לוי כי הם בחר ויהיו
אלהיה לשרתו ולקבר בשם יהוה ועל פיהם
יהיה כל דבר וכל נגע : וכל וקני העיר והיו
הקרבנים אל החלל ורחצו את ידיהם על הענק
הערופה בנחל : וענו ואמרו יהיו לא שפכה
את הדם הזה ועיניו לא ראו : כפר לעם
ישראל אשר פרית יהוה ואל תחתן דם נז
בקרב עמו ישראל ונכפר להם הדם : ואמ
תבער

מפסור
ספכו ק'

תבער הדם הנקי מקרבך כי יהעשה רישך
בעיני יהוה : ס ס ס כי תצא למלחמה P.49
על איבך ונחלו יהוה אל הויך בידך ושכית
שבו : וראיתו בשכיה אשת יפת תאר וחשקת
בה ולקחת לה לאשה : והבאתה אל הויך
ביתך וגלחת את ראשה ועשתה את צפרניה :
והסירה את שמלת שביה מעליה וישבה
בביתך ובכתה את איבך ואת אמה ורח ימים
ואחר כן תבוא אליה ובעלתה והיה לה לך
לאשה : והיה אם לא תפצת בה ושלחתה
לנפשה ומכר לא תמכנה בכסף לא ירתעמר
בית תחת אשר עניתה : * ס כי
תהיו לאיש שרני נשים האחת אהובה והאחת
שנואה וילדו לו בנים האהובה והשנואה
והיה הבן תכבד לשנואה : והיה ביום הנחיל
את בניו את אשר יהיה לו לא יוכל לבכר
את בן האהובה על פני בן השנואה תכבד :
כי את תכבד בן השנואה יביר רתת לו פי
שנים כלל אשר ימצא לו כי הוא ראשית אנו
לו משפט תכבדה : * ס כי יהיה
לאיש בן סוחר ומורה איגנו שמע בקול אביו
ובחול

וּבְקוֹל אִמּוֹ וַיִּסְרוּ אֹתוֹ וְלֹא יִשְׁמַע אֱלֹהִים :
 וַתִּפְּשׁוּ בּוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ וַהֲרִיצוּהוּ אֶת־וֶזְקוֹ
 עֵירוֹ וְאֶת־שַׁעַר מִקְּמוֹ : וַאֲמָרוּ אֶל־זִקְנֵי עֵירוֹ
 בְּנֵינוּ זֶה סוֹרֵר וּמְרֵד אֵינָנו שֹׁמֵעַ בְּקוֹלָנוּ וְזֶה
 וְסָבָא : וַיִּגְמְהוּ כָּל־אֲנָשֵׁי עֵירוֹ בְּאֲבָנִים וּמָתוּ
 וּבְעֶרְתָּ הָרָע מִקְּרִבְךָ וְכָל־יִשְׂרָאֵל יִשְׁמָעוּ
 שֵׁנִי וַיֵּרְאוּ : * ׀ וְכִי־הָיָה בְּאִישׁ חָטָא
 מִשְׁפָּט־מָוֶת וְהִימִית וְתָלִית אֹתוֹ עַל־עֵץ : לֹא
 תֵּלֵן וּנְבָלְתוּ עַל־הָעֵץ כִּי־קָבוֹר הַקְּבָרִינוּ בַּיּוֹם
 הַהוּא בִּירְקָלָת אֱלֹהִים הִנְלוּ וְלֹא תִטְבֵּא
 אֶת־אֲדָמָתְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ
 נַחֲלָה : ׀ לֹא תִרְאֶה אֶת־שׁוֹר
 אֲחִיךָ אוֹ אֶת־שׁוֹר גֵּרִים וְהִתְעַלְמָתָּ מֵהֶם הֲשֵׁנָה
 תִּשְׁכַּם לְאֲחִיךָ : וְאִם־לֹא קָרֹב אֲחִיךָ אֲלֶיךָ וְלֹא
 יִדְעָתוּ וְאִסְפָּתוּ אֶל־תּוֹךְ בֵּיתְךָ וְהָיָה עִמָּךְ עַד
 דָּרֹשׁ אֲחִיךָ אֹתוֹ וְהִשְׁכַּחְתּוּ לוֹ : וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְחַמְסֵי
 וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְשִׁמְלָתוֹ וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְכָל־אֲבֵרָת
 אֲחִיךָ אֲשֶׁר־תֹּאכְלֶה מִמֶּנּוּ וּמִצֵּאתָהּ לֹא תוֹכֵל
 לְהִתְעַלֵּם : ׀ לֹא־תִרְאֶה אֶת־
 חֲמוֹר אֲחִיךָ אוֹ שׁוֹר וְנָפְלִים בְּדֶרֶךְ וְהִתְעַלְמָתָּ
 מֵהֶם הֵקֵם תִּקֵּם עִמּוֹ : ׀ לֹא
 יִהְיֶה

וְהָיָה כָּל־יֶלֶד עַל־אִשָּׁה וְלֹא־יִלְבֹּשׁ גִּבּוֹר
 שְׂמֹלֶת אִשָּׁה כִּי תוֹעֵבֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל־עֲשֵׂהָ
 אֱלֹהִים : ׀
 כִּי יִקְרָא קוֹצֵפוֹר לַפֶּטֶךְ בְּדֶרֶךְ כָּכָל־עֵץ וְאִם עַל־
 הָאָרֶץ אֲפֻרָּהִים אִם בִּיצִים וְהָאֵם רִבְצָה עַל־
 הָאֲפֻרָּהִים אוֹ עַל־הַבִּיצִים לֹא־תִקַּח הָאֵם עַל־
 הַבָּנִים : שְׁלַח הַשְּׁלַח אֶת־הָאֵם וְאֶת־הַבָּנִים תִּקַּח־
 לָךְ לְמַעַן יֵיטֵב לָךְ וְהִאֲרַכְתָּ יָמִים : * ׀ כִּי
 תִּבְנֶה בַּיִת חָדָשׁ וְעָשִׂיתָ מַעֲקֶה לַגֵּנָה וְלֹא־תִשֵּׂם
 דְּמִים בְּבֵיתְךָ כִּי־יִפֹּל הַנֶּפֶל מִמֶּנּוּ : לֹא־תִזְרַע
 בְּרִמָּה כְּלָאִים פֶּן־תִּקְדַּשׁ הַמְּלָאָה הַזֹּרַע אֲשֶׁר
 הַזֹּרַע וְתִכּוּאָת הַכֶּרֶם : ׀ לֹא־
 תַחֲדֹשׁ בְּשׁוֹר־וּבַחֲמֹר וַיִּחְדּוּ : לֹא תִלְבֹּשׁ שְׁעָמָנוּ
 צִמּוֹר וּפִשְׁתִּים וַיִּחְדּוּ : ׀ גִּדְלִים
 תַּעֲשֶׂה־לָּךְ עַל־אַרְבַּע בְּנִפּוֹת בְּסוּרוֹךְ אֲשֶׁר
 תִּכְסֶּה־בָּהּ : ׀ כִּי־יִקַּח אִישׁ
 אִשָּׁה וּבָא אֵלֶיהָ וּשְׁנָאָה : וְשֵׁם לָהּ עֲלִילָת
 דְּבָרִים וְהוֹצֵא עֲלֶיהָ שֵׁם הָעַ וַאֲמַר אֶת־
 הָאִשָּׁה הַזֹּאת לָקַחְתִּי וְאֶקְרַב אֵלֶיהָ וְלֹא־מִצָּאתִי
 לָהּ בְּתוּלִים : וְלָקַח אָבִי הַנֶּעֱרָ וְאָמַר וַהֲרִיצָהוּ וְהַעֲרָהוּ
 אֶת־בְּתוּלִי הַנֶּעֱרָ אֶל־זִקְנֵי הָעִיר תִּשְׁעָרָה : הַנֶּעֱרָה
 סָר א . 64 וְאִמָּר

שלישי

המלאכה

הנערה ק'

תצא

וַיֹּאמֶר אֲבִי הַנַּעֲרָה אֶל־הַזִּקְנִים אֶת־בְּתִי נָתַתִּי
לְאִישׁ חוּרָה לְאִשָּׁה וּשְׁנֵי־נָאָה : וְהָיָה־הוּא שֵׁם
עַל־לֹת דְּבָרִים לֵאמֹר לֹא־מִצָּאֵהִי לְבָרְתָּ
בְּתוּלִים וְאֵלֶּה בְּתוּלֵי בְתִי וּפְרָשׁוּ הַשְׂמֵלָה
לִפְנֵי זִקְנֵי הָעִיר : וְלָקְחוּ זִקְנֵי הָעִיר הַהִוא אֶת־
הָאִישׁ וַיִּסְרוּ אֹתוֹ : וַעֲנֹשׁוּ אֹתוֹ מֵאָה כֶּסֶף
וְנָתַנוּ לְאָבִי הַנַּעֲרָה כִּי הוֹצִיאָה שָׁם לֵעַד
בְּתוּלָתָהּ יִשְׂרָאֵל וְלֹד־תְּהִיָּה לְאִשָּׁה לֹא־יֻכַּל
לְשַׁלְּחָה כָּל־יָמָיו : ׀ וְאִם־אִמְתָּה
הָיְתָה הַדָּבָר חוּרָה לֹא־נִמְצָאוּ בְּתוּלִים לַנַּעֲרָה
וְהוֹצִיאֹה אֶת־הַנַּעֲרָה אֶל־פֶּתַח בֵּית־אֲבִיהָ וְסָקְלוּ
אֹנֶשֶׁי עִירָהּ בָּאֲבָנִים וּמָתָה כִּי־עָשְׂתָה גְבִילָה
בְּיִשְׂרָאֵל לְזִנוּת בֵּית־אֲבִיהָ וּבִעֲרַת הָרֵץ
מִקֶּרְבָּהָ : ׀ כִּי־יִמָּצָא אִישׁ שֹׁכֵב
עִם־אִשָּׁה בְּעֶלְת־בָּעַל וּמָתוּ גַם־שְׁנֵיהֶם הָאִישׁ
הַשֹּׁכֵב עִם־הָאִשָּׁה וְהָאִשָּׁה וּבִעֲרַת הָרֵץ
מִיִּשְׂרָאֵל : ׀ כִּי יִהְיֶה נָעַר בְּתוּלָה
מֵאֶרֶץ־לֹא־יִשְׂרָאֵל וּמִצָּאָהּ אִישׁ בָּעִיר וְשָׁכַן
עִמָּה : וְהוֹצֵאתֶם אֹת־שְׁנֵיהֶם אֶל־שַׁעַר הָעִיר
הַהִוא וְסָקְלֶתֶם אֹתָם בָּאֲבָנִים וּמָתוּ אֶת־הַנַּעֲרָה
עַל־דָּבָר אֲשֶׁר לֹא־צִעֲקָהּ בָּעִיר וְאֶת־הָאִישׁ עַל־
דָּבָר

הנערה ק'

מלעיל

מלעיל

לנערה ק'

הנערה ק'

נערה ק'

הנערה ק'

הצא

רנר

דָּבָר אֲשֶׁר־עָנָה אֶת־אִשְׁתּוֹ רָעוּהוּ וּבִעֲרַת הָרֵץ
מִקֶּרְבָּהָ : ׀ וְאִם־בִּשְׂדֶּה יִמָּצָא
הָאִישׁ אֶת־הַנַּעֲרָה הַמֵּאֲרָשָׁה וְהַחַיִּיק־בֶּהָ הָאִישׁ
וְשָׁכַב עִמָּה וּמָת הָאִישׁ אֲשֶׁר־שָׁכַב עִמָּה לְכָדוֹ :
וְלַנַּעֲרָה לֹא־תַעֲשֶׂה דָּבָר אֵין לָנָעֶה חֲטָא מוֹת
כִּי כֹאֲשֶׁר יָקִים אִישׁ עַל־רַעְיוֹהוּ וּרְצִחוֹ נָפֶשׁ בֶּן
הַדָּבָר הַזֶּה : כִּי בִשְׂדֶה מִצָּאָהּ צִעֲקָהּ הַנַּעֲרָה
הַמֵּאֲרָשָׁה וְאֵין מוֹשִׁיעַ לָהּ : ׀ כִּי
יִמָּצָא אִישׁ נָעַר בְּתוּלָה אֲשֶׁר לֹא־אֶרְשָׁה נַעֲרָה
וְהִפְשָׁה וְשָׁכַב עִמָּה וְנִמְצָאוּ : וְנָתַן הָאִישׁ
הַשֹּׁכֵב עִמָּה לְאָבִי הַנַּעֲרָה חֲמִשִּׁים כֶּסֶף וְלֹד־
תְּהִיָּה לְאִשָּׁה מִחַת אֲשֶׁר עָנָה לֹא־יֻכַּל שְׁלַחָהּ
כָּל־יָמָיו : ׀ לֹא־יָקָח אִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ כֶּן
אָבִיו וְלֹא יִגְלֶה כֶּנֶף אָבִיו : ׀ לֹא
יָבֹא פְּצוּע־דָּבָר וּכְרוֹת שְׂפָכָה בְּקִהְל־
יְהוָה : ׀ לֹא יָבֹא מִמּוֹר הַבָּא
בְּקִהְל־יְהוָה גַּם דּוֹר עֲשׂוֹרֵי לֹא יָבֹא לוֹ בְּקִהְל־
יְהוָה : ׀ לֹא יָבֹא עֲמוּנִי
וּמֹאֲכִי בְּקִהְל־יְהוָה גַּם דּוֹר עֲשׂוֹרֵי לֹא יָבֹא לָהֶם
בְּקִהְל־יְהוָה עַד־עוֹלָם : עַל־דָּבָר אֲשֶׁר לֹא־קִדְּמוּ
אֹתָם בְּלֶחֶם וּבְכֵימִים בְּדֶרֶךְ בְּצִאתָם מִמִּצְרַיִם
סָר ב ב 2 64 וְאֲשֶׁר

הנערה ק'

ולנערה ק'

הנערה ק'

נערה ק'

הנערה ק'

ספרי

אשכנזים

הבא

באלף

ואשר

וְאֵשׁ שֹׂכֵר עָלֶיךָ אֶת־בָּלֶעַם בּוֹדֵעִי
לְמַלְלֶךָ מִפְּתוֹר אֲרָם נְהָרִים לְמַלְלֶךָ : וְלֹא־אָבָה יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹעַ אֶל־בָּלֶעַם וַיַּהַפֵּךְ יְהוָה אֶת־הָאֱלֹהִים
לָךְ אֶת־הַקִּלְלָה לְבִרְכָּה כִּי אָהַבְךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ : לֹא־תִדְרֹשׁ שְׂלֹמָם וּמִבְתָּם כְּלִי־מִדָּה
לְעוֹלָם : * ׀ לֹא־תִתְעַב אֲדָמִי כִּי
אֲחִיךָ הוּא לֹא־תִתְעַב מִצְרִי כִּי־יָרָה הָיִיתָ בְּאֶרֶצוֹ :
בְּנִים אֲשֶׁר־יִוָּלְדוּ לָהֶם דּוֹר שְׁלִישִׁי יָבֹא לָהֶם
בְּקֹהֶל יְהוָה : ׀ כִּי־תֵצֵא מִחֲנֶה
עַל־אֹיְבֶיךָ וְנִשְׁמַרְתָּ מִכָּל דְּבַר רָע : כִּי־יִהְיֶה
כָּף אִישׁ אִשֶּׁר לֹא־יִהְיֶה טְרוּר מִקֶּרֶחַ לִילָה
וַיֵּצֵא אֶל־מַחֲוִיז לַמַּחֲנֶה לֹא יָבֹא אֶל־הַעֹד
הַמַּחֲנֶה : וְהָיָה לַפְּנוֹת עֶרֶב יִרְחָץ בַּמַּיִם וּבִבְּאֵר
הַשֶּׁמֶשׁ יָבֹא אֶל־תוֹךְ הַמַּחֲנֶה : וַיֵּד תִּהְיֶה לוֹ
מַחֲוִיז לַמַּחֲנֶה וַיֵּצֵאת שְׂמֹרֶת חוּץ : וַיִּתֵּן תְּהִלָּה
לָךְ עַל־אֲנֹכֶיךָ וְהָיָה בְּשִׁבְתְּךָ חוּץ וְהִפְרַתָּה בָּהּ
וּשְׁבַתָּ וּבִסִּית אֶת־צִאֲתֶיךָ : כִּי יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ
מִתְהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מַחֲנֶיךָ לְהַצִּילֶךָ וּלְהִרֵת אֹיְבֶיךָ
לִפְנֶיךָ וְהָיָה מַחֲנֶיךָ קָדוֹשׁ וְלֹא־יָרָאָה כָּף עֲרֹנָה
דְּבַר וְשֹׁכֵב מֵאֲחֵרֶיךָ : ׀ לֹא
תִּקְרֹר עֹבֵר אֶל־אֲדָמִי אֲשֶׁר־יֵצֵא אֶל־וְ
מֵעַם

מֵעַם אֲדָמִי : עִמָּךְ יֹשֵׁב בְּקֶרֶבְךָ בַּמָּקוֹם
אֲשֶׁר־יִבְחַר בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ בְּטוֹב לוֹ לֹא
תִּזְנוּ : ׀ לֹא־תִהְיֶה קִרְשָׁה
מִבְּנוֹת יִשְׂרָאֵל וְלֹא־יִהְיֶה קִדָּשׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל :
לֹא־תִבְנוּ אֲתָנָן וּזְנָה וּמִחִיר כָּלֵךְ בֵּית יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לְכָל־נָדָר כִּי תִזְעַבְתָּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ גַּם־
שְׂמִינִים : ׀ לֹא־תִשָּׂךְ לְאֲחִיךָ נֶשֶׁךְ
בְּסֹף נֶשֶׁךְ אֶכֶל נֶשֶׁךְ כָּל־דְּבַר אֲשֶׁר יִשָּׂךְ : לִנְכַרִּי
תִּשָּׂךְ וּלְאֲחִיךָ לֹא תִשָּׂךְ לְמַעַן יִבְרַכְךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מִשְׁלַח יָדְךָ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה
בֹּא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ : ׀ כִּי
תֵּדַר נָדָר לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תִנָּתֵן לְשִׁלְמִי
כִּי־דָוֶשׁ יִדְרֹשְׁנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מֵעַכְשָׁה וְהָיָה
בְּךָ חֶטָּא : וְכִי תִחְדָּל לְנָדָר לֹא־יִהְיֶה בְּךָ
חֶטָּא : מוֹצֵא שְׂפָתֶיךָ תִּשְׁמַד וְעוֹשִׂיתָ כְּאֲשֶׁר
נִדְרַת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ נִדְבָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
בְּפִיךָ : * ׀ כִּי תִבֹּא בְּכֶרֶם רֹעֶךָ
וְאֶכְלָתָ עֲנָבִים בְּנִפְשֶׁךָ שִׁבְעָךָ וְאֶל־כִּלְיֶיךָ לֹא
תִתֵּן : ׀ כִּי תִבֹּא בְּקִמְתָּ רֹעֶךָ
וּמִמֶּנּוּ מִלִּילָה בְּגֹד וְהִרְמִשׁ לֹא תִתֵּן עַל קִמְתָּ
רֹעֶךָ : ׀ כִּי־יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה וּבִעֲלָהּ
וְהָיָה

והיה אם לא המציאתו בעיניו כי מצאנה
 ערות דבר וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה
 ושלחה מביתו : ויצאה מביתו והלכה והיה
 לאיש אחר : ושנאה האיש האחרון וכתב
 לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו
 אז כי ימות האיש האחרון אשר לקחה לו
 לאשה : לא יוכל בעלה הראשון אשר
 שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה
 אחרי אשר הטמאה כי תועבה הוא לפני
 יהוה ולא תחטא את הארץ אשר יהוה אלהיך
 נתן לך נחלה : *
 יקח איש אשה חדשה לא יצא בנכח
 ולא יעבד עליו לכל דבר גלוי וסוד
 לביתו שנה אחת ושמה את אשתו אשר
 לקח : לא יחבל רגלים ורגב כי נפש הוא
 חבל : * כי ימצא איש
 גנב נפש מאחיו מבני ישראל והרעם
 בו ומכרו ומת הגנב ההוא ובערת רגו
 מקרקע : * השמר בגנע
 הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר
 יורו אתכם הכהנים הלויים כי אשר צויתם
 תשמרו

שביעי

תשמרו לעשות : וזכור את אשר עשה
 יהוה אלהיך למרים בדרך בצאתכם
 מצרים : * כיתשה ברעה
 משאת מאומה לא רבא אל ביתו לעבט
 עבטו : בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נשה
 בו יצא אליך ארבעה עשר : ואם
 איש עני הוא לא תשכב בעבטו : השב
 תשיב לו את העבט כבוא השמש ושכב
 בשלמתי וברכך ולך תהיה צדקה לפני יהוה
 אלהיך : * לא תעשק
 שכיר עני ואביון מאחיו אז מרגז אשר
 בארצך בשעריך : ביומו תתן שכרו ולא
 תבוא עליו השמש כי עני הוא ואילו הוא
 נשא את נפשו ולא יקרא עליך אל יהוה
 והיה בך חטא : * לא יומתו
 אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות איש
 בחטאו יומתו : * לא תטה
 משפט גר יתום ולא תחבל בגר אלמנה : וזכרה
 כי עבד היית במצרים ופדה יהוה אלהיך
 משם על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר
 הזה : * כי תקצר קצירך בשדה
 ושכחת

שביעי

ושבחת עמר בשורה לא תשוב לקחתו לגר
 לתום ולא לקנה יהיה למען יברקו ירחו
 אלהיך בכל מעשה ידיך :
 תחבט ויחך לא תפאר אחריו לגר לתום
 ולא למנה יהיה : כי תבצר ברמק לא תעול
 אחריו לגר לתום ולא למנה יהיה : וזכרת כי
 עבר היית בארץ מצרים עד כן אני מצו
 לעשות את הדבר הזה :
 יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט
 ושפטום והצדיקו את הצדיק והרשיעו את
 הרשע : והיה אם כן הכות הרשע והפיל
 השפט והכהו לפניו כדי רשעתו במספר
 ארבעים יבני לא יסוף פניו להכותו על
 אלה מכה רבה ונקלה אחיך לעיניך : לא
 תחסם שור בדישו :
 ישבו אחים יחדיו ומת אחד מהם ובן אימו
 לא ירונה אשת המת החוצה לאיש זר יבמה
 יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה : והיה
 הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו המת
 ולא ימחה שמו מישראל : ואם לא תפן
 האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו
 השערה

כה

אית
 לך

השערה אל הזקנים ואמרה מלן יבמי
 להקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי :
 וקראו לו זקני עירו ודברו אלו ועמר ואמר
 לא תפצתי לקחתה : ונגשה יבמתו אליו
 לעיני הזקנים וחלצה געלו מעל רגלו וזרקה
 בפניו וענתה ואמרה בכה יעשה לאיש אשר
 לא יבנה את בית אחיו : ונקרא שמו בישראל
 בית חלוץ הנעל :
 אנשים יחדו איש ואחיו וקרבה אשת האחד
 להציל את אישה מיד מברו ושלחה ידה
 והחזיקה במכשיו : וקצתה את כפה לא תחום
 עינה :
 אכן ואכן גדולה וקטנה : לא יהיה לך בביהק
 איפה ואיפה גדולה וקטנה : אכן שלמה וצדק
 יהיה לך איפה שלמה וצדק יהיה לך למען יאריכו
 ימיו על האדמה אשר יהיה אלהיך נתן לך :
 כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה כל
 עשה עול :
 זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם
 ממצרים : אשר קרף בדרך ויונב בך כל הנהגה שלים
 אחריו ואתה עוף נגע ולא ירא אלהים :
 כה א : 65 והיה

פרשת זכור
 ומפער

והיה בהנח יתנה אלהיך : לך מכל איבך מכל
בארץ אשר יתנה אלהיך נתן לך גולה לרשתה
תמחה את יגור עמלק מתחת השמים לא
תשכח :

פ פ פ

והיה כי תבוא אל הארץ אשר יתנה אלהיך
נתן לך גולה וירשתה וישבת בה : ולקחת
מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך
אשר יתנה אלהיך נתן לך ושמת בטנא
והלכת אל המקום אשר יבחר יתנה אלהיך
לשכן שמו שם : ובאת אל הכהן אשר יתנה
בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום ליתנה
אלהיך כי בארץ אל הארץ אשר נשבע יתנה
לאבותינו לתת לנו : ולקח הכהן הטנא מידך
והניחו לפני מזבח יתנה אלהיך : וענית ואמרת
לפני יתנה אלהיך ארמי אבד אבי ויך
מצרימה ויגר שם במדבר מעט ויהי שם לני
גדול עצום ורב : וירעו אתנו המצרים ויענו
ויתנו עלינו עבדה קשה : ונצטק אל יתנה אלהי
אבותינו וישמע יתנה את קולנו וירא את ענינו
ואת עמלנו ואת לחצנו : ויוצאנו יתנה ממצרים
ביר חזקה ובזרע נטויה ובמזל גל ובאחור
ובמפתים

כו
P.50.

ובמפתים : * ויבאנו אל המקום הזה ונתן לנו
את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש : ועתה
הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר
נתתה לי יתנה והנחתו לפני יתנה אלהיך
והשתחוית לפני יתנה אלהיך : ושמת בכל
הטוב אשר נתן לך יתנה אלהיך ולביתך אתה
והלוי והגר אשר בקרבך :

כי שני

ס

ובמפתים : * ויבאנו אל המקום הזה ונתן לנו
את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש : ועתה
הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר
נתתה לי יתנה והנחתו לפני יתנה אלהיך
והשתחוית לפני יתנה אלהיך : ושמת בכל
הטוב אשר נתן לך יתנה אלהיך ולביתך אתה
והלוי והגר אשר בקרבך : * ויבאנו אל המקום הזה
ונתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש :
ועתה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתתה
לי יתנה והנחתו לפני יתנה אלהיך : ושמת בכל
הטוב אשר נתן לך יתנה אלהיך ולביתך אתה
והלוי והגר אשר בקרבך : * ויבאנו אל המקום הזה
ונתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש :
ועתה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתתה
לי יתנה והנחתו לפני יתנה אלהיך : ושמת בכל
הטוב אשר נתן לך יתנה אלהיך ולביתך אתה
והלוי והגר אשר בקרבך :

שלישי

ס

ובמפתים : * ויבאנו אל המקום הזה ונתן לנו
את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש : ועתה
הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר
נתתה לי יתנה והנחתו לפני יתנה אלהיך
והשתחוית לפני יתנה אלהיך : ושמת בכל
הטוב אשר נתן לך יתנה אלהיך ולביתך אתה
והלוי והגר אשר בקרבך : * ויבאנו אל המקום הזה
ונתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש :
ועתה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתתה
לי יתנה והנחתו לפני יתנה אלהיך : ושמת בכל
הטוב אשר נתן לך יתנה אלהיך ולביתך אתה
והלוי והגר אשר בקרבך :

סה ב 2 65

ושמרת

ושמרת ועשית אותם ככל לבבך ובכל נפשך :
את יהוה האמרת היום להיוולד לך לאלהים
וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו
ולשמע בקלו : ויהוה האמירך היום להיות לו
לעם סגלה כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו :
ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה
ולשם ולתפארת ולהיהך עם קדש לחתן
אלהיך כאשר דבר : *

כז ויצו משה וקני ישראל את העם לאמר שמעו
את כל המצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום : וזה
ביום אשר תעברו את הירדן אל הארץ אשר
יהוה אלהיך נתן לך והקמת לך אבנים גדולות
ושדת אתם בשיר : וכתבת עליהן את כל דברי
התורה הזאת בעברך למען אשר תבא אל
הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת
חלב ודבש כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך :
וזה בעברכם את הירדן תקימו את האבנים
האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום בהר עיבל
ושדת אותם בשיר : ובנית שם מזבח ליהוה
אלהיך מזבח אבנים לא תניף עליהם ברזל :
אבנים שלמות תבנה את מזבח יהוה אלהיך
והעלית

כז
רביעי

והעלית עליו עולות ליהוה אלהיך : ובחרת
שלמים ואכלת שם ושמחת לפני יהוה אלהיך :
וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת
באר היטב : ׀
משה והכהנים הלויים אל כל ישראל לאמר
הסבת ושמע ישראל היום הוה נהיית לעם
ל יהוה אלהיך : ושמעת בקול יהוה אלהיך
ועשית את מצותיו ואת חקיו אשר אנכי מצוה
היום : * ׀ ויצו משה את העם

מצותיו ק'
חמישי

ביום ההוא לאמר : אלה יעמדו לבכר את העם
על הר גרזים בעברכם את הירדן שמעון
ולוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימין : ואלה
יעמדו על הקללה בחר עיבל ראובן גד ואשר
וזבולון דן ונפתלי : וענו הלויים ואמרו אל כל
איש ישראל קול רם : ׀
האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת יהוה
מעשה ידי חרש ושם בסתר וענו כל העם ואמרו
אמן : ׀ ארור מקלה אביו ואמו ואמר
כל העם אמן : ׀
מסיג גבול רערו ואמר כל העם
אמן : ׀ ארור משגה עור בדרך
ואמר

ואמר כל־העם אמן :
 מטה משפט גר־יהוס ואלמנה ואמר כל־העם
 אמן : ארור שכב עם־אשת אביו כי גלה כנע
 אביו ואמר כל־העם אמן :
 שכב עם־כל־בהמה ואמר כל־העם
 אמן : ארור שכב עם
 אהלו ברת־אביו או בת־אמו ואמר כל־העם
 אמן : ארור שכב עם־חתנתו
 ואמר כל־העם אמן :
 מכה וגורו בסתר ואמר כל־העם
 אמן : ארור לקח שדה
 להכות נפש דם גמי ואמר כל־העם
 אמן : ארור אשר לא יקם
 את־דברי התורה־הזאת לעשות אותם ואמר כל־
 העם אמן :

כח והיה אם־שמע בקול יהוה אלהיו
 לשמר לעשות את־כל־מצותיו אשר אמר
 מצות היום ונתנה יהוה אלהיו עליון על
 כל־גוי הארץ : ובאו עליה כל־הבנות
 האלה והשיגו כי תשמע בקול יהוה
 אלהיו : ברוך אתה בעיר וברוך אתה
 בשדה

בשדה : ברוך פרי־בטנת ופרי אדמתו ופרי
 בהמתו שגר אלפיה ועשה־רות צאנה :
 ברוך טגאיו ומשארתו : ברוך אתה בבא
 וברוך אתה בצאתך : * והן יהוה את־אליה
 הקמים עליה נגפים לפניך בדרך אחר
 צאו אליה ובשבעה דרכים ינוסו לפניך :
 יצו יהוה אתה את־הברכה באסמיה ובכל
 משלח ידך וברכך בארץ אשר יהוה
 אלהיו נתן לך : יקימך יהוה לו לעם קדוש
 כאשר נשבע לך כי תשמר את־מצות יהוה
 אלהיו ותלכת בדרךיו : וראו כל־עמי הארץ
 כי שם יהוה נקרא עליה ויראו מטה : והוחרת
 יהוה לטובה בפרי בטנה ובפרי בהמתה
 ובפרי אדמתה על האדמה אשר נשבע
 יהוה לאבותיך לתת לך : ופתח יהוה לך את־
 אוצרו הטוב את־השמים לתת מטד־ארץ
 בעתו ולברך את כל־מעשה ידך והלוית
 גוים רבים ואתה לא תלוה : ונתנה יהוה
 לראש ולא לזנב והיית רק למעלה ולא תהיה
 למטה כי תשמע אל־מצות יהוה אלהיו
 אשר אנכי מצוך היום לשמר ולעשות :
 ולא

וְלֹא תִסּוּר מִכָּל-חֲרָבִים אֲשֶׁר אֶנְכִּי מַעֲזֶה
 אֲתֶכֶם הַיּוֹם יָמִין וּשְׂמֹאל לְלִבְתָּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים
 אַחֲרֵים לַעֲבֹדָם : פ
 וְהָיָה אִם-לֹא תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַשָּׁמַיִם
 לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-מִצְוֹתָיו וְחֻקָּיו אֲשֶׁר אָנֹכִי
 מַצְוֶה הַיּוֹם וּבָאוּ עָלֶיךָ כָּל-הַקָּלָלוֹת הָאֵלֶּה
 וְהַשְׁתַּנּוּךְ : אֲרוּר אַתָּה בְּעִיר וְאֲרוּר אַתָּה
 בְּשָׂדֶה : אֲרוּר מִנְאֶה וּמִשְׁאֲרֵתָךְ : אֲרוּר פֶּדֶי
 בְּטִנּוֹךְ וּפְרֵי אֲדָמָתְךָ שֹׁגֵר אֱלֹפִיךָ וְעֹשֵׂתְךָ
 צֹאנְךָ : אֲרוּר אַתָּה בְּבֹאֶךָ וְאֲרוּר אַתָּה בְּצֵאתְךָ :
 יִשְׁלַח יְהוָה בְּךָ אֶת-הַמָּאֲרָה אֶת-הַמְּהוּמָה וְאֵת
 הַמִּנְעֵרֶת בְּכָל-מִשְׁלַח יָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַד
 הַשְׁמָדָה וְעַד-הַכְרֵת מִהֵרָ מִפְּנֵי רָע מַעַלְלֶיךָ
 אֲשֶׁר עֹבְדָתִי : יִדְבֹק יְהוָה בְּךָ אֶת-הַדָּבָר עַד
 כְּלֹתוֹ אֶתְּךָ מֵעַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-אַתָּה כָּאֵל
 שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ : יִכְבֶּה יְהוָה בְּשֹׁהַפֶּת וּבְקִדְחָת
 וּבְדִלְקָת וּבְחִרְחֹר וּבְחִרְבֹּב וּבְשֹׁרָפִין וּבִדְחָן
 וּרְדָפוֹךָ עַד אֲכַבְּךָ : וְהָיוּ שְׂמִיךְ אֲשֶׁר עַל-רֹאשְׁךָ
 נִחֶשֶׁת וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר-תַּחְתֶּיךָ בְּרוּל : יִתֵּן יְהוָה
 אֶת-מָטֵר הָאֲרָצָה הַיָּבֵשׁ וְעָפָר מִן-הַשָּׁמַיִם יִרְדּוּ
 עָלֶיךָ עַד הַשְׁמָדָה : יִתְּנֶה יְהוָה גִּזְףָּ לִפְנֵי אֵיבֶיךָ
 בְּדֹרֶךְ

בְּדֹרֶךְ אַחֲרֵי הַנֶּצַח אֱלֹהֵי וּבְשֹׁבְעָה דְרָכִים
 תָּנוּס לִפְנֵי וְהָיִיתָ לְזַעֲרָה לְכָל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ :
 וְהָיִיתָ נִבְלָתָךְ לְמֵאֲכָל לְכָל-עוֹף הַשָּׁמַיִם
 וּבְנֵהמֶת הָאָרֶץ וְאִין מַחְרִיר : יִכְבֶּה יְהוָה
 בְּשָׁחִין מַעֲרִים וּבְעַפְלָיִם וּבְגֶרֶב וּבְחֶרֶם אֲשֶׁר
 לֹא-תוּכַל לְהִרְפָּא : יִכְבֶּה יְהוָה בְּשֹׁנְעוֹן וּבְעִנְיוֹן
 וּבְרַמְיוֹן לִכְבֹּ : וְהָיִיתָ מִמִּשֵּׁשׁ בְּצִדְדֵי
 כְּאֶשֶׁר יִמְשַׁשׁ הָעוֹר בְּאַפְלָה וְלֹא תִצְלִח אֶת-
 דְּרָכֶיךָ וְהָיִיתָ אֶף עָשׂוֹק וְגִזּוּל כָּל-הַיָּמִים וְאִין
 מוֹשִׁיעַ : אֲשֶׁה תֹאדֶשׁ וְאִישׁ אַחֵר יִשְׁגְּלֶנָה בֵּית
 תְּכֵנֶה וְלֹא תִשָּׁב בּוֹ בְּרִם תִּטָּע וְלֹא תַחֲלִלְנוּ :
 שׂוֹרֶךְ טְבוּחַ לַעֲיִנֶיךָ וְלֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ חֲמִירָה
 גִּזּוּל מִלְּפָנֶיךָ וְלֹא יָשׁוּב לָךְ צֹאנְךָ בְּרִמּוֹת
 לֹא-יָבִיךָ וְאִין לָךְ מוֹשִׁיעַ : בְּנִיךָ וּבְנֵהיךָ נִרְחָמִים
 לַעֲם אַחֵר וְעֵינֶיךָ רְאוּת וּפְלוּת אֲלֵיהֶם כָּל-
 הַיּוֹם וְאִין לֹאֵל יָדְךָ : פְּרִי אֲדָמָתְךָ וְכָל-יִצְעָךָ
 יֵאָכַל עִם אֲשֶׁר לֹא-יִרְעֶת וְהָיִיתָ בֶקַע עָשׂוֹק
 וְרָצוֹן כָּל-הַיָּמִים : וְהָיִיתָ מִשְׁנַע מִמִּדְבָּר
 עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה : יִכְבֶּה יְהוָה בְּשָׁחִין רָע עַל-
 הַכְרָבִים וְעַל-הַשָּׂקִים אֲשֶׁר לֹא-תוּכַל לְחַרְפָּא
 מִבֶּה רִגְלֶךָ וְעַד קִרְמָרְךָ : יִיֹלֵךְ יְהוָה אֶתְּךָ
 סו א 66 ואת

ובטחורים
ק

ישכבנה
ק

חול

מלרע

ואת מלכך אשר תקים עליך אל גוי אשר
לא ידעת אתה ואבותיך ועבדת שם אלהים
אחרים עץ ואבן ויהיה לשמה לטעם
ולשנינה בכל העמים אשר ינהג יהוה שמה
ורע רב תוציא השדה ומעט תאסף כי יחסר
הארבה : כדמים תטע ועבדת ויון לא תשתה
ולא תאגר כי תאכלנו ותלענו : ויתים יהיו לך
בכל גבולך ושמן לא תסוך כי ישל ויהיה
בנים ובנות תוליד ולא יהיו לך כי ילכו בשמי
כל עצה ופרי אדמתך יירש הצלצל : תה
אשר בקרבך יענה עליך מעלה מעלה
ואתה תרד מטה מטה : הוא ילך ואתה לא
תלוגו הוא יהיה לראש ואתה תהיה לזנב
ובאו עליך כל הקללות האלה ורדפו
והשיגו עד השמדה כי לא שמעת בקול
יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחוקיו אשר
צוה : והיו בך לאות ולמופת ובזרעך עד עולם
תחת אשר לא עבדת את יהוה אלהיך בשמחה
ובטוב לבב מדב כל : ועבדת את איכריך אשר
ישלחנו יהוה בך ברעם ובצמא ובצרות ובחם
כל ונתן על ברל על צואריך עד השמדה
אתך

אית
מעלה
ומלעיל

אתך : ישא יהוה עליך גוי מרחק מקצה
הארץ כאשר יראה הנשר גוי אשר לא
השמע לשנו : גוי עו פנים אשר לא ישא פנים
לזכו ונער לא יחן : ואכל פרי בהמתך ופרי
אדמתך עד השמדה אשר לא ישאיר לך דגן
הירוש ויצהר שגר אלפך ועשתרת צאנך עד
האכידו אתך : והצר לך בכל שעריך עד רדת
חמתיך הנבחרות והבצורות אשר אתה בטח
בהן בכל ארצך והצר לך בכל שעריך בכל
ארצך אשר נתן יהוה אלהיך לך : ואכלת פרי
בטנך בשר בנך ובנהיך אשר נתן לך יהוה
אלהיך במצור ובמצוק אשר יציק לך איבה :
האיש הרב בך והענג מאד תרע עינו באחיו
ובאשת חיקו וביתר בניו אשר יותיר : מתת
לאחד מהם מבשר בניו אשר יאכל מבלי
השאיר לו כל במצור ובמצוק אשר יציק לך
איבה בכל שעריך : הרבה בך והענגה אשר
לא נסתה כפ רגלה הצג על הארץ מהתענג
ומרר הרע עינה באיש חלקה ובכנה ובכחה :
ובשליחה היוצת מבין רגליה ובכניה אשר
תלד כי תאכלם בחסר כל בסחר במצור
ובמצוק

מלעיל

מלע

חסר א'

ובמצוק אשר יציק לך איבך בשעריך : אם לא
 תשמור לעשות את כל דברי הברית הזאת
 הנהבים בספר הזה ליראה את השם הנכבד
 והנורא הזה את יהוה אלהיך : והפלא יהיה
 את מכתך ואת מכות ורעך מכות גדול
 וגאונות וחלים רעים וגאונים : והשיב בך את
 כל מדוה מצרים אשר יגרת כפניהם ודבקו בך
 גם כל חלי וכל מכה אשר לא כתוב בספר
 הזה והוא יעלם יהיה עליך עד השמדך
 ונשארתם במתי מעט תחת אשר יהיה
 כבוכי השמים לך כי לא שמעת בקול יהוה
 אלהיך : והיה כאשר שש יהיה עליכם לחשי
 אתכם ולהרבות אתכם בן ישי יהיה עליכם
 להאכיד אתכם ולהשמיד אתכם ונסחתם מעל
 האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה : והפצע
 יהיה בכל העמים מקצה הארץ ועד קצה
 הארץ ועבדת שם אלהים אחרים אשר לא
 ידעת אתה ואבותיך עין נאמן : ובגוים הרם לא
 תרגיע ולא יהיה מניח לך רגל וגרן יהיה
 לך שם לב רגו וכליון עינים וראבון נפש : והיו
 היד הלאים לך מגדד ופחדת לילה ויומים ולא
 תאמין

תאמין בחיך : בפקד תאמר מיריתן ערב ובערב
 תאמר מיריתן בקר מפקד לבבך אשר תפקד
 וממראה עיניך אשר תראה : והשיב יהוה
 מצרים באניות בדרך אשר אמרתי לך לא תסוף
 עוד לראתה והתמכרתם שם לאיבך לעבדים
 ולשפחות ואין קנה : ס
 דברי הברית אשר צוה יהוה את משה לכת
 את בני ישראל בארץ מואב מלכד הברית אשר
 כרת אתם בחרב : פ

כט
 שביעי

ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהים
 אתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה לעיניכם
 בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל
 ארצו : המסות הגדולת אשר ראו עיניך האת
 והמפתים הגדלים ההם : ולא נתן יהוה לכם
 לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד
 היום הזה : ואולך אתכם ארבעים שנה במדבר
 לאכלו שלמתיכם מעליכם ונעלה לא בלתי
 מעל רגל : לחם לא אכלתם ויין ושקר לא
 שתיתם למען הנדעו כי אני יהוה אלהיכם * :
 ותבאו אל המקום הזה וצא סתן מלך השבון
 ועוג מלך הבשן לקראתנו למלחמה ונכס :
 ונקח

כפטי

ונקח את ארצם ונתנה לנחלה לדאובני ולגד
ולחצי שבט המנשי: ושמרתם את דברי
הברית הזאת ועשיתם אתם למען תשכילו
את כל אשר תעשו: פ פ פ

P. 51.

אתם נצבים היום בלכם לפני יהוה אלהיכם
ראשיכם שבטיכם וקניכם ושמריכם כל
איש ישראל: מפניכם נשים וגר אשר בקרב
טחניך מחטב עץ עד שאב מימך: לעברך
בברית יהוה אלהיך ובאלהו אשר יהוה אלהיך
כרת עמך היום: * למען הקים אתך היום לולעם
והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר
נשבע לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב:
ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת
ואת האלה הזאת: כי את אשר ישנו פה עמנו
עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר אינו
פה עמנו היום: * כי אתם ידעתם את אשר ישבנו
בארץ מצרים ואת אשר עברנו בקרב הגוים
אשר עברתם: ותראו את שקוציהם ואת
גלליהם עין ואבן כסף וזהב אשר עמם: פן
יש בכם איש או אשה או משפחה או שבט
אשר לבבו פנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת
לעבר

שני
מלעול

שלישי

לעבד את אלהי הגוים ההם פן יש בכם שרש
פרה ראש ולענה: ויהיה בשמעו את דברי
האלה הזאת והתקרב בלבבו לאמר שלום
יהיה לי כי בשריות לבי אלך למען ספות
הרוע את הצמאה: לא יאבה יהוה סלח לו
כי אז יעשן אף יהוה וקנאתו באיש ההוא
ורבצה בו כל האלה הבתוכה בספר הזוה
ומחה יהוה את שמו מתחת השמים: והכדילו
יהוה לרעה מכל שבטי ישראל ככל גלות
הברית הבתוכה בספר התורה הזוה: ואמר
הדוד האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם
והנבני אשר יבא מארץ חתוקה וראו את
מבול הארץ הזוה ואת תחלאת אשר חלה
יהוה בה: גפרית ומלח שרפה כל ארצה לא תורע
ולא תצמח ולא יעלה בה כל עשב כמחפצת
סדם וענדרה אדמה וצביים אשר הפך יהוה וצביוס ק'
באפו ובחמתו: ואמרו כל הגוים על מה עשה
יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול
הזה: ואמרו על אשר עובדו את ברית יהוה
אלתי אבתם אשר כרת עמם בהוציאו אתם
מארץ מצרים: וילכו ויעבדו אלהים אחרים
וישתחוו

נצבים

וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶם אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּם וְלֹא
 חָלַק לָהֶם : וַיַּחֲרֹאֲף יְהוָה בָּאָרֶץ הַהִיא לְרַבֵּי
 עֲלֵיהָ אֶת־כָּל־הַקָּלִלָה הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַזֶּה :
 וַיִּתְּשֵׁם יְהוָה מֵעַל אֲדָמָתָם בְּאֵף וּבְחִמָּה
 וּבְקֶצֶף גָּדוֹל וַיִּשְׁלַח אֶל־אֶרֶץ אֲחֵרֶת כְּיוֹם
 הַזֶּה : הַנִּסְתָּרֶת לְיְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַנִּגְלֹת לָנוּ
 וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה
 הַזֹּאת : * וְהָיָה כִּי־יָבֹאוּ עֲלֶיךָ כָּל־
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הַבְּרָכָה וְהַקָּלִלָה אֲשֶׁר נִתְּנִי
 לְפָנֶיךָ וַהֲשֵׁבִיתִי אֶל־לִבְּךָ כָּל־רְגֻזֵּי אֲשֶׁר
 הִרְיִיתִיךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׂמָּה : וּשְׁבִיתִי עִד־יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ וְשִׁמְעֶתָ בְּקוֹלִי כָּל־אֲשֶׁר־אֲנִכִּי מִצִּוְּתָה
 הַיּוֹם אִתָּה וּבְנֶיךָ כָּל־לִבְּךָ וּכְכָל־נַפְשֶׁךָ :
 וְשָׁב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־שְׂכָרְךָ וְרַחֲמֶיךָ וְשָׁב
 וּקְבָצֵךְ מִכָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפִּיצָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 שָׁמָּה : אִם־יְהִי נִדְחֶיךָ בְּקֶצֶף הַשָּׂמַיִם מִשָּׁם
 יִקְבְּצֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ : וְהִבִּיֵּאתִי
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יִרְשׁוּ אֲבֹתֶיךָ
 וַיִּרְשֶׁתָּהּ וְהִשְׁבֵּךְ וְהִרְבֵּךְ מֵאֲבֹתֶיךָ : וְכָל יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ אֶת־לִבְּךָ וְאֶת־לִבְּךָ וְרַעַד לֹאֲהַבָּה
 אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל־לִבְּךָ וּכְכָל־נַפְשֶׁךָ
 לַמַּעַן

ל' רבתי

י' א' נקודות

ל' רביעי

שני כהן

מחברין

נצבים

רסה

חמישי
 שלישי
 כשהן
 מחברין

לַמַּעַן חַיִּיךָ : * וְנָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־כָּל־הָאֱלֹת
 הָאֵלֶּה עַל־אֲבֹתֶיךָ וְעַל־שְׂנְאֶיךָ אֲשֶׁר רָדְפוּךָ :
 וְאִתָּה תֵּשׁוּב וְשִׁמְעֶתָ בְּקוֹל יְהוָה וְעָשִׂיתָ אֶת־
 כָּל־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצִּוְּתָה הַיּוֹם : וְהוֹתִירְךָ
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל־מַעֲשֵׂה יָדְךָ כַּפְּרִי בְּטָנְךָ
 וּבְכַפְרֵי בְּרִמְתְּךָ וּבְכַפְרֵי אֲדָמָתְךָ לְמַבָּרָה כִּי־
 יֵשׁוּב יְהוָה לְשׁוּשׁ עֲלֶיךָ לְטוֹב כַּאֲשֶׁר־שָׁשׂ
 עַל־אֲבֹתֶיךָ : כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוּר
 מִצְוֹתָיו וְחֻקֵּיהֶם הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה
 כִּי תֵשׁוּב אֶל־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל־לִבְּךָ וּכְכָל־
 נַפְשֶׁךָ : * וְכִי תִשְׁמַע הַיּוֹם לֹא־נִפְלְאוֹת הוּא־מִמֶּךָ
 אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצִּוְּתָה הַיּוֹם לֹא־נִפְלְאוֹת הוּא־מִמֶּךָ
 וְלֹא־רַחֲמָה הוּא־לֹא בְּשָׂמַיִם הוּא לֹא־מִי
 יַעֲלֶה־לָּנוּ הַשְׂמִימָה וְיִקְחֶהָ לָּנוּ וְיִשְׁמַעֲנוּ אִתָּה
 וְנַעֲשֶׂנָּה : וְלֹא־מַעֲבָר לָּם הוּא לֹא־מִי יַעֲבֹר
 לָנוּ אֶל־עֵבֶר הַיָּם וְיִקְחֶהָ לָּנוּ וְיִשְׁמַעֲנוּ אִתָּה
 וְנַעֲשֶׂנָּה : כִּי־קָרֹב אֵלֶיךָ הַדָּבָר מֵאֵד בְּפִיךָ
 וּבִלְבָבְךָ לַעֲשׂוֹת : * וְכִי תִשְׁמַע הַיּוֹם לֹא־נִפְלְאוֹת הוּא־מִמֶּךָ
 גִּתִּי לְפָנֶיךָ הַיּוֹם אֶת־הַחַיִּים וְאֶת־הַטּוֹב
 וְאֶת־הַטּוֹת וְאֶת־הַרְעָה : אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצִּוְּתָה הַיּוֹם
 לֹאֲהַבָּה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְלִבְּךָ בְּרָבִי
 סו א י 67 ולשמד

שביעי
 רביעי
 כשהן
 מחברין

וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו וְחֻקֹּתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְחֵיטָא וְרִבְיָה
וּבְרַבְרָא יְהוֹרָה אֱלֹהִיךָ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה בָּא־
שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ : וְאִם־יִפְגַּע לְכַבֵּד וְלֹא תִשְׁמַע
וְנִדְחָת וְהִשְׁתַּחֲוִית לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים וְעִבְדָתָם :
הַגִּדְתִּי לָכֵם הַיּוֹם כִּי אֶבֶד תֵּאבְדוּן לֹא תֵאדְּבֹן
יָמִים עַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר אַתָּה עֹבֵד אֶת־הַיְיָ
לְבֹא שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ : הַעֲדֵתִי בָכֶם הַיּוֹם אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ הַחַיִּים וְתִמּוֹת גִּתְּהוּ
לִפְנֵיךְ הַבִּרְכָּה וְהַקְלָלָה וּבַחֲרַת בְּחַיִּים לְמַעַן
תִּחְיֶה אִתָּה וְיִרְעֶךָ : לֹא־תִכְרַח אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לְשֹׂמֵעַ בְּקוֹלוֹ וּלְדַבְּקָה־בּוֹ כִּי הוּא הֵיךְ
וְאַתָּה יָמִיד לְשִׁבְתָּ עַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁמַע
יְהוָה לְאֲבֹתֶיךָ לְאֲבֹתָהֶם לִיצְחָק וְלִיעֲקֹב לְרַחֵם
לָהֶם :

מסמיר

פ פ פ

לֹא וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־
יִשְׂרָאֵל : P.52. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים בְּרַמָּה וְעִשְׂרִים שָׁנָה
אֲנֹכִי הַיּוֹם לֹא־אֹכֵל עוֹד לֶצֶאֱתָא וּלְבֹא יְהוָה
אֲמַר אֱלֹהֵי לֹא תַעֲבֹד אֶת־הַיְיָ הַזֶּה : יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ הוּא : עֹבֵד לִפְנֵיךְ הוּא־יִשְׁמֹד אֶת־הַגִּזְיוֹן
הָאֵלֶּה מִלִּפְנֵיךְ וַיִּרְשָׁתָם יְהוֹשֻׁעַ הוּא עֹבֵד
שְׁנֵי לִפְנֵיךְ בְּאֶשֶׁר דָּבָר יְהוָה : * וְעֲשֵׂה יְהוָה לָהֶם
כְּאִשֶּׁר

בְּאֶשֶׁר עָשָׂה לְסִיחֹן וּלְעֹג מְלָכֵי הָאֱמֹרִי
וּלְאַרְצָם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֹתָם : וְנָתַנָּם יְהוָה
לִפְנֵיכֶם וְעֲשִׂיתֶם לָהֶם כְּכָל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי
אֹתְכֶם : חֲזָקוּ וְאַמְצוּ אֶל־יְהוָה וְאֶל־הַעֲרִצוֹ
מִפְּנֵיהֶם כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא הַחֲלֹץ עִמָּךְ לֹא
יִרְפָּךְ וְלֹא יַעֲזֹבְךָ :

שלישי
חמישי
כשהן
מחזכרין

ס

מֹשֶׁה לִיהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְעֵינֵי כָל־יִשְׂרָאֵל
חֲזָק וְאַמְצָן כִּי אַתָּה תְּבֹא אֶת־הָעָם הַזֶּה הוּא אֶל־
הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבֹתָם לְרַחֵם לָהֶם
וְאַתָּה תִּנְחַלְלֶנָּה אוֹתָם : וַיְהִי הוּא הַחֲלֹץ
לִפְנֵיךְ הוּא יְהוָה עִמָּךְ לֹא יִרְפָּךְ וְלֹא יַעֲזֹבְךָ
לֹא תִירָא וְלֹא תִחָרַד : וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־הַתּוֹרָה
הַזֹּאת וַיְהִינָה אֶל־הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לֵוִי הַנִּשְׁאִיִּם
אֶת־אֲרֹן בְּרִית יְהוָה וְאֶל־כָּל־קְנֵי יִשְׂרָאֵל : * רביעי

וַיֵּצֵא מֹשֶׁה אוֹתָם לְאֶמֶר מִקָּץ שְׁבַע שָׁנִים
בְּמַעַד שְׁנֵת הַשְּׁמִטָּה בְּחַג הַסֻּכּוֹת : כְּבֹא כָל־
יִשְׂרָאֵל לְרֵאשִׁית אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּמִקְוִים
אֲשֶׁר יִבְחַר תִּקְרָא אֶת־הַרְוִיחָה הַזֹּאת נֶגֶד כָּל־
יִשְׂרָאֵל בְּאַזְנוֹתָם : הַקְהֵל אֶת־הָעָם הָאֲנָשִׁים
וְהַנָּשִׁים וְהַטָּף וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעֲבֶיךָ לְמַעַן
יִשְׁמְעוּ וְלִמְעַן יִלְמְדוּ וַיֵּרְאוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם
וְשִׁמְרוּ

סו ב ב 67

ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת:
ובניהם אשר לא ידעו ישמעו ולמדו לראות
את יהוה אלהיהם כל הימים אשר אתם חיים
על האדמה אשר אתם עבדים את ה' תירדו שמה
לרשתה: *

חטוי
ששי
בשהן
מחברין

ויאמר יהוה אל משה הן קרבו ימיה למות
קרא את יהושע והניצבו באהל מועד ויצעו
וילך משה ויהושע והניצבו באהל מועד:
ויהי יהוה באהל בעמוד ענן ויעמד עמוד
הענן על פתח האהל: ויאמר יהוה אל משה
הנה שקב עם אבותיך וגם העם הזה ונגה יאחריו
אלתי נכר הארץ אשר הוא בא שמה בקרב
ועזבני והפך את בריתי אשר ברתי אתו: והנה
אפי כו ביום ההוא ועובדים והסתרתני פני
מהם והיה לאכל ומצאחו רעות רבות וצרות
קדש ואמר ביום ההוא הלא על כן אין אלתי בקרבי
מצאוני הרעות האלה: ואנכי הסתר אסתור
פני ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה כי
פנה אל אלהים אחרים: ועתה כתבו לכם
את השירה הזאת ולמדו את בני ישראל
שימיה בפהם למען תהיה לי השירה הזאת
לעזר

לעזר בבני ישראל: * כיראביאנו אל האדמה ו
אשר נשבעתי לאבותי וברת חלב ודבש ואכל
ושבע ורשן ופנה אל אלהים אחרים ועבדום
ונאצוני והפך את בריתי: והיה כי תמצאן אתו
רעות רבות וצרות ונענתה השירה הזאת
לפני לעזר כי לא תשכח כפי ודעו כי ידעתי
את יצרו אשר הוא עשה היום בטרם אביאנו
אל הארץ אשר נשבעתי: וכתב משה את
השירה הזאת ביום ההוא וילמדו את בני
ישראל: ויצו את יהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ
כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ אשר
נשבעתי להם ואנכי אחיה עמך: ויהי ככלות
משה לכתב את דברי התורה הזאת על ספר
עד תמס: * ויצו משה את הלויים נשאי ארון
ברית יהוה לאמר: לקח את ספר התורה הזה
ושמרתם אותו מצד ארון ברית יהוה אלהיהם
והיה שם בק לעזר: כי אנכי ידעתי את מרד
ואת ערפק הקשה הן בעורני חי עמכם היום
ממרים היתם עם יהוה ואף כי אחרי מותי: *
תקהילו אלי את כל זקני שבטיכם ושטריכם
וארבתם באזניהם את הדברים האלה
ואעירה

ששי
שביעי
בשהן
מחברין

שביעי

מפסור

וְאָעִידָה נָם אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ : כִּי יִדְעוּ
אֶת־יְיָ מוֹתֵי כִי־הִשְׁתַּחֲוִּיתָ תִּשְׁחַלְחוּ וְסִרְתֶּם מִן־
הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֲתֶכֶם וְקִרְאתִי אֲתֶכֶם הִרְעֵלָה
בְּאֲחֵרֵית הַיָּמִים כִּי־תַעֲשׂוּ אֶת־הִרְעָה בְּעֵינֵי יְהוָה
לְהַכְעִיסוֹ בְּמַעֲשֵׂה יָדֵיכֶם : וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה בְּאָזְנוֹ כָּל־
קֶהֱל יִשְׂרָאֵל אֶת־דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת עַד
הַיָּמִם :

הָאִזִּינוּ הַשָּׁמַיִם וְאֶדְבָרָה
P.53. יַעֲרֶף בְּמִטְר לִקְחִי
כְּשֶׁעִירֶם עַל־דָּשָׁא
כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא
הַצֹּדֵר תָּמִיד פִּעְלוֹ
אֵל אֲמוּנָה וְאִין עֹלָם
שַׁחַת לוֹ לֹא בָנוּ מוֹמֶם
ה' לִיהוָה תִּגְמְלוּ וְאֵת
הַלֹּוא־הוּא אֲבִיד קִנְיָה
וְכִי יָמוּת עוֹלָם
שָׁאֵל אֲבִיד וַיִּגְדֹּף
בְּהִנָּחֵל עֲלֵיוֹן גּוֹיִם
יֵצֵב גְּבֻלַת עַמִּים
כִּי תֵלֵק יְהוָה עַמּוֹ

בראש
שמואל ב' י"ח
ש' מוסיפין

לב

ה' רכתי
והוא תיבה
בפני עצמו
עני

יִמְצְאוּהוּ בְּאֶרֶץ מִדְבָּר
יִסְכְּכֻהוּ וַיּוֹנְנֻהוּ
בְּנֶשֶׁר יַעֲרֶף קִנְיָ
יִפְרֹשׁ בְּנִפְיוֹ יִקְחֻהוּ
יְהוָה בְּדֶרֶךְ יִנְחֵנוּ
יִרְכְּבֵהוּ עַל־בְּמוֹתַי אֶרֶץ
וַיַּנְקֵרוּ דָבָשׁ מִסִּלְעַ
הַמָּאֵת בָּקָר וְחֶלֶב צֹאן
וְאֵילִים בְּנֵי־בֶשֶׁן וְעֵתוּדִים
וְדֹם עֵנֶב תִּשְׁתַּחֲחֹמוּ :
שְׂמַנְתָּ עֵבֶיךָ בְּשֵׂיטָה
וַיַּגְבֵּל צוּר יִשְׁעֵהוּ :
בְּתוֹעֲבֹת יִכְעִסֻהוּ :
אֱלֹהִים לֹא יִדְעוּם
לֹא שָׁעֲרוּם אֲבֹתֵיכֶם :
וְתִשְׁכַּח אֵל מְהִלָּה : *
מִכַּעַם בָּנוּ וּבִנְתָיו :
אֲרָאָה גֵּוִה אֲחֵרֵיהֶם
בָּנִים לֹא־אֵמֶן בָּם :
בְּעֵסוּנִי בְּהַכְלִיחֵם
בָּנוּ גְבֻל אֲבֹתֵיכֶם :

וְכִתְּבוּ יֵלֶל יִשְׁמֹן
יִצְרֻהוּ בְּאִישׁוֹן עֵינָיו :
עַל־גִּזְלוֹ יִרְחֹף
יִשְׁאָהוּ עַל־אֲכֹרְתּוֹ :
וְאִין עַמּוֹ אֵל גִּבֹּר : *
וַיֹּאכֵל הַנוֹכַח שָׂדֵי
וְשִׁמְן מִחֲלָמִישׁ צוּר :
עַם־חֶלֶב בָּרִים
עַם־חֶלֶב בְּלִיּוֹת חֲטָה
וַיִּשְׁמֹן יִשְׂרָאֵל וַיִּכְעַס
וַיִּטֹּשׁ אֱלֹהֵי עֲשָׂו
יִקְנָאוּהוּ בָּרִים
יִזְכְּרוּ לְשָׂדִים לֹא אֱלֹהִים
תִּדְרָשִׁים מִקֶּרֶב בָּאוּ
צוּר יִלְדֹף תִּשְׁתִּי
וַיִּרְא יְהוָה וַיִּנְאֹץ
וַיֹּאמֶר אֶסְתִּידָה פָּנֵי מֹהָם
כִּי דוֹר תִּהְפַּכְתָּ חֲמָה
הֵם קִנְאוּנִי בְּלֹא־אֵל
וְאִנִּי אֶקְנִיאֵם בְּלֹא־עֵם
כִּי־אֵשׁ קִדְחָה בְּאִפִּי
וְתִיקֹד

שלישי
ל' יתירה

חול

חול

י' יתירה

רכי

חול

וּתִיקַר עַד־שָׁאוֹל תַּחֲתֵית
וּתִלְקַט מִוִּסְדֵי הָרִים :
הֲצִי אֲכַלְהֶם :
וּקְטַב מִדִּירֵי
עַם־חַמַּת וְחָלִי עֶפְרַי :
וּמַחֲדָרִים אֵימָה
יִזְנֶק עַם־אִישׁ שִׁיכָה :
אִשְׁבִּיתָה מֵאֲנוּשׁ וְכָרֶם :
פֶּן־יִגְבְּרוּ צָרִימוֹ
וְלֹא יִהְיֶה פֶּעַל כָּל־זֹאת :
וְאִין בָּהֶם תְּבוּנָה : *
יִבְעִי לֹא־חֲדִיתֶם :
וּשְׁנֵים יַעֲסוּ רִבְכָּה
וַיהִי הַסְגִּירָם :
וְאִיבִינוּ פְּלִילִים :
וּמִשְׁדָּמַת עֲמֶרְה
אִשְׁכֵּלִית מִרְחַת לָמוֹ :
וְרֹאשׁ פְּתֻנִים אֲבֹר :
הַחֹס בְּאוֹצְרֹתֵי :
לַעַת תִּמְוֹט רִגְלָם
וְהֵשׁ עֲתֶרֶת לָמוֹ :

רמשי

וּתִאֲכַל אֶרֶץ וִיבִלָה
אֲכַפָּה עֲלִימוֹ רַעוּת
מִנִּי הָעֵב וּלְחִמִּי רֶשֶׁת
וְשֹׁן־בְּהֵמַת אִשְׁלַח־בָּם
מַחוּץ תִּשְׁבֵּל־חֶרֶב
גַּם־בַּחוּר גַּם־בַּתִּלָּה
אֲמַרְתִּי אֲבֹאִיהֶם
לֹלִי כַעַם אוֹיֵב אֲנוּ
פֶּן־יֹאמְרוּ יִבְנוּ רִמָּה
כִּי־גִוִּי אֲבָר עֲצוֹת הָקָה
לֹו חֲבָמוֹ יִשְׁבִּילוּ וְאֵת
אִיכָה יִרְדֹּף אַחֵר אֵלָּן
אִם־לֹא כִי־צִוְרָם מְבָרֵם
כִּי לֹא כְּצוּרָנוֹ צוּרָם
כִּי־מִגֶּפֶן סָרֵם גִּפְנֵם
עֲנֹכְמוֹ עֲנִיבֵי־רוּשׁ
חַמַּת תִּנְיָנִים יַעֲסוּ
הֲלֹא־הוּא כִּמֶם עֲמִין
לִי נֶקֶם וְשֹׁלֵם
כִּי קְרוֹב יוֹם אֲדֹם
כִּי־יִדְוִן יִהְיֶה עֲמוֹ
וְעַל

וְעַל־עֲבָדָיו יִתְנַחֵם
וְאֶפֶס עֲצוֹר וְעוֹבוֹב :
צוּר חֲסִיו בּוֹ :
יִשְׁתּוּ יַיִן נִסִּיכֶם
יְהִי עֲלֵיכֶם סִתְרָה :
וְאִין אֱלֹהִים עֲמָדִי
מִחֲצָתִי וְאִנִּי אֲרַפָּא
כִּי־אֲשָׂא אֶל־שָׁמַיִם יָדִי
אִם־שִׁנּוּתִי בִּרְקַח חֲרָבִי
אֲשִׁיב נֶקֶם לְצָרִי
אֲשִׁכִּיר חֲצִי מִדָּם
מִדָּם חֲלָל וְשִׁבְיָה
חֲרָנִינוֹ גִּזִּים עֲמוֹ
וְנֶקֶם יִשִּׁיב לְצָרִיו
עֲמוֹ : *

פ

כִּי יִרְאֶה כִּי־אֵוֹלַת יָד
וְאֹמַר אִי אֱלֹהֵימוֹ
אֲשֶׁר חָלַב זִבְחֵימוֹ יֹאכְלוּ
יָקוּמוּ וַיַּעֲזֹרְכֶם
רְאוּ עֲתָה כִּי אֲנִי הוּא
אֲנִי אֲמִית וְאַחִיָּה
וְאִין מִדִּי מִצִּיל : *
וְאֹמַרְתִּי הִי אֲנֹכִי לְעֵלָם :
וְתֹאחֲזוּ כְּמִשְׁפָּט יָדִי
וְלִמְשֹׁנָאִי אֲשֹׁלֵם :
וְחֲרָבִי תֹאכַל בָּשָׂר
מִרֹאשׁ פְּרָעוֹת אוֹיֵב :
כִּי דַם־עֲבָדָיו יָקוּם
וְכַפֵּר אֲדִמָּתוֹ

וַיִּבֹא מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּאָזְנוֹ הָעָם הוּא וְהוֹשִׁיעַ
בִּנְיָמִן : וַיִּבֹּל מֹשֶׁה לְדַבֵּר אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל :
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים שִׁימוּ לִבְכֶּכֶם לְכָל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אֲנֹכִי מַעֲדִיד בְּכֶם הַיּוֹם
אֲשֶׁר תִּצְוֶם אֶת־בְּנֵיכֶם לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת : כִּי
לֹא־דָבָר רֶק הוּא מִכֶּם כִּי־הוּא הַיּוֹכֵם וּבִדְבַר הַזֶּה תִּאָּרִיכוּ יָמִים עַל־
הָאָדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן שְׂמָחָה לְרִשְׁתָּהּ : פ

וירבר

סח א 68

האוינו

וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה לאמר :
עלה אל הר העברים הזה הרגבו אשר בארץ
מואב אשר על פני ירחו וראה את ארץ כנען
אשר אני נתן לבני ישראל לאחור : ומת בה
אשר אתה עלה שמה והאסף אל עמך באשר
מת אחרן אחיך בהר חזר ויאסף אל עמיו : על
אשר מעלתם כי ברחוק בני ישראל במדבר
קדש מדבר צן על אשר לא קדשתם אותי
בהר בני ישראל : כי מגד תראה את הארץ
ושמה לא תבוא אל הארץ אשר אני נתן לבני
ישראל :

פ פ פ

וואת הברכה אשר בך משה איש האלהים
את בני ישראל לפני מורנו : ויאמר יהוה מסע
בא וזרח משעיר לכו הופיע מר פארז וארץ
מרבבת קדש מימינו אשרת לכו : אף חבכ עמים
כל קדשיו בדרך והסתכו לנגלך ושא מדברתך
תורה צוה לנו משה מודשה קהלת יעקב :
ויהי כישרון מלך בהר האסף ראשי עם יחד
שכני ישראל : יחי ראובן ואל ימת ויהי מתיו
מספר :
ונאת ליהודה ויאמר
שמע יהוה קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו
רב

נפטר

ל P.54.
פרשת
שמות
תורה
מלך אחת
כתיב
וקרי ב

הברכה

רע

פ

רב לו ועוד מצריו תהיה : *
ולאני אמר המך ואורך לאיש חסידך אשר
נסיתו במסע תדיכדו על מי מדיכד : האמר
לאביו ולאמו לא ראיניו ואת אחיו לא רביר
ואת פני לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך ונצרו : בניו
ויו משפטיך ליעקב ורחותך לישראל ישמו
קסודה באפך וכליל על מוכחך : בך יהנה חילו
ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנאיו
מן יקומיו :
לכנען אמר ידיר
יהוה ישכן לבית עליו הפף עליו כל הדיוס ובין
בתפיו שכן : *
וליוסף אמר
מברכת יהוה ארצו ממנו שמים מטל ומתהום
רבצת תחת : וממנו תבואת שמש וממנו גרש
ירחים : ומראש הררי קדם וממנו גבעות עולם :
וממנו ארץ ומלאה ורצון שכני סנה תבואתה
לראש יוסף ולקדך נזיר אחיו : בכור שורו
הדר לו וקרני ראם קרניו בהם עמים ינח יהוה
אפסי ארץ ויהם רבבות אפרים ויהם אלהי
מנשה : *
וליוסף אמר שמח
ובולן בצאתך ויששכר באחלוי : עמים הדר
יקראו שם יובתו וכתבי צדק כי שפע ימים ינקו
ושפני

שלישי

רביעי

נר'י לה
אשלם ס'
העמודים
מלעיל
לכן אשר
ורלא
כאל
חמישי

הכרבה

ושפני ממוני הול :
אמר ברוך מרחיב גר כלביא שכן ושרה
ורע אף דקדק : וירא ראשית לו כי שם חלקה
מתקן ספון ויתא ראשי עם צדקת יהוה עשה
ומשפטיו עם ישראל : *
אמר הן גור אריה יונק מן הבשן ולנפחלי אדם
נפתלי שבע רצון ומלא ברכה יהוה ים ודרום
ירשה :
מבנים אשר יהי רצוי אחיו וטבל בשן
רגלו : ברול ונחשת מנעלה וכמוך דבאר
אין כאל ישרון רכב שמים בעזרה ובנאורו
שחקים : * מענה אלתי קדם ומהחית ורעה
עולם ויגרש מפניו אויב ויאמר רחמנו
וישכן ישראל בטח בדר עין יעקב אל
דגן וירידוש אף שמו יערפו טל : אשר
ישראל מי כמוך עם נושע ביהוה מן עזר
ואשר חרב גאונך ויכתשו איבך לך ואתה
על כמותימו הדרך : *
משה מערכת מואב אל הר נבו ראש הפסלה
אשר על פני ירחו ויראהו יהוה את כל הארץ
את הגלעד עד הן : ואת כל נפתלי ואת ארץ
אפרים

לר
עביעי

הכרבה

רעא

אפרים ומנשה ואת כל ארץ יהודה עד הכים
האחרון : ואת הנגב ואת הכפר בקעת ירחו
עיר התמרים עד צער : ויאמר יהוה אליו
ואת הארץ אשר נשבעתי לאבותי להעתיק
ולעקב לאמר לורעה אהנגנה הרואיתך
בעיניך ושמה לא תעבר : וימת שם משה
עבד יהוה בארץ מואב על פי יהוה : ויקבר
אתו בני בארץ מואב מול בית פעור ולא
ידע איש את קברו עד היום הזה : ומשה
בן מאה ועשרים שנה במותו לא כהתה עינו
ולא נס להח : ויבכו בני ישראל את משה
בערכת מואב שלשים יום וירמזו ימי בבי
אכל משה : ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי
סמך משה את ידיו עליו וישמעו אליו בני
ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את משה : ולא
קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו יהוה
פנים אל פנים : לכל האחרת והמופתים אשר
שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים לפרעה
ולכל עבדיו ולכל ארצו : ולכל רוע התקנה
ולכל המורא הגדול אשר עשה משה
לעני כל ישראל :

חזק

גמור
כאמצע
שיטה
שכסוף
דרך

עשרת הדברות ליחיד

אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
מִצְרָיִם מִבֵּית עַבְדִּים : לֹא יִהְיֶה לָּךְ אֱלֹהִים
אֲחֵרִים עֲלֵפְנֵי : לֹא תַעֲשֶׂה לָּךְ פֶּסֶל כָּל תְּמוּנָה
אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר
בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ : לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא
תַעֲבֹדָם כִּי אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קַדָּשׁ פֶּקֶד עֵינַי
אֲבוֹת עַל-בָּנִים וְעַל-שְׁלֵשִׁים וְעַל-רַבְעִים לִשְׁנָאִי :
וְעַשֵּׂה חֶסֶד לְאֶלְפִים לְאֶחָי וּלְשִׁמְי
מִצְוָתוֹ : לֹא תִשָּׂא אֶת-שֵׁם יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹא כִּי לֹא יִנָּקֶה יְהוָה אֶת אֲשֶׁר-יִשָּׂא
אֶת-שְׁמוֹ לְשׁוֹא : שְׁמוֹר אֶת
יּוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ :
שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל-מְלָאכְתֶּךָ : וְיוֹם
הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָל
מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ וְשׁוֹרְךָ
וַחֲמֹרְךָ וְכָל-בְּהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ לִמְנוּ
יּוֹם עֲבָדְךָ וַאֲמָתְךָ כָּמוֹךָ : וּזְכַרְתָּ כִּי עַבְדִּי הָיִיתָ
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֹּצֵאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם בְּיָד
חֲזָקָה וּבִזְרֹעַ נְטוּיָה עַל-כֵּן צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לַעֲשׂוֹת אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת : כִּבְדֹּר אֶת
אָבִיךָ וְאֶת-אִמְךָ כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִמְנוּ
יֹאדִיכֶם

מצותי ק'

עשרת הדברות ליחיד
יֹאדִיכֶם יָמֶיךָ וְלִמְנוּ יִטֵּב לָךְ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נִתְּנָה לָּךְ : לֹא תִרְצָח ׀ וְלֹא
תִנְאַף ׀ וְלֹא תִהְיֶה זָנוֹב ׀ וְלֹא
תַעֲנֶה בְרֵעֶךָ עַד שׁוֹא : ׀ וְלֹא
תִחַמֵּד אֶשֶׁת רֵעֶךָ ׀ וְלֹא
תִתְּאוּרָה בֵּית רֵעֶךָ שְׂדֵרוֹ וְעַבְדּוֹ וַאֲמָתוֹ שׁוֹרְךָ
וַחֲמֹרְךָ וְכָל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ :

חוק

תמו וגשלמו חמשת חומשי תורה
שבת ותהלה לאל גדול ונורא :

מכוס אותיות של ספר תורה ש"ח אלפים ות"ת מאות וחמשה
וסכום התיבות ע"ט אלפים ותתק"ע :

מכוס הפסוקי' ח אלפים ושמונה מאות וארבעים וחמשה
וחציו וישם עליו את החשן ומנין כל הפתוחות מאתים ותשעים
והסתומות שלש מאות ושבעים ותשעה נמצאו מניין
כל הפתוחות וסתומות שש מאות ויששים ותשעה
ותדוי השלמות הספר הנכבד הזה כיום שנכפל בו כי טוב י"ל
לחדש אלול שנת
שמע ה' קול יהודה ואל עֲמֹ תבִיאנוּ לִפְנֵי :

אחרי אשר און וחקר ותקן הגביר הנעלה המשכיל ונבון נעים
ומירות ישראל כמולד שמואל רודריגש מונדיס
ב"ע בכל מאויו כמו הגהת ספר התורה דא ככל דקדוקין ופרטותיו
ביתר שאת וביתר עז מכל הספרים שנדפסו בישי קדם (לו באות
ההלה) יצאנו בעקבותיו ובאורחות פעמיו לרגל המלאכה מלאכת
שמים בשבע הגהות ובשבע השקפות לטובה ומצאנו ראינו שנפלו
מנונו עוד שניאות ברפוס וולת אותן שהעלה במספר כלות אשר
תקן בסוף ספרו להגהות על פיו זה טבע הדפוס שאין באפשרו כח
להשלימו ואלו הן הצריכין תקן בספר הג' וולת הטעמים שלא
דפסו במקום נניחם שלא העלתי וזכרם ברשימתי זאת לריובים
אשר כלם נתקנו בספר הזה בע"ה :

דף	שיטה	טעות
ג	ב	ויכרצ בלי קמן
ד ע"ב	יד	ה' אלהים צמילת ה' קדמא במקום אולא
ה	ט	ונפקכו במקום ונפקחו
סס ע"ב	ח	ה' אלהים בקדמא במקום אולא
ז ע"ב	ז	ואם באולא במקום קדמא
סס	ט	וייה באולא במקום קדמא
ז ע"ב	ו	וייה באולא במקום קדמא
י"ז ע"ב	י"א	וישלחו בלי מוא ודרגא
י"ח ע"ב	ט	אלסר חסר דגש בלמ"ד
כ ע"ב	י"ז	הקדמונו בדגש חסר בלי מור
כ"ג	י"ד	עבדך הדלית חסר דגש
סס	י"ז	עבדכם הדלית חסר דגש
סס	י"ז	וסעדו הסמך בקמן וי"ל דפתח
כ"ה	י"ז	ויאמרו באולא במקום קדמא
כ"ז ע"ב	י"ז	הוא הזה הוי"וין בלי דגש וי"ל בדגש
כ"ט	ב	שמע חסר בדגש בלי מור
סס ע"ב	י"ע	ולך חסר האולא על למד
ל ע"ב	ח	ויאמר הויד בלי דגש וי"ל בדגש
ל"א	י"א	היא אולא במקום קדמא
ל"ב	י"ע	שלחוני הלמד בלי דגש
ל"ז	ב	חפדן הדלית בקמן וי"ל בפחח

דף	שיטה	טעות
סס	ט	הארמי חסר בלי דגש וי"ל בדגש
מ"ג	ב	ושמרני הטון בלי דגש וי"ל בדגש
סס	ט"ז	מאין במאריך במקום סופר הולך
מ"ה	א	ותקח הקוף בלי דגש
מ"ח ע"ב	ב	עם התלשא במקום חרשא
נ'	י"ד	אלהי אולא במקום קדמא
סס ע"ב	ה	ורעך בשוא העין במקום שוא פתח ואולא במקום קדמא
נ"ז	ט"ז	לעטיו ברביעי ובכל הספרים המדויקים בזקף קטון
ז	י"ב	הוליו באולא ובכל הספרים המדויקים בגדיש
ק"ז	א	אח אונן בערשא במקום יתיב
ק"ח	ח	בנבלת הבית הראשון בלי דגש
ק"י	י"ח	האמורי באולא במקום קדמא
ו"ז ע"ב	י"ח	וכל ישראל האולא של יוד י"ל על קף של וכל כן
		במלא כלל הספרים המדויקים

Memoria da medida do Sepher Torah do Haham
CASSERES, D. G. M. para que seja de igual
medida a circunferencia com a longura.

23 Pulgadas de 11 em hum pê, longo de me-
dida de Amsterdam... 16½ escrito... 2½ mar-
gem defima... 3½ margem debaixo... 1½ en-
tre cada pagina... 5½ largo cada pagina escrita,
27 com todo o fandal.

Por outro modo mais corecto.

24 de longo... 18 escrito... 2½ margen de-
fima... 3½ debaixo... 1½ entre cada pagina...
5½ largura do escrito... 42 regras cada pagina.
En redondo grosso como longo. Pouco mais
ou menos,

כט א א ו 69

סדר הפטרות של ספר הדברים

כמנהג קהלות הספרדים והאשכנזים ה'י

שבת בשבתו • רק הפטרות המועדים לא נדפסו מפני שכבר
סדורים הם בסדרי תפילות מועדים רכל יתר כנטול דמי
ונוסף עליו הפטרת חזון ישעיהו כלשון לע"ז כמנהג
קהלות הספרדים ה'י וגם בסופו פרשת שבת
ור"ח כדי שיהיה ערוך ומוכן לקוראים בבית
הכנסת והנה הכל כרוכ העיון ביתר
שאת ויתר עומכל אשר נעשה
עד הגה :

על ידי התכיר הנעלה נעים ומירות ישראל יהודה פיזא נר"ו

פה העיר המחוללה **אמשטירדם** יע"א

בשנת

שמע ה' קול יהודה ואל **עמו** תבאנו לפיק :

נדפס על ידי גירארד יוהאן יאנסון

ובבית החרור ישראל מונדווי :

קודם ההפטרה יברך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
בחר בנביאים טובים ורצה בדבריהם
הנאמרים באמת ברוך אתה יי הבוחר בתורה
במשנה עבדו ובשאל עמו ובנביאי האמת
ורצק :

ואחר קריאתה יברך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור
כל העולמים צדיק בכל הדורות
האל הנאמן האומר ועשה מדבר ומקום
כי כל דבריו אמת וצדק נאמן אתה הוא יי
אלהינו ונאמנים דבריו ודבר אחר מדבריו
אחור לא ישוב ריקם כי אל מלך נאמן
אתה ברוך אתה יי האל הנאמן בכל
דבריו :

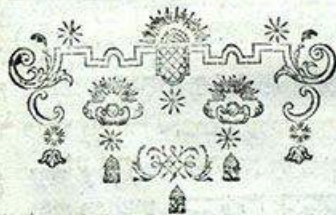
רחם על ציון כי היא בית חינו ולעלות
נפש הושיע במהרה בימינו ברוך
אתה

ברכות ההפטרות

אָמֵן ייִ מְשַׁמֵּחַ צִיּוֹן בְּכִנּוּיָהּ :

שְׁמַחְנוּ ייִ אֱלֹהֵינוּ בְּאַלְלוֹתָיו הַנִּבְיָא עֲבָדְךָ
וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ בְּמַתְרָה
יָבֹא וַיַּגֵּל לִבְנוֹ עַל כִּסְאוֹ לֹא יֵשֵׁב עַד וְלֹא יִתְחַלֵּץ
עוֹד אַחֲרָיו אֶת כְּבוֹדוֹ בִּי בְּשֵׁם קֹדֶשְׁךָ
נִשְׁבַּעְתָּ לוֹ שְׁלֹא יִכְבֶּה גֵרוֹ לְעוֹלָם וְעַד בְּרוּךְ
אָתָּה ייִ מֶלֶךְ דָּוִד :

עַל הַתְּהִירָה וְעַל הַעֲבוּרָה וְעַל הַנִּבְיָאִים וְעַל
יוֹם הַשְׂכָּרָה הַזֶּה שְׁנֵתָהּ לָנוּ ייִ אֱלֹהֵינוּ
לְקִדּוּשָׁה וּלְמִנוּחָה לְכָבוֹד וּלְתַפְאֶרֶת עַל
הַכֹּל ייִ אֱלֹהֵינוּ אֲנִי מוֹדִים לָךְ וּמְבַרְכִים אוֹתְךָ
יִתְבָּרֶךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל־חַי הַמֵּיִר לְעוֹלָם וְעַד
בְּרוּךְ אָתָּה ייִ מְקַדֵּשׁ הַשָּׁמַיִם :

הפטרת שבת איכה

הפטרת דברים בישעיה סימן א

Apibaraib Sabatib Echa. Jofayab Cap. I.

חֲזוֹן יִשְׁעִיָּהוּ בֶן־אֲמוּץ אֲשֶׁר הָיָה עַל־יְהוּדָה
וִירוּשָׁלַם בַּיָּמִי עֲזַרְיָהוּ יִתָּם אָתָּה יְהוֹקִיָּהוּ
מֶלֶךְ יְהוּדָה :

Prophecía de Jofangyau hijo de Amóz; que
prophetizó sobre Jeudha y Jerusalaim: en
días de Uziyan, Jotham, Ahaz, Jehiskiyau,
Reyes de Jehudá.

שָׁמָעוּ שָׁמַיִם וְהָאָרֶץ כִּי יִהְיֶה דְבַר בְּנִי
נִדְלָתִי וְרוֹמְמָתִי וְהֵם בָּשְׁעוּ כִּי :

Oyd cielos y escucha tierra, (por) que .A.
habló: hijos engrandeci y enalteci, y ellos
rebellaron contra mi.

יָדַע שׁוֹר קָדְחוֹ וְהַמּוֹר אֲבוּסָה בְּעֶלְיוֹ יִשְׂרָאֵל לֹא
יָדַע עַמִּי לֹא הִתְבּוֹנֵן :

Conoce buey su comprador, y jumento pe-
febre de su dueño: Israel no conoció, mi pu-
eblo no concidero.

הוֹי

הפטרת שבת איכה

הוֹי הַטָּא עִם כָּבֵד עֵין גִּרְעֵי כְרָעִים בְּנִים
מִשְׁחִיתִים עֲיָבוּ אֶת־יְהוָה נִאֲצוּ אֶת־קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל
נָזְרוּ אַחֲזָר :

Guay gente peccadora, pueblo pesado de delito, simiente de malinos! hijos dañadores: dexaron à .A. enfañaron à santo de Israel, retiraronse atras.

עַל־מָה תָּבוּ עוֹד תוֹסִיפוּ סָרָה בְּל־רֹאשׁ לַחֲלָל
וּבְל־לֵבָב דָּוִי :

Sobre que soys heridos, aun añadis rebello? toda cabeça llena de enfermedad, y todo coraçon dolorioso.

מִכַּף־רִגְלִי וְעַד־רֹאשׁ אֵינֶכֶם מָתֵם בָּצַע וַחֲכוּרָה
וּבִקְרָה מְרִירָה לֹא־זָדָל וְלֹא חָפְזוּ וְלֹא רִכְבָּה
בְּשִׁמְן :

De planta de pie y hasta cabeça no (ay) en el sanidad; pelisco y tolonadro y herida tierna: no fueron melezinados, y no fueron soldados, y no fue molificada con (el) azeyte.

אַרְצְכֶם שְׂמֵמָה עֲרִיכֶם שְׂרָפוֹת אֵשׁ אֲדַמְתֶּם
לְנִדְרֶכֶם וְרִים אֲבָלִים אֲרָה וְשִׁמְמָה כְּמִהֲפַחַת
וְרִים :
Vuestra

הפטרת שבת איכה

Vuestra tierra desfolada, vuestras ciudades ardidas de fuego: vuestra tierra à e/cuentra vós, estraños confumientes à ella, y desfoladura, como trastornamiento de estraños,

וְנִתְרָה בַת־צִיּוֹן כְּסֶכֶה בְּכָרֶם כְּמַלּוּנָה בְּמִקְשָׁה
בְּעִיר נְצוּרָה :

Y serà remanescida compaña de Sion, como cabaña en viña: como choça en melonar, como ciudad dizierta.

לֹלִי יְהוָה צְבָאוֹת הוֹתִיר לָנוּ שְׂרִיד בְּמַעַט כְּסֶרֶם
הֵינּוּ לַעֲמָה דְּמִינוּ :

Si no (fuera) que .A. Zebaoth hizo remanescer à nós resto poco: como los de Sedom fuéramos, à los de Amorá, nos afemejamos.

שָׁמְעוּ דְּבַר־יְהוָה קָצִיעַ סֶרֶם הֶאֱזִינוּ תוֹרַת
אֱלֹהֵינוּ עַם־עֲמָה :

Oyd palabra de .A. principes de Sedom: escuchád Ley de nuestro Dios, pueblo de Amorá.

לָמָּה לִי רֵב־וּבְחִיכֶם יֹאמַר יְהוָה שְׁבַעְתִּי עֲלוֹת
ע א א 70 אילים

הפטרות שבת איכה

אילים ותלב מריאים ולם פרים ובקשים ועתודים
לא הפצתי :

Para que à mi muchedumbre de vuestros sacrificios dize .A. ? hartéme de algaciones de barvezes, y cebo de engordados : y sangre de torros, y carneros, y murruecos, no envoléme.

כי תבאו לראות פני מיבקש זאת מידכם דמים
הצרי :

Quando vinierdeis para ser aparecidos delante de mi : quien buscó esto de vuestra mano, rehollar mis cortes ?

לא תוספו הביא מנחת שוא קמרת תועבה היא
לי חדש ושבת קרא מקרא לא אוקל און
ועצרה :

No anadais traer presente de vanidad, fahumerio de abominacion el à mi : novilunio y Sabath llamando llamamiento, no puedo soportar tortura, y detenimiento.

חדשיכם ומועדיכם שנארה נפשי היו עלי למרח
נלאיתי נשא :

Vuestros novilunios, y vuestros plazos, aborreció

הפטרות שבת איכה דעה

reció mi alma; fueron sobre mi por trabajo : canfeme de soportár.

ובפרשכם בפיהם אעלים עיני מלם גם כי תרבו
תפלה איני שמע יריכם דמים מלאו :

Y en vuestro espandér vuestras palmas, encubriré mis ojos de vós, tambien quando multiplicardeis oracion, no yo oyen : vuestras mãos de sangre se llenaron.

רחצו הובו הקירו רע מעלליכם מנגד עיני חדלו
הרע :

Lavadvos, alimpiadvos, quitad maldad de vuestras obras, de escuenta mis ojos : vedadvos de hazer mal.

למדו היטב דרשו משפט אישרו חמון שפטו
יהום ריבו אלמנה :

Aprendéd (*a hazer*) bien, requerid justicia, adereçad lo tuerto, juzgád guerphano; barrajád (*por*) viuda.

לכוננא ונוכחה ואמר יהוה אם יהיו חטאיכם
בשנים כשלג ילבינו אם יאדמינו בתולע כצמר
יהיו :

Andad 70 2 ע ב

הפטר שבת איכה

Andad agora y razonémos dize .A. si fueren vuestros peccados como la grana, como la nieve se emblanquecerán; si se emvermejecieren como la escarlata, como lana (blanca) seran.

אם תאכו ושמעתם טוב הארץ תאכלו :

Si quisierdes, y obedecierdes; mejoría de la tierra comereis.

ואם תמאנו ומריתם חרב תאכלו כי פי יהיה דבר :

Y si no quisierdes, y rebellardes: à espada fereis consumidos, que boca de .A. habló.

איכה היתה לזונה קרה נאמרה מלאתי משקט צדק יליו בה ועתה מרצחים :

Como fue por ramera, ciudad fiel: llena de justicia? justedad mania en ella, y agora matadores.

בספק הנה לסגים סכאך מהול במים :

Tu plata fue por escoria: tu vino mezclado con aguas.

שביך סודרים וחבריו גנבים כלו אתב שחר ורחק שלמנים

הפטר שבת איכה
שלמנים יתום לא ישפטו וריב אלמנה לא יבוא אליהם :

Tus Señores rebelladores, y compañeros de ladrones. todos ellos amantes coecho; y perseguijentes pagamientos: guerfano no jufgan, y baraja de biuda no viene à ellos.

לכן נאם הארון יהודה צבאות אביר ישראל הווי אנתם מצרי ואנקמה מאויבי :

Por tanto dicho del Señor .A. Zebaóth, fuerte de Israel; guay fere conortado de mis angustiadores, y vengarmehe de mis enemigos.

ואשיבה ידי עליך ואצרך כבר סיגור ואסירה כל בריקך :

Y haré tornár mi mano sobre ti, y esmeraré como el xabon tus escorias: y quitaré todos tus estāños.

ואשיבה שפטיך כבראשונה ויעצך כבתחלה אחרי כן יקרא לך עיר הצדק קרה נאמנה :

Y haré tornar tus juezes como en el primero, y tus confējeros como en el principio: despues

הפטרת שבת איכה

despues assi, llamarsea à ti ciudad de la juste-
dad, ciudad fiel.

ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה :

Sion con justicia será redemida : y sus tor-
nantes con justedad.

גואלנו יי צבאות שמו קדוש ישראל :

הפטרת ואתהנן בישעיה סימן מ

נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם : דברו על לב
ירושלם וקראו אליה כי מלאה צבאה
כי נרצה עונה כי לקחה מיד יהוה בפלים בכל
חטאתיה : קול קורא במדבר פני דרך יהוה
ישור בערכה מסלה לאלהינו : כל גיא ונשא
וקל יר וגבעה ישללו והיה העקב למישור
והרכסים להקעה : ונגלה כבוד יהוה וראו כל
בשר יחדו כי פי יהוה דבר : קול אמר קרא
ואמר מה אקרא כל הבשר הציר וברא חסד
בציון השדה : יבש הציר נבל ציון כי רוח יהוה
גשבה בו אכן הציר העם : יבש הציר נבל ציון
ודבר אלהינו יקום לעולם : על הר גבוה עלי
לך מבשרת ציון הרימי בכח קולך מבשרת
ירושלם

מלעיל
מלעיל

הפטרת ואתהנן

ירושלם הרימי אל תיראי אמרי לערי יהודה
הנה אלהיכם : הנה אדני יהוה בחזק יבוא
וירצו משלה לו הנה שברו אתו ופעלתו לפניו :
ברעה עדנו ורעה בורעו וקבץ מלאים ובחיקו
ישא עלות ינהל מיי כדר בשעלו מים ושמים
בורת חכן וכל בשלש עפר הארץ ושקל בפלם
הרים וגבעות במאזנים : מיתכן את רוח
יהוה ואיש עצתו יוריענו : אתמי נועץ ויכלהו
ולמדורו בארץ משפט וילמדורו דעת ודרך
הבוטח יוריענו : הן גוים כמר מדלי וכשהק
מאזנים נחשבו הן אלים כדק יטול : ולבנו אין
די בער ויהיה אין די עולה : כל הגוים כאין
נגדו מאפס ותהו נחשבו לו : ואל מי תדמיון
אל ומה דמות תערכו לו : הפסל נסך תבש
וצרף בזהב ירקענו ורתקות כסף צורף : המסכן
תזכר עץ לא ירכב יבחר חרש חכם יבקש
לו להבין פסל לא ימוט : הלוא תדעו הלוא
תשמעו הלוא הגר מראש לכם הלוא הבינוהם
מוסדות הארץ : הישב על תוג הארץ ושביה
בחנוקים רניטה ברוך שמים וימתתם באהל
לשבת : הנוהג רזונים לאין שפמי ארץ בתהו
עשה

הפטרת עקב

עשה : אף בל-נמעו אף בל-ודעו אף בל-שרש
בארץ גועס וגם נשף בהם ויכשו ויסערה בקש
תשאם : ואל-מי תרמוני ואשנה יאמר קרוש :
שאר-כרוב עיניכם וראו מי-כרא אלה המוציא
במספר צבאם לכלם בשם יקרא מרב אונים
ואמין כח איש לא נעדר :

הפטרת עקב בישעיה סימן מט

ותאמר ציון עובני ירונה ואדוני שכחני :
התשכח אשר עולה מרתם בירבטנה
גם-אלה השכחנה ואנכי לא אשכחך : הן על-
כפים חקתך חומתך נגדי תמיד : מהרו בגוף
מהרסוך ומחריבך מן יצאו : שאי-סבי
עניך וראי כלם נקבצו באור-לך חי-אני ואם
יהיה כי כלם בערי חלכשי ותקשרים בכלה :
כי חרבתיך ושממתיך וארץ הרסתך כי עתה
תצרי מושב ורחקו מכלעך : עוד יאמרו באונך
בני שבליך צדלי המקום גשה-לי ואשבה :
ואמרת בלבבך מי ילדלי את-אלה ואני שכולה
וגלמיה גלה וסתרה ואלה מי גדל הן אני
גשאתי לבדי אלה אפה הם : כה-אמר אדוני
יהוה הגדל אשא אל-גוים ירי ואל-עמים ארים
נמי

הפטרת עקב

רפא

נמי והביאו בניך בחצן ובגותיך על-ברק
תנשאנה : ויהיו מלכים אמנך ושרותיהם
מינקותיך אפים ארץ ישתחור-לך ועפר רגלך
ילתכו וידעת כי-אני יהוה אשר לא-יבשו קוין :
הקח מנבור מלקוח ואם-שכי צדיק ימלט : כי-
כה אמר יהוה גם-שכי גבור יקח ומלקוח ערין
ימלט ואת-ידיך אנכי אדיר ואת-בניך אנכי
אושיע : ותאכלתי את-מונך את-בשרם
ובעסים דמם ישכרון וידעו כל-בשר כי אני
יהוה מושיעך וגאלך אביר יעקב : כה אמר
יהוה אי זה ספר בריתות אמכם אשר שלחתיה
אז מי מנשי אשר-מכרתי אתכם לו הן
בעונתיכם נמכרתם ובפשעיכם שלחת אמכם :
מדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה תקצור
קצרה ירי מפרות ואם-אין-כי כח להציל הן
בנערת אחריב ים אשים נהרות מדבר תכאש
דגתם מאין מים ותמה בצמא : אלביש שמים
קדרות ושק אשים בסותם : אדני יהוה נתן לי
לשון למודים לדעת לעות את-יעף דבר יעיר
בבקר בבקר יעיר לי און לשמע בלמודים : אדני
יהוה פתחלי און ואנכי לא מריתי אהור לא
עא א י י נסוגתי

הפטרת עקב

נסוגתי : גוי נחתי למים ולחץ למימים פני
לא הסתדתי מקלימות ורק : וארני יהוה יעזר
לי עליון לא נכלמתי עליון שמתי פני בחלמיש
וארע כיון לא אבוש : קרוב מצדיקי מי יריב
אתי נעמדה יחד מי בעל משפטי וגש אלי : הן
אדני יהוה יעזר לי מי הוא ירשעני הן בלם
בכנני יכלו גש יאכלם : מי בכם ירא יהוה
שמע בקול עבדו אשר : הלך חשכים ואין נגה
לו יבטח בשם יהוה וישען באלהיו : הן בלכם
קדמי אש מאורי זיקות לכו : באור אשכם
ובזיקות בערתם מירי היתה זאת לכם למעצבה
התשקבון : שמעו אלי דפי צדק מבקשי יהוה
הביטו אל צור חצבתם ואל מקבת בור נקרתם :
הביטו אל אבדתם אביכם ואל שרה תחוללכם
כראתם קראתיו ואכדכדו ואדכדו : כיון נחם
יהוה ציון נחם כל חרבותיה וישם מדרגה בערן
וערכה כגוריה ששון ושמחה ימצא בה תודה
וקול זמרה :

הפטרת

הפטרת ראה

רפכ

הפטרת ראה בישעיה

סימן נד

עניה סעדה לא נחמה הנה אנכי מרביץ בפוך
אבניך ויסדתיך בספירים : ושמתי כרכל
שמשתיך וישעריך לאבני אקדה וכל גבולך לאבני
חפץ : וכל בניך למורי יהוה ורב שלום בניך :
בצדקה תכונני דחקי מעשך כיון לא ריבאי
וממחמה כי לא תקרב אליך : הן גור יגור אפס
מאורי מי גר אתך עליך יפול : הן אנכי בראיתי
חלש נפח באש פחם ומוציא כלי למעשהו ואנכי
בראתי משחית לחבל : כל כלי יוצר עליך לא
יצלח וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי
זאת נחלת עבדי יהוה וצדקתם מאתי נאם
יהוה : הוי כל צמא לכו למים ואשר איך לו
בסוף לכו שברו ואכלו ולכו שברו בלוא כסף
ובלוא מחיר יין וחלב : למה תשקלו כסף בלוא
לחם ויגיעכם בלוא לשבעה שמעו שמעו אלי
ואכלו טוב ותרועעג בדשן נפשכם : הומו
אונכם ולכו אלי שמעו ותחי נפשכם ואסדתה
לכם ברית עולם חסדי דוד הנאמנים : הן עד
לאומים נתתיו נגיד ומצוה לאמים : הן גוי לא
עא ב ב יז תדע

הפטרת דאח

הרע תקדח וגוי לא ידעוך אליך ידוצו למען
יהנה אליהם ולקדוש ישדאל כי פאדך :

ואם חל בו ר"ח ולמחרתו אומרים אחריו
אלו הפסוקים :

בה אמר יהוה השמים כסאי והארץ הרם רגלי
איינה בית אשר תבנו לי ואיינה מקום
מנוחתי :

יהוה מדי-ה' בחדשו ומדי שבת בשבתו
יבוא כל-בשר להשתחוות לפני אמר יהוה :

ויאמר לו יהונתן מחר חדש ונפקדתי כי יפקד
מושכך :

ויאמר יהונתן לדוד לך לשלום אשר נשלענו
שנינו אנחנו בשם יהוה לאמר יהוה יהיה ביני
ובינך ובין זרעי ובין זרעך עד עולם :

ואם חל ר"ח למחרתו לכו אין אומרים רק אלו
שני הפסוקים האחרונים :

הפטרת

הפטרת שופטים

רפג

הפטרת שופטים בישעיה סימן נא

אנכי אנכי הוא מנחמכם מי-את ותיראי מאנוש
ימות ומכן אדם חציר ונהן : ותשכח יהוה
עשך נוסח שמים ויסד ארץ ותפחד תמיד כל-
היום מפני חמת המציק כאשר כונן להשחית
ואנה חמת המציק : מחר צערה להפתח ולא-
ימור לשחת ולא יחסר לחמו : ואנכי יהוה
אלהיך רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו :
ואשם דברי בפיך ובצל ידי כסיתיד לגמע שמים
וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה : התעוררי
התעוררי קומי ירושלם אשר שתית מיד יהוה
את-כוס חמתו את-קבעת כוס התרעלה שתית
מצירת : אין מנתל לה מכל-בנים גללה ואין
מחזיק בידה מכל-בנים גללה : שתים הנה
קראתיך מי יגיד לך השר והשכר והרעב והחרב
מי אנחמך : בניך עלפו שכבו בראש כל חוצות
כתוא מכמר המלאים חמת יהוה גערת אלהיך :
לכן שמעתי נא זאת עניה ושכרת ולא מיון : בה
אמר ארניך יהוה ואלהיך יריב עמי הנה לקחתי
מדרך את-כוס התרעלה את-קבעת כוס חמתי
לא-חוספתי לשתותה עוד : ושמתיך ביד מונק
אשר

הפטרות כי הצא

אשר אמרו לנפשך שתי ונעבדך ותשימי כאלך
גוך וכוונן לעבדים : עורי עורי לבשי עוד ציון
לבשי בגדי תפארתך ירושלם עיר הקדש כי
לא יסוף יבא בך עוד ערל וטמא : התנערי
ומתפרי ק' מעפר קומי שבי ירושלם התפתחי מוסרי צוארך
שכנה בת ציון : כי כה אמר יהוה הנם נמכרתם
ולא בכסף התגאלו : כי כה אמר אדני יהוה
מצרים ודר עמי בראשנה לגור שם ואשור
באפם עשקו : ועתה מה ליפה נאם יהוה כי
לקח עמי הנם משליו יהלילו נאם יהוה ותמיד
פלתיים שמי מעאן : לכן ידע עמי שמי לכן
ביום ההוא כי אני הוא המדבר הנני : מה נאוו
על ההרים רגלי מבשר משמיע שלום מבשר
טוב משמיע ישועה אמר לציון מלך אלהיך :
קול צפוף גשאו קול יהבי רגני כי עין בעין
ידאו בשוב יהוה ציון : פצחי רגני יהדי חרבות
ירושלם כירנחם יהוה עמו גאל ירושלם : חשף
יהוה את ורוע קדשו לעיני כל הגוים וראו
כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו : סורו סורו
צאו משם טמא אל הנגוע צאו מתוכה הברו
נשאי כל יהוה : כי לא בחפזון תצאו ובמעטה
לא

מלעיל

הפטרות תבוא דפר

לא תלכין כי חלף לפניכם יהוה ומאספכם
אלהי ישראל :

הפטרות כי הצא בישעיה סימן גר

רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצחלי לא חלה
כי רבים בני שממך מבני בעולה אמר
יהוה : הרחיבי מקום אהלך ויריעות משכנותיך
ומי אל תחשבי האריכי מיתריך ויתרחק חוקי :
כי ימין ושמאל תפרצי וורעך גוים יירש וערים
נשמות יושבו : אל תיראי כי לא תבושי ואל
תכלמי כי לא תחפירי כי בשרת עלומיך תשכחי
וחרפת אלמנותיך לא תוכרי עור : כי בעלך
עשך יהוה צבאות שמו וגאלך קדוש ישראל
אלהי כל הארץ יקרא : כי באשר עוברה
ועצבת רוח קראך יהוה ואשת נעורים כי תמאס
אמר אלהיך : ברגע קטן עובריך וברחמים
גדלים אקבצך : בשצף קצף הסתרתני פני רגע
מפך ובחפר עולם החמיתך אמר גאלך יהוה :
כימי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי נח עוד
על הארץ בן נשבעתי מקצף עליך ומגער בך :
כי הדורים ימוש ורחוקעות המושבות וחסדי
מאתך לא ימוש וברית שלומי לא תמוט אמר
מרחמך

מרחמך יהוה :

הפטרות תבוא בישעיה סימן ס

קומוי אורי בירבא אורה וכבוד יהוה עליך
ורח: כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל
לאמים ועליך יזבח יהוה וכבודו עליך יראה :
והלכו גוים לאורך ומלכים לנגה זרחך : שאי
סביב עיניך וראי כלם נקבצו באור לך בנה
מרחוק יבאו ובגותיך על צד תאמנה : אז תראי
ונגהרת ופחד ורחב לבבך כי יהפך עליך רמון
ים חיל גוים יבאו לך : שפעת גמלים תכסה
בכרי מרון ועיפה כלם משבא יבאו וזהב ולבנה
ישאו ורהלות יהוה יבשרו : כל צאן קדש
יקבצו לך אילי נביות ישראל ויעלו על רצון
מוכחי ובית תפארתי אפאר : מי אלה בעב
תעופינה וכיונים אל ארכתיהם : כילי איום
יקוו ואגירות תרשיש בראשנה להביא בנה
מרחוק כספם וזהבם אתם לשם יהוה אלהיך
ולקדוש ישראל כי פאךך : ובנו בניגבר חמתך
ומלכיהם ישראל וישרתוך כי בקצפי הביתך ובקצוני
רחמתיך : ופתחו שעריך תמיד יומם ולילה לא
יסגרו להביא אליך חיל גוים ומלכיהם נהוגים :
כי

כי רגזי והממלכה אשר לא יעבדוך יאבדו
והגוים חרב יחרבו : כבוד תלבנון אליך יבוא
ברוש תדקך ותאשור יחדו לפאר מקום מקדשי
ומקום רגלי אבךך : והלכו אליך שחות בני מעריך
והשתחוו על כפות רגליך כל מנאצריך וקראו לך
עיר יהוה ציון קדוש ישראל : תחת היותך עיובה
ושנואה ואין עובר ושמתיך לגאון עולם משוש דוד
ודור : ונגדת חלב גוים ושר מלכים תינקי וירעת
כי אני יהוה מושיעך וגאלך אביר יעקב : תחת
החששת אביא זהב ותחת הכרזל אביא כסף
ותחת העצים נחשת ותחת האבנים ברזל ושמתי
פקדונך שלום ונגשך צדקה : לא ישמע עוד
חם בארצך שר ושבר בגבולך ומראת ישועה
חומתיך ושעריך תחללו : לא יהיה לך עוד
השמש לאור יומם ולילה תרח לא יאיר לך
ויהי לך יהוה לאור עולם ואלהיך לתפארתך :
לא יבוא עוד שמשך ויחךך לא יאסף כי יהוה
יהיה לך לאור עולם ושלמו ימי אבךך : ועמד
כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ צדק משעו מעשה מעשיך
די להתפאר : הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי
עצום אני יהוה בעתה אחישנה :

עב א 72 שוש

שש אשש כיהיה תגל נפשי בארץ כי
הלבישני בגדי ישיע מעיל צדקה יעטני
כחתן יכהן פאר וככלה תערה בלתי כי בארץ
תוציא צמחה וכנגדה ורועיה תצמיח בן ארץ
יהיה יצמיח צדקה ותהלה נגד כל חנונים למען
ציון לא אחשה ולמען ירושלם לא אשקוט עד
יצא כנגה צדקה וישועתה כלפיד יבער ודא
גוים צדקה וכל מלכים כבודך וקרא רך שם
חדש אשר פי יהוה יקבני והיית עטרת
תפארת בית יהוה וצנף מלכה בכה אלהך
לא יאמר לך עור צניפה ולא צדף לא יאמר עור
שקמה כי לך יקרא תפציתך ולא צדף בעולה
כי תפץ יהוה בך ואצדף תבעל כי יבעל בחור
בתולה יבעלוד בנך ומשוש חתן על בלה ישיש
עלוד אלהך על חומות ירושלם תפקדת
שמרים כל היום וכל חלילה תמיד לא יחשו
המבידים את יהוה אלהי למי לבם ואל תתנו
דמי לו עד יבונן ועד ישים את ירושלם תהלה
בארץ נשבע יהוה בימינו ובזרוע עוז אסאתו
את דגנך עוד מאכל לאויבך ואס ישתו בני נמר
הירושף

נצבים ק

הירושף אשר ינערת בו כי מאספיו יאכלו
והללו את יהוה ומקבציו ישתהו בחצרות
קדשי עברו עברו בשערים פני רוח העם
כלו כלו המסלה כקלו מאבן הרימו גם על
העמים הנה יהוה השמייע אל קצרה הארץ
אמר לבת ציון הנה ישעך בא הנה שכרו אתו
ופעלתו לפני וקראו להם עם הקדש גאולי
יהוה ולך יקרא דרושה עיר לא נעובה מיהו
בא מאדום חמין בגדים מכצרה זה הדור
בלבוש צעה ברכ כחו אני מברך בצדקה רב
להושיע מדוע אדם ללבושך וכנודך ברכך
בגד פודה דרכתי לכדי ומעמים איך ציש
אתי ואדרבם באפי וארמסם בחמתי ויו נצחם
על בגדי וכל מלבושי אנאלתי כי יום נקם
בבלי ושנת גאולי באה ואביט ואין עור
ואשתומם ואין סומך ותושע לי ורועי וחמתי היא
ספקתני ואבום עמים באפי ואשכרם בחמתי
ואוריד לארץ נצחם חסדי יהוה אוכיר תהלות
יהוה בעל כל אשר גמלנו יהוה ורבי טוב לבית
ישראל אשר גמלם כרחמיו וכרב חסדיו ויאמר
אדעמי הנה בנים לא ישקרו ויהי להם למושיע
עב ב פ בבל

הפטרת וילך

לו ק' בכל צרתם לא צר ומלאך פניו הושיעם
באתבתו ובחמלתו הוא גאלם ויגמלם וינשאם
פל ימי עולם :

הפטרת וילך כמנהג הכפרדים בשבת שבין ר"ה
ליום בהושע סימן יד

שובה ישראל עד יהודה אלהיה כי בשלח
בעונך: קחו עמכם דברים ושובו אל-
יהוה אמרו אליו כל תשא עון וקח טוב ונשלמה
פרים שפתינו: אשור לא יושיענו על-סוס לא
נרכב ולא נאמר עוד אלהינו למעשה ידינו אשר-
בן ירחם יתום: ארפא משוכתם אהבם נדבה
כי שב אפי מננו: אהיה כטרל לישראל יפרח
כשושנה ויה שרשיו כלבנון: ילכו וינקותיו ויהי
כנות הודו ובית לו כלבנון: ישובו ישבי בצלו ויהי
דגו ויפרחו כנפם וקרו כיון לבנון: אפרים מה
לי עוד לעצבים אני עניתי ואשודנו אני ככרוש
רענו כמני פרוי נמצא: כי חכם ויבן אלה
נקו וידעם כי-ישרים דרכי יהוה וצדקים ילכו
בם ופושעים יבטלו בם: מיראל במוך נשא עון
ועבר על פשע לשארית נהלתו לא תחזיק לעד
אפו

הפטרת וילך

רפו

אפו כי-הפץ חסד הוא: ישוב ירחמנו ויכוש
עונותינו ותשליך במצולות ים כל חטאתם: תתן
אמת ליעקב חסד לאברהם אשר-נשבעתי
לאבותינו כימי קדם:

הפטרת וילך כמנהג האשכנזים בישעיה

סימן נה

דרשו יהוה בהמצאו קראונו כהיותו קרוב:
יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבתיו
וישב אל-יהוה וירחמנו ואל-אלהינו כי-ירבה
לסלוח: כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא
דרכיכם דרכי נאם יהוה: כי גברו שמים
מארץ בן גברו דרכי מדרכיכם ומחשבותי
ממחשבותיכם: כי כאשר ירד הגשם והשלג
מן השמים ושמה לא ישוב כי אם-הורה את-
הארץ והולידה והצמיחה ונתן זרע לזרע ולחם
לאכל: בן יהיה דברי אשר יצא מפי לא ישוב
אלי ריקם כי אם-עשה את-אשר הפצתי והצליח
אשר שלחתי: כי-בשמתה רצאו ובשלום
תובלון ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה
וכל-עצי השדה ומחאוי-בה: תחת הנעצוץ יעלה
ברוש

הפטרות וילך

ברוש' תחת הספרד יעלה הדם והנה יהיה
 לשם לאור עולם לא יכרת : כה אמר יהוה
 שמרו משפט ועשו צדקה כי קריבה ישועתי
 לבוא וצדקתי להגלות : אשרי אנוש יעשה
 זאת ובן אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו
 ושמר ידו מעשות כל רע : ואל יאמר בן הנכר
 הגלוי אל יהוה לאמר הכרל יבדילני יהוה
 מעל עמו ואל יאמר הסרים הן אני עץ יבש :
 כי כה אמר יהוה לסריסים אשר ישמרו את
 שבתותי ובחרו באשר הפצתי ומחזיקים בכריתי :
 ונתתי להם גביתי ובחומתי יד ושם טוב
 מכנים ומכנות שם עולם אתו לו אשר לא
 יכרת : ובני הנכר הנולדים על יהוה לשרתו
 ולאחבה את שם יהוה להיות לו לעבדים כל
 שמר שבת מחללו ומחזיקים בכריתי : והביאותים
 אל הר קדשי ושמחתים בבית תפילתי עולתיהם
 וזבחתיהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה
 יקרא לכל העמים : נאם אדני יהוה מקבץ נדחי
 ישראל עוד אקבץ עליי לקבצוי :

הקעו

הפטרות האוינו רפה

הפטרות האוינו כמנהג האשכנזים שובה ישראל
 עד ופשעים יכשלו כם : ואחר כך אומרים
 אלו הפסוקים מיואל סימן ב

הקעו שופר בציון קדשו צום קראו עצרה :
 אקפוד עם קדשו קהל קבצו וקנים אספו
 עוללים ויונקי שדים יצא הקץ מחדרו וכלה
 מחפרתה : בין האולם ולמזבח יבנו הכהנים
 משרתי יהוה ויאמרו הוזה יהוה על עמך ואל
 תתן נחלתה לחרפה למשל בם גוים למה יאמרו
 בעמים איזה אלהיהם : ויקנא יהוה לארצו ויחמל
 על עמו : ויעז יהוה ויאמר לעמו הנני שלח
 לכם את הדרגן והתירוש והיצהר ושבעתם
 אתו ולא אתן אתכם עוד חרפה בגוים : ואת
 הצפוני ארחיק מעליכם והרחתיו אל ארץ ציה
 ושמחה את פניו אלהים הקדמני וסופו אל
 הים האחרון ועלה באשו ותעל צחנתו כי
 הגדיל לעשות : אל תיראי אדמה גילי ושמחי
 כי הגדיל יהוה לעשות : אל תיראו בהמות שדי
 כי דשא נאות מדבר כי עץ נשא פריו תאנה
 וגפן נתנו חילם : ובני ציון גילו ושמחו ביהוה
 אלהיכם כי נתן לכם את המורה לצדקה ויורד
 לכם

הפטרות האוינו

לכם גשם מורה ומלקוש בראשון : ומלאו
הנגנות בר והשיקו תיקנים הירוש ויצהר :
ושלמתי לכם את השמים אשר אכל הארבה
הלק והחפיל ותגזם חילי הגדול אשר שלחתי
בכם : ואכלתם אכול ושבוע והללתם את שם
יהוה אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא ולא
יבשו עמי לעולם : וידעתם כי בקרב ישראל
אני ואני יהוה אלהיכם ואין עוד ולא יבשו עמי
לעולם :

הפטרות האוינו כמנהג הספרדים כשיש שבת

בין י"ה לסוכות בשמואל שני סימן כב
וידבר דוד ליהוה את דברי השירה הזאת ביום
הציל יהוה אתו מקף בל-אויביו ומקף שאול :
ויאמר יהוה סלעי ומצדתי ומפלטי-לי : אלהי
צורי החסד-בו מגני וקרן ישעי משגבי
ומנוסי משעי מחמם תשעני : מחלל
אקרא יהוה ומאויבי אושע : כי אפפני
משכרי מות נחלי בליעל יבשתני :
חבלי שאול סבני קרמני מקשי-
מות : בצר-לי אקרא יהוה ואל-
אלהי

הפטרות האוינו

דפט

אלהי אקרא וישמע מהיכלו
קולי וישועתי באויבי : ויהנעש ק'
ותרעש הארץ מוסדות השמים
ירגזו ויהנעשו כי תרה לו : עלה
עשן באפו ונאש מפיו
האכל גחלים בערו ממנו : ויש
שמים וירד וערפל תהת
רגליו : וירבב על-קרוב ויעף וירא
על-כנפי-רוח : וישת חשך סביבתי
סבות השרת-מים עבי שחקים : מנה
נגדו בערו גחלי-אש : ויעם מן-שמים
יהוה ועליו יתן קולו : וישלח
חצים ופיצץ ברק ויהמם : ויראו אפיקי יום ק'
ים יגלו מוסדות תבל בגערת
יהוה מנשמת רוח אפו : ושלח מקרוב
יקחני ימשגי ממם רבים : תצילני
מהאיבי עז משנאי כי אמצו
ממני : יקרמני ביום אירי ויהי
יהוה משען לי : ויצא למרחב
אירי יחלצני כי-חפץ בי : וגמלני
יהוה בצדקתי בכר ידי ישיב
עג א' 73 לי

הפטרות האוינו

לי : כי שמרתי דרכי יהוה
 כי כל משפטיו
 לנגדי וחקתיו לא יחסור ממנה : ואחיה
 תמים לו ואשתמרה מעוני : וישב יהוה לי
 בצדקתי בכרי לנגד עיניו : עם
 חסיד תתחסר עם גבור תמים
 תתקם : עם גבור תתבר ועם
 עקש תתפל : ואת עם עני
 תושיע ועינוך על דמים תשפיל : כי
 אתה נירי יהוה ויהוה יציה
 חשבי : כי בכה ארוץ גרוד באלהי
 אדלג שור : האל תמים
 דרכו אמרת יהוה צדופה מן
 הוא לכל החפים בו : כי מאל מבלעדי
 יהוה ומיצור מבלעדי אלהינו : האל
 קעוץ חיל ויתר תמים דרכו :
 משונה דגליו באילות ועל במתי
 יעמידני : מלמד ידי למלחמה
 ונחת קשת נחושה ורעתי : ותתן
 לי מן ישעך ונחתך תרבני : תרחיב צעדי
 תחתני ולא מעדו קרסלי : ארדפת
 איבי

נשפטיו

דרכי

רגלי

הפטרות האוינו

אויבי ואשמידם ולא ישוב ער
 בלתם : ואכלם ואמחצם ולא יקומון ויפלו
 תחת רגלי : ותורני חיל
 למלחמה תבריע קמי תחתני : ואיבי
 תהה לי ערף משנאי ואצמיתם : ישעי ואין
 משיע אל יהוה ולא ענם : ואשתקם
 בעפר ארץ בטיט חוצות ארקם
 ארקעם : ותפלמני מריבי עמי תשמרני
 לראש גוים עם לא ירעתי
 יעברני : בני נכר יתבכשו לי לשמוע
 און ישמעו לי : בני נכר יבלו ויחגרו
 ממסגרותם : חיה יהוה וברוך צורי ויורם
 אלהי צור ישעי : האל הנתן נקמת לי
 ומריר עמים תחתני : ומוציאי מאיבי
 ומקמי תרוממני מאיש חמסים תצילני :
 על כן אודה יהוה בגוים ולשמה אומר :
 מנריל ישועות מלכו ועשרה חסד מנדולק
 למשיחו לדוד ולירעו ער עולם :

מנדולק

תם

לוחות העיבור

CALENDARIO

Facil & curiozo

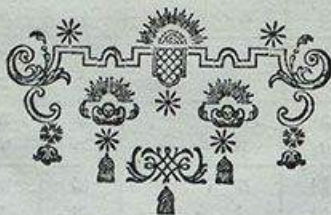
Em Hebraico & Portuguez,

Que contem

Todas as solemnidades do anno comprehendidas nas
Taboas luares calculadas com as Solares, para 112 an-
nos, principiando do prezente anno de 5529. com a
Sebelá, (ou benção das chuvas,) & Parafioth que se
juntão ou separão, a finalando o tempo de dizer
as 4 Parafioth, *Sekalim, Zachor, Pará, & Abo-*
des, & o tempo da *Afsaká* tudo com hũa
breve & compendioza explicação para
sua intelligencia, segundolhe tambem
hũa Taboa para com facilidade
achar as Parafioth das festas.

Disposto em esta ordem por Industria de

H. R. JEUDAH PIZA,

Em AMSTERDAM,

Em Officina Typographice de G. J. JANSON,

Em casa de I. MONDOVY. A.º. 5529.

לוח לקביעות המועדים וראשי החדשים לשנים הפשוטות

טמני הענה וימי הענה	א בשה שנה	ב בשה שנה	ג גבה שנה	ד השנה שנה	ה הכה שנה	ו השנה שנה	ז השנה שנה
ראש השנה תשרי	ג	ב	ג	ה	ו	ז	ח
צום גדליה נ' בו	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
צום בכורי' בו	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
סוכות ט"ו בו	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
ושמנא ר' כ"א בו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
שמי' ש"ח כ"ב כ"ג בו	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
ר"ח חשוון	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו
ר"ח כסליו	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז
תנוכה ב' בו	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז
ר"ח טבת כ"ט יום	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח
צום טבת י' בו	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט
ר"ח שבט ל' יום	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ
ר"ח אדר א' ט"ו בו	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא
שבט שקלים	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב
ר"ח אדר ב' כ"ט יום	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג
טמני ההפסקה	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד
שבט זכור	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה
צום אסתר י' בו	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו
פורים ופסח י"ח ט"ו בו	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז
שבט פרה	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח
שבת החדש	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט
ר"ח ניסן ל' יום	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל
פסח ט"ו בו	כה	כו	כז	כח	כט	ל	יא
ר"ח אייר כ' יום	כו	כז	כח	כט	ל	יא	יב
פסח שני י"ד בו	כז	כח	כט	ל	יא	יב	יג
ל' לעומר י"ח בו	כח	כט	ל	יא	יב	יג	יד
ר"ח סיון ל' יום	כט	ל	יא	יב	יג	יד	טו
שבועות ו' בו	ל	יא	יב	יג	יד	טו	טז
ר"ח תמוז כ"ט יום	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז
צום תמוז י"ז בו	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח
ראש אב ל' יום	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט
ט' באב	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ
ט"ו באב	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא
ר"ח אלול כ"ט יום	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב
אלו הן הפסחים הנפרדות	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג

%

לזה לררישת קביעות המועדים לק"ב שנים רצופים
שנת התקכ"ט ח

ל א	ל י	ל ז	ל א	ל ח	ל ה	ל ב	ל ל
ב ט	ב ה	ב ו	ב יג	ב ג	ב ד	ב ה	ב ז
ג ב	ג ה	ג יא	ג ו	ג ט	ג ה	ג ז	ג ו
ד ב	ד ח	ד ה	ד יד	ד א	ד ה	ד ה	ד יא
ה ד	ה א	ה י	ה ז	ה א	ה נש	ה נש	ה נח
ו עא	ו ט	ו סט	ו סת	ו טו	ו טו	ו טו	ו סה
ז עח	ז ב	ז עו	ז עח	ז ער	ז ענ	ז ענ	ז עב
ח ד	ח פר	ח פנ	ח פכ	ח פא	ח פא	ח פא	ח עט
ט צב	ט צא	ט צ	ט פס	ט פח	ט פז	ט פז	ט פו
י צט	י צח	י צו	י צו	י צה	י צד	י צד	י צג
יא ו	יא ה	יא ד	יא ג	יא ב	יא א	יא א	יא חר
יב י	יב ז	יב יא	יב א	יב ט	יב ח	יב ח	יב ז
יג כ	יג יא	יג יה	יג ו	יג יב	יג טו	יג טו	יג א
יד ח	יד ה	יד ו	יד ט	יד ה	יד כב	יד כב	יד כא
טו א	טו ה	טו יד	טו א	טו ח	טו כט	טו כט	טו כח
טז ט	טז ה	טז ו	טז יג	טז ג	טז ד	טז ד	טז יד

Taboa I. de guia para buscar as solemmnidades de
cada anno para 112 annos, luar & solar.
Anno 5529. 8. g. 14.

30 2c 10	31 5b 8	32 81 10	33 1a 17	34 7c 5	35 10h 7	36 1d 13
37 14i 14	38 4a 21	39 3b 10	40 13 12	41 6a 9	42 5b 8	43 9i 0
44 6d 15	45 5b 4	46 9i 5	47 6a 12	48 11 14	49 5b 20	50 2c 8
51 11g 11	52 5e 16	53 1a 6	54 14i 7	55 5b 13	56 81 15	57 2c 20
58 4a 10	59 10h 12	60 1a 19	61 7c 7	62 10h 9	63 1a 16	64 6d 5
65 12i 6	66 3b 12	67 13g 15	68 6d 21	69 5b 10	70 9i 11	71 6a 18
72 5e 6	73 9i 7	74 6a 14	75 11g 17	76 5e 22	77 2c 10	78 11g 13
79 5b 19	80 1d 8	81 14i 9	82 5b 15	83 1a 5	84 14n 5	85 4a 12
86 10h 14	87 1a 21	88 7f 8	89 10h 10	90 1a 17	91 6a 7	92 12n 7
93 3b 13	94 13g 16	95 6a 23	96 5e 11	97 9i 12	98 6a 19	99 5b 8
5000 81 10	1 2h 15	2 5b 4	3 8g 7	4 1d 13	5 14i 14	6 5b 20
7 1a 10	8 14n 10	9 5b 16	10 1a 6	11 13g 9	12 7f 13	13 10h 15
14 1a 22	15 6a 12	16 12n 12	17 3b 18	18 6a 8	19 11g 11	20 5e 16
21 2c 4	22 11g 7	23 5b 13	24 9n 13	25 6a 20	26 5b 9	27 8g 12
28 2f 16	29 5b 5	30 8g 8	31 1a 15	32 14n 15	33 5b 21	34 1a 11
35 14i 12	36 4d 18	37 3b 7	38 13g 10	39 6a 17	40 5e 5	41 9i 6

עד א 14

לוח לקביעות המועדים וראשי חרשים לשנים המעוברות

סמיני השנה ימי השנה	ה כש"ה שפ"ה	ט כח"ה שפ"ה	י כז"ה שפ"ה	יא הש"ה שפ"ה	יב הח"ה שפ"ה	יג הש"ה שפ"ה	יד הש"ה שפ"ה
ראש השנה תשרי ל'	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב
צום נדבית ג' בו	ד	ד	ד	ד	ד	ד	ד
צום כפור י' בו	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה
סוכות ט"ו בו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו
הושענא רבא כ"א בו	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז
ש"ע ושל"ה כ"ב וכ"ג	ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח
ר"ח חשוון	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט
ר"ח כסליו	י	י	י	י	י	י	י
חנוכה כ"ה בו	יא	יא	יא	יא	יא	יא	יא
ר"ח טבת כ"ט יום	יב	יב	יב	יב	יב	יב	יב
צום טבת י' בו	יג	יג	יג	יג	יג	יג	יג
ר"ח שבט ל' יום	יד	יד	יד	יד	יד	יד	יד
ר"ח לאילנות ט"ז בו	טו	טו	טו	טו	טו	טו	טו
ר"ח אדר ר' ל' יום	טז	טז	טז	טז	טז	טז	טז
פורים קטן י"ד בו	יז	יז	יז	יז	יז	יז	יז
שבת שקלים	יח	יח	יח	יח	יח	יח	יח
ר"ח אדר שני כ"ט יום	יט	יט	יט	יט	יט	יט	יט
סמיני ההפסקה	כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ
שבת וזכור	כא	כא	כא	כא	כא	כא	כא
צום אסתר י"ג בו	כב	כב	כב	כב	כב	כב	כב
פורים ופ"ש י"ד וט"ו בו	כג	כג	כג	כג	כג	כג	כג
שבת פרה	כד	כד	כד	כד	כד	כד	כד
שבת הדרש	כה	כה	כה	כה	כה	כה	כה
ר"ח ניסן ל' יום	כו	כו	כו	כו	כו	כו	כו
פסח ט"ו בו	כז	כז	כז	כז	כז	כז	כז
ר"ח אייר כ"ט יום	כח	כח	כח	כח	כח	כח	כח
פסח שני י"ד בו	כט	כט	כט	כט	כט	כט	כט
ל' לעמר י"ח בו	ל	ל	ל	ל	ל	ל	ל
ר"ח סיון ל' יום	יא	יא	יא	יא	יא	יא	יא
שבועות ו' בו	יב	יב	יב	יב	יב	יב	יב
ר"ח תמוז כ"ט יום	יג	יג	יג	יג	יג	יג	יג
צום תמוז י"ז בו	יד	יד	יד	יד	יד	יד	יד
ר"ח אב ל' יום	טו	טו	טו	טו	טו	טו	טו
ט' באב	טז	טז	טז	טז	טז	טז	טז
ט"ו באב	יז	יז	יז	יז	יז	יז	יז
ר"ח אלול כ"ט יום	יח	יח	יח	יח	יח	יח	יח
אלו הן הפרשיות המעוברות	מטות ומסעי	חקה ובלק ומסעי	מטות ומסעי	חקה ובלק ומסעי	מטות ומסעי	חקה ובלק ומסעי	מטות ומסעי

Taboa III. dos dias em que caem as solemnidades do anno.

Annos Bissestos Aº. ord. perf. ou fal. Dias do Anno	8 Perf. 385	9 Falto 383	10 Ord. 384	11 Perf. 385	12 Falto 383	13 Perf. 385	14 Falto 383
Ros-Afana Titri 30	2 3	2 3	3 4	5 6	5 6	7 1	7 1
3 ditto J. Gedalia	4	4	5	*1	*1	2	2
10 ditto J. Kipur	4	4	5	7	7	2	2
15 ditto F. Sucoth	2 3	2 3	3 4	5 6	5 6	7 1	7 1
21 ditto Hofana R.	1	1	2	4	4	6	6
22, 23 dº. S.A.i.S.T.	2 3	2 3	3 4	5 6	5 6	7 1	7 1
Ros-Hodes Hefvan	3 4	3 4	4 5	6 7	6 7	1 2	1 2
R. H. Kiflev	5 6	5	6	1 2	1	3 4	3
25 ditto Hanuca	2	1	2	5	4	7	6
R. H. Tebet 29	7 1	6	7 1	3 4	2	5 6	4
10 ditto J. Tebet	3	1	3	6	4	1	6
R. H. Sebat 30	2	7	2	5	3	7	5
15 dº. R. A. Leilan	2	7	2	5	3	7	5
R. H. Adar R. 30	3 4	1 2	3 4	6 7	4 5	1 2	6 7
Purim P. 14 ditto	3	1	3	6	4	1	6
Sabat Sekalim	25 ditto	27 ditto	25 ditto	29 ditto	1 Adar 2	27 ditto	29 ditto
R. H. Adar Seni 29	5 6	3 4	5 6	1 2	6 7	3 4	1 2
Sabat de Estalho	2 i 16	4 ditto	2 i 16	2 ditto	15 ditto	4 ditto	2 ditto
Sabat Zachor	9 ditto	1 ditto	9 ditto	13 ditto	8 ditto	1 ditto	13 ditto
13 ditto J. Ester	4	2	4	5	2	5	2
14, 15 Purim i. P. S.	5 6	3 4	5 6	1 2	6 7	3 4	1 2
Sabat Para	23 ditto	18 ditto	23 ditto	20 ditto	22 ditto	18 ditto	20 ditto
Sabat Ahodes	1 Niffan	25 ditto	1 Niffan	27 ditto	29 ditto	25 ditto	27 ditto
R. H. Niffan 30	7	5	7	3	1	5	3
15 ditto S. Pefah	7 1	5 6	7 1	3 4	1 2	5 6	3 4
R. H. Iyar 29	1 2	6 7	1 2	4 5	2 3	6 7	4 5
14 ditto Pefah Seni	1	6	1	4	2	6	4
18 dº. 33 do Homer	5	3	5	1	6	3	1
R. H. Sivan 30	3	1	3	6	4	1	6
6 ditto Sebuoth	1 2	6 7	1 2	4 5	2 3	6 7	4 5
R. H. Tamuz 29	4 5	2 3	4 5	7 1	5 6	2 3	7 1
17 ditto J. Tamuz	*1	5	*1	3	1	5	3
R. H. Ab 30	6	4	6	2	7	4	2
9 ditto J. de Ab	*1	5	*1	3	1	5	3
15 ditto Tubeab	6	4	6	2	7	4	2
R. H. Elul 29	7 1	5 6	7 1	3 4	1 2	5 6	3 4
Estas Parafiot tao Juntas	42 43	39 40	42 43	51 52		39 40	42 43
		42 43				42 43	51 52
		51 52				51 52	

74 2 ב ער

Taboa II. dos dias em que caem as solemnidades do anno.

Annos communs Aº. ord. perf. ou fal. Dias do anno	1 Perf. 355	2 Falto 353	3 Ord. 354	4 Perf. 355	5 Ord. 354	6 Perf. 355	7 Falto 353
Ros-Afana Titri 30	2 3	2 3	3 4	5 6	5 6	7 1	7 1
3 ditto Gedalia	4	4	5	*1	*1	2	2
10 ditto J. Kipur	4	4	5	7	7	2	2
15 ditto F. Sucoth	2 3	2 3	3 4	5 6	5 6	7 1	7 1
21 ditto Jofana R.	1	1	2	4	4	6	6
22, 23 dº. S.A.i.S.T.	2 3	2 3	3 4	5 6	5 6	7 1	7 1
Ros-Hodes Hefvan	3 4	3 4	4 5	6 7	6 7	1 2	1 2
R. H. Kiflev	5 6	5	6	1 2	1	3 4	3
25 ditto Hanuca	2	1	2	5	4	7	6
R. H. Tebet 29	7 1	6	7 1	3 4	2 3	5 6	4
10 ditto J. Tebet	3	1	3	6	4	1	6
R. H. Sebat 30	2	7	2	5	3	7	5
15 dº. R. A. Leilan	2	7	2	5	3	7	5
Sabat Sekalim	27 ditto	29 ditto	27 ditto	1 Adar	25 ditto	29 ditto	1 Adar
R. H. Adar 29	3 4	1 2	3 4	6 7	5 6	1 2	6 7
Sabat de Estalho	4 ditto	6 ditto	4 ditto	15 ditto	2 i 16	6 ditto	15 ditto
Sabat Zachor	11 ditto	13 ditto	11 ditto	8 ditto	9 ditto	13 ditto	8 ditto
13 ditto J. Ester	2	5	2	5	4	5	2
14, 15 Purim i. P. S.	3 4	1 2	3 4	6 7	5 6	1 2	6 7
Sabat Para	18 ditto	20 ditto	18 ditto	22 ditto	23 ditto	20 ditto	22 ditto
Sabat Ahodes	25 ditto	27 ditto	25 ditto	29 ditto	1 Niffan	27 ditto	29 ditto
R. H. Niffan 30	5	3	5	1	7	3	1
15 ditto F. Pefah	5 6	3 4	5 6	1 2	7 1	3 4	1 2
R. H. Iyar 29	6 7	4 5	6 7	2 3	1 2	4 5	2 3
14 ditto Pefah Seni	6	4	6	2	1	4	2
18 dº. 33 do Homer	3	1	3	6	5	1	6
R. H. Sivan 30	1	6	1	4	3	6	4
6 ditto F. Sebuoth	6 7	4 5	6 7	2 3	1 2	4 5	2 3
R. H. Tamuz 29	2 3	7 1	2 3	5 6	4 5	7 1	5 6
17 ditto J. Tamuz	5	3	5	1	4	3	1
R. H. Ab 30	4	2	4	7	6	2	7
9 ditto J. de Ab	5	3	5	1	4	3	1
15 ditto Tubeab	4	2	4	7	6	2	7
R. H. Elul 29	5 6	3 4	5 6	1 2	7 1	3 4	1 2
Estas fad as Parafiot separadas		39 40		22 23	39 40	39 40	39 40
				39 40	51 52		51 52
				51 52			51 52

NB. A * q. d. que he rebotado & o ° anticipado.

Taboa V. Solar que demostra o dia do mez vulgar em que caem os dias folemnos.

Para os A ^{os} bifeist.	c G p	c H h	c I d	b L p	b M h	b N d
R. A. Tifri Agoft. 31	29 30	30 31	31 Set. 1	Ag. 30 31	31 Set. 1	1 2
J. Gedalia Agoft	31	Set. 1	2	1	2	3
J. Kipur Set. 30	7	8	9	8	9	10
F. Sucoth	12 13	13 14	14 15	13 14	14 15	15 16
Hofanah Raba	18	19	20	19	20	21
S. A. i. S. T.	19 20	20 21	21 22	20 21	21 22	22 23
R. H. Hefvan	27 28	28 29	19 30	28 29	29 30	30 Oct. 1
R. H. Kiflev Oct. 31	27 28	28	29	28 29	29	30
Hanuca Nov. 30	21	21	22	22	22	23
R. H. Tebet	26 27	26 27	27	27 28	27 28	28
J. Tebet Dec. 31	6	6	6	7	7	7
R. H. Sebat	26	26	26	27	27	27
R. A. Leilan, Jan. 31	9	9	9	10	10	10
R. H. Adar	24 25	24 25	24 25	25 26	25 26	25 26
Purim P. Feb. 28 29	7	7	7	8	8	8
R. H. Adar Seni	23 24	23 24	23 24	24 25	24 25	24 25
J. Ester Mar. 31	8	8	8	8	8	8
Purim i. P. Sufan	9 10	9 10	9 10	9 10	9 10	9 10
E. H. Niffan	25	25	25	25	25	25
Pefah Abril 30	8 9	8 9	8 9	8 9	8 9	8 9
R. H. Iyar	23 24	23 24	23 24	23 24	23 24	23 24
Pefah S. May 31	7	7	7	7	7	7
33 do Homer	11	11	11	11	11	11
R. H. Sivan	23	23	23	23	23	23
F. Sebuoth	28 29	28 29	28 29	28 29	28 29	28 29
R. H. Tamuz Jun. 30	21 22	21 22	21 22	21 22	21 22	21 22
J. Tamuz Jul. 31	8	8	8	8	8	8
R. H. Ab	21	21	21	21	21	28
J. Ab	29	29	29	29	29	29
15 Ab Agoft. 31	4	4	4	4	4	4
R. H. Elul	19 10	19 20	19 20	19 20	19 20	19 20
Sehela Teb.	6	6	6	6	6	6

Taboa IV. Solar que demostra o dia do mez vulgar em que caem os dias folemnos.

Para os A ^{os} comu.	c A p	c B h	c C d	b D p	b E h	b F d
R. A. Tifri Set. 30	11 12	12 13	13 14	12 13	13 14	14 15
J. Gedalia	13	14	15	14	15	16
J. Kipur	20	21	22	21	22	23
F. Sucoth	25 26	26 27	27 28	26 27	27 28	28 29
Hof. R. Oct. 31	1	2	3	2	3	4
Semini A. i. S. T.	2 3	3 4	4 5	3 4	4 5	5 6
R. H. Hefvan	10 11	11 12	12 13	11 12	12 13	13 14
R. H. Kiflev Nov. 30	9 10	10	11	10 11	11	12
Hanuca Dezem. 31	4	4	5	5	5	6
R. H. Tebet	9 10	9 10	10	10 11	10 11	11
J. Tebet	19	19	19	20	20	20
R. Sebat Jan. 31	8	8	8	9	9	9
R. A. Leilanoth	22	22	22	23	23	23
R. H. Ad. Feb. 28 29	6 7	6 7	6 7	7 8	7 8	7 8
J. Ester	19	19	19	20	20	20
Purim i. P. Sufan	20 21	20 21	20 21	21 22	21 22	21 22
R. H. Niffan Mar. 31	8	8	8	8	8	8
F. Pefah	22 23	22 23	22 23	22 23	22 23	22 23
R. H. Iyar Abr. 30	6 7	6 7	6 7	6 7	6 7	6 7
Pefah Seni	20	20	20	20	20	20
33 do Homer	24	24	24	24	24	24
R. H. Sivan May 31	6	6	6	6	6	6
F. Sebuoth	11 12	11 12	11 12	11 12	11 12	11 12
R. H. Tamuz Jun. 30	4 5	4 5	4 5	4 5	4 5	4 5
A. Tamuz	21	21	21	21	21	21
R. H. Ab Jul. 31	4	4	4	4	4	4
J. Ab	12	12	12	12	12	12
15 de Ab	18	18	18	18	18	18
R. H. Elul Agoft. 31	2 3	2 3	2 3	2 3	2 3	2 3
Sehela Kis.	23	23	22	23	23	22

na achara, em quantos do mez solar, haõ de cahir as solemnidades daquelle anno, bem entendido, acrescentando, sobre o numero fixado na columna, a soma que esta notada, na taboa da guia N.º 1, depois de ditta letra, & se for g, h, i, l, m, n, fervira antao de guia para buscar a mesma letra, na taboa do N.º 5, (taboa solar dos annos biseistos,) em cuja columna achara, em quantos do mez solar haõ de cahir as solemnidades daquelle anno acrescentando a soma que fica anexa a estas letras, na taboa de guia do N.º 1, como fica mencionado; advertindo que se hade diminuir do numero da sehela, (ou tempo que se principia a dizer na amidah o verso de *bendize sobre nos*,) que esta notada na quella columna, o N.º. que nas outras solemnidades se acrescenta.

EXEMPLO.

O anno prezente de 5529. a criação do mundo, notado na taboa do N.º 1, tem debaixo 8 g 14. o N.º. 8, serve de amostrador para buscar no mesmo N.º. 8, na taboa luar do N.º. 3, donde se achara, naquelle columna, que este anno he perfeito, quer dizer que Hefvan & Kislev são cheos de 30 dias, (que esta tambem he a explicação das letras pequenas que estão junto das letras grandes, nas taboas 4 & 5 que significão a calidade do anno que o d. significa defeito, p. perfecto, h. hordenado, c. commum, b. biseisto,) & que tem 385 dias, & que Ros-Afana he 2 e 3. & que o Jejum de Gedalia vem em 4, & por este estillo todas as demais selemnidades, a letra g. com o N.º. 4, serve de guia para buscar a mesma letra na taboa solar N.º. 5, dos annos biseistos em cuja columna achara que Ros-Afana he em 29. 30. de Agosto, que acrescentolhe o N.º. 14, sera 12. 13. de Setembro, & o Jejum de Gedalia em 14 de ditto, & Kipur em 21, & assi todos, & para a *Sebela*, diminuindo do numero notado na columna, que he 6 de Tebet, o mesmo N.º. 14, vem a cahir em 23 de Kislev, que por ser neste anno em dia de Sabat, se rebota para 24, & assi todos annos por este estillo.

לו

פרשת העיבור לבעלי לשון הקדש

הלוח הראשון של אות א' • האותיות העליונות של כל בית ובית • מורות מספר כל שנה ושנה משנות העולם • והאותיות אשר תחתן • אם הן אותיות א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' • משרתות לדרוש כלוח של אות ב' • של שבע שנים הפשוטות • כזה האות עצמו • אשר תחתיו ימצא באורך הלוח • כל קביעות המועדים וראשי חרשים • ושאר פרטי אותה השנה • ואם הן אותיות ח' ט' י' י"א י"ב י"ג י"ד • אין משרתות לדרוש כלוח של אות ג' • של שבע השנים המעוברות • כזה האות עצמו • אשר תחתיו ימצא באורך הלוח • כל קביעות המועדים וראשי חרשים • ושאר פרטי אותה השנה • דרך משל • שנת התק"כט ל' צירה • שהיא השנה שאנו עומדים בה • כלוח של אות ד' יש לה אותיות א' ואם תדרוש כלוח של אות ג' באותיות א' המצא שנות השנה הוא מצוברת • ושמימנה בש"ז ספירושו שר"ה יום ב' ושחרשיה חשון וכסליו שלמים ושר"ה ניסן ופסח ביום ז' (שורו פירוש כל הסמנים שהאות הראשונה מורה על קביעות ר"ה והאות השניה מורה על השנה אם היא שלימה • כסדרה או חסירה והאות השלישית מורה על קביעות ר"ה ניסן ופסח) ושימיה שפ"ה ושר"ה יום ב' ויום ג' • וצום גדליה יום ד' וכן להבא בשאר המועדים והפרטים וקל להבין:

EXPLICAÇÃO breve & compendioza deste Calendario a saber,

A Taboa do numero 1. os numeros superiores, de cada caza, mostraõ o numero de cada anno; & os numeros & letra que lhe ficaõ debaixo, o primeiro numero, se for 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, serve de guia para buscar o mesmo numero na taboa do N.º 2. (taboa luar dos annos comuns,) em cuja columna achara, em que dia da semana venem a cahir, as solemnidades, & mais particularidades daquelle anno que dezejair sober, & se for o numero 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, fervira de guia para buscar o mesmo numero, na taboa do N.º 3, (taboa luar dos annos biseistos,) em cuja columna achara em que dia da semana, viraõ a cahir a solemnidades, & mais particularidades, do anno que dezejair saber.

A letra notada anexa a o primeiro numero se for A, B, C, D, E, F, serve de guia para a buscar a mesma letra na taboa do N.º 4, (taboa solar dos annos communs,) em cuja colum-
na

לוח קריאת פרשיות המועדים

בראש השנה ביום ראשון קורין חמשה בפרשת וירא אליו ה' מן הה' פקד את שור
עו יגד אברהם ואם הוא שבת קורין בו שבעה והמפטיר קורא בפרשת פנחס
ובהמשך השבועי באחד לחדש :

ביום שני קורין חמשה בפרשת וירא אליו ה' מן הה' פקד את שור
הפרשה והמפטיר קורא בפרשת פנחס ובהמשך השבועי כאחמול :

בצום גדליה בשחרית ובמנחה קורין שלשה בפרשת כי חשא מן ויחל משה עד
וינחם ה' וגומר ומרלגין עד פסל לך וקורין עד אשראני עושה עמך וכן בצום
עשירי ובצום אסתר ובשבעה עשר בחמון ובחשעה באב במנחה :

ביום כפור בשחרית קורין ששה בפרשת אחרי מות מתחלת הסדר עד וידבר ה' אל
משה לאמר דבר אל אהרן וגומר ואם חל בשבת קורין בו שבעה והמפטיר
קורא בפרשת פנחס ובעשור לחדש השביעי הזה במנחה קורין שלשה באחרי
מות בפרשת עזריה מן כמעשה ארץ מצרים עד סוף הסדר :

בסוכות ביום ראשון קורין חמשה בפרשת אמור אל הכהנים מן שור או כשב או עז
עד וידבר משה את מועדי ה' אל בני ישראל ואם הוא שבת קורין שבעה והמפטיר
קורא בפ' פנחס ובהמשך עשר יום לחדש השביעי ביום שני קורין בפרשת אמור
מאחמול והמפטיר קורא בפרשת פנחס ובהמשך עשר יום כאחמול :

שבת וחול המועד של סוכות בשחרית קורין שבעה בפרשת כי חשא מן ואמר
משה אל ה' ראה אתה אומר אלי עד לא תבשל גדי בחלב אמו והמפטיר קורא בפרשת
פנחס בקרבנות של עניינו של יום (ובמנחה קורין בסדר השבועי) :

בחולו של מועד ביום ראשון קורין ארבעה בפ' פנחס ראשון קורא וביום
השני והשני קורא וביום השלישי והשלישי הור וקורא וביום השלישי לבר
והרביעי קורא ספיקא דיומא וביום השני וביום השלישי וכל הימים על זה הסדר :

בשמיני עצרת קורין חמשה בפרשת ראה מן כל חכור עד סוף הסדר ואם חל
בשבת קורין בו שבעה ומתחילים מן עשר חשור והמפטיר קורא בפ' פנחס ביום
השמיני עצרת :

בשמיחת חודה קורין חמשה בפרשת ווארז הברכה ובספר שני מתחיל מבראשית
עד אשר ברא אלהים לעשות והמפטיר קורא בפרשת פנחס ביום השמיני עצרת :

בראש חודש כשהל בחול קורין ארבעה בפרשת פנחס מן את קרבני לחמי
עד יעשה ונסכו בהן קורא שלשה פסוקים לוי חור פסוק ואמרת עד רביעית החין
שלישי עד ונסכה רביעי עד ונסכו ובשבת המפטיר קורא מן וביום השבת
עד יעשה ונסכו :

בחנוכה

לוח קריאת פרשיות המועדים

בחנוכה כיום ראשון קורין שלשה בפרשת נשא בקרבנות הנשיאים מן
בה חסדנו את בני ישראל עד זה קרבן נחשון ובשאר הימים קורין נשיא
אחד לכל יום ויום בהן קורא עד פר אחר לוי עד ביום השלישי
וישראל חור וקורא ביום השני כלו וביום השמיני מתחילים מן ביום
השמיני עד סוף פסקא ראשונה בפרשת בהעלותך עד כן עשה את המנורה
וביום ראש חודש טבת שחל בחול קורין שלשה בפרשת ר"ח והרביעי קורא
בקרבנות הנשיאים בעניינו של יום וכשהל בשבת קורין ששה בסדר
השבעה ובספר שני קורא השביעי בפרשת ר"ח וביום השבת עד יעשה
ונסכו והמפטיר קורא בקרבנות הנשיאים בעניינו של יום :

בשבת שקלים קורא המפטיר מתחלת סדר כי חשא עד לכפר על
נפשותיכם :

בשבת זכור קורא המפטיר בסוף פרשת כי חשא למלחמה מן וזכור את
אשר עשה לך עמלק עד סוף הפרשה :

בפורים קורין ג' בפרשת בשלח פרעה מן ויבא עמלק עד סוף הסדר
וכופלין פסוק האחרון :

בשבת פרה קורא המפטיר מתחלת סדר חקת עד חטאת עד הערב :

בשבת החדש קורא המפטיר בפרשת בא אל פרעה מן החדש הזה לכם
עד בכל מושבתיכם חאכלו מצות :

בפסח ביום ראשון קורין חמשה בפרשת בא אל פרעה מן וקרא משה
לכל זקני ישראל עד מארץ מצרים על צבאות ואם חל בשבת קורין
בו שבעה ומתחילים מן ויהי היום הזה והמפטיר קורא בפרשת פנחס
וחדש הראשון עד כל מלאכת עבודה לא תעשו ביום שני קורין חמשה
בפרשת אמור מן שור או כשב או עז כי יולד עד וידבר משה את
מועדי ה' אל בני ישראל והמפטיר קורא בפרשת פנחס כאחמול :

בחולו של מועד ביום ראשון קורין שלשה בפרשת בא אל פרעה מן
קדש ליל כל חכור עד הוציאנו ה' ממצרים והרביעי קורא בפרשת פנחס
מן וקרבנתם אשה עלה לה עד כל מלאכת עבודה לא תעשו :

ביום שני קורין ג' בפרשת משפטים מן אם כסף חלוה את עמי עד לא
תבשל גדי בחלב אמו והרביעי קורא בפרשת פנחס כאחמול :

ביום שלישי קורין ג' בפרשת כי חשא מן פסל לך עד לא תבשל גדי
בחלב אמו ואם הוא שבת קורין בו ג' ומתחילים מן ראה אתה והרביעי
קורא עה א 1 75 קורא

לוח קריאת פרשיות המועדים

קורא בפרשת פינחס כאחמול :

ביום רביעי קורין שלשה בפרשתו כהעלותך מן ודבר ה' אל משה במדבר סיני עד ולגר ולאזרח הארץ : והרביעי קורא בפרשת פינחס כאחמול : ביום חמישי והוא יום שביעי שהוא יום טוב קורין חמשה בפרשת ויהי בשלח פרעה מזהלת הסדר עד כי אני ה' רפאך : והמפטיר קורא בפרשת פינחס כאחמול :

ביום שמיני קורין חמשה בפרשת ראה מן כל הכבוד עד אשר נתן לך : ואם הוא שבת קורין בו שבעה : ומתחילים מן עשר תעשר : והמפטיר קורא בפרשת פינחס כאחמול :

ואת הסימן הזה הקה בדרך : לדעת סדר קריאת שמנה הפרשיות האלה :

משך תורא קרש בכספא פסל במדברא שלח בוכרא

וזה הסדר הוא : אם פסח באחד בשבוע או בשלישי בשבוע או בשבת : ואם יבא פסח בחמישי בשבת מהפטים סדר הקריאות על דרך זה :

משך תורא פסל בקרשא בכספא במדברא שלח בוכרא

ולעולם בשבת וחול המועד של פסח קורין בפרשת כי חשא ראה אתה אומר אלי ער בחלב אמו : והמפטיר קורא בפרשת פינחס והקרבנם :

בשביעות ביום ראשון קורין חמשה בפרשת וישמע יתרו מן בחדש השלישי עד סוף הסדר : והמפטיר קורא בפרשת פינחס וביום הכבוד עד ונסכיחם : ביום שני קורין חמשה בפרשת ראה מן כל הכבוד עד סוף הפרשה : ואם הל בשבת קורין בו שבעה ומתחילים מן עשר תעשר : והמפטיר קורא בפרשת פינחס וביום הכבוד כאחמול :

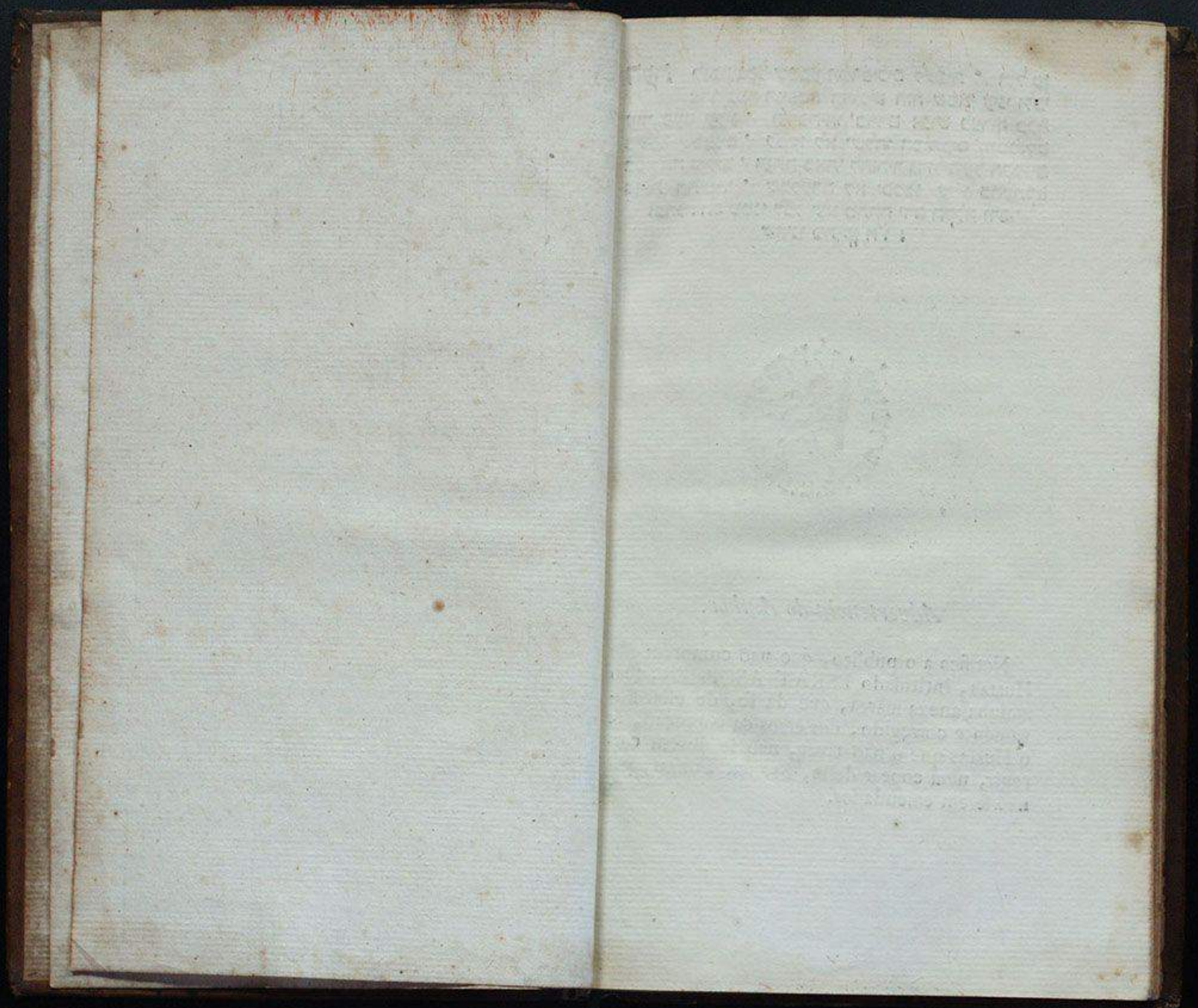
בהשערה באב בשחרית קורין שלשה בפרשת ואחחן מן כי חולד בנים עד אשר ת' אלהך נתן לך כל הימים :

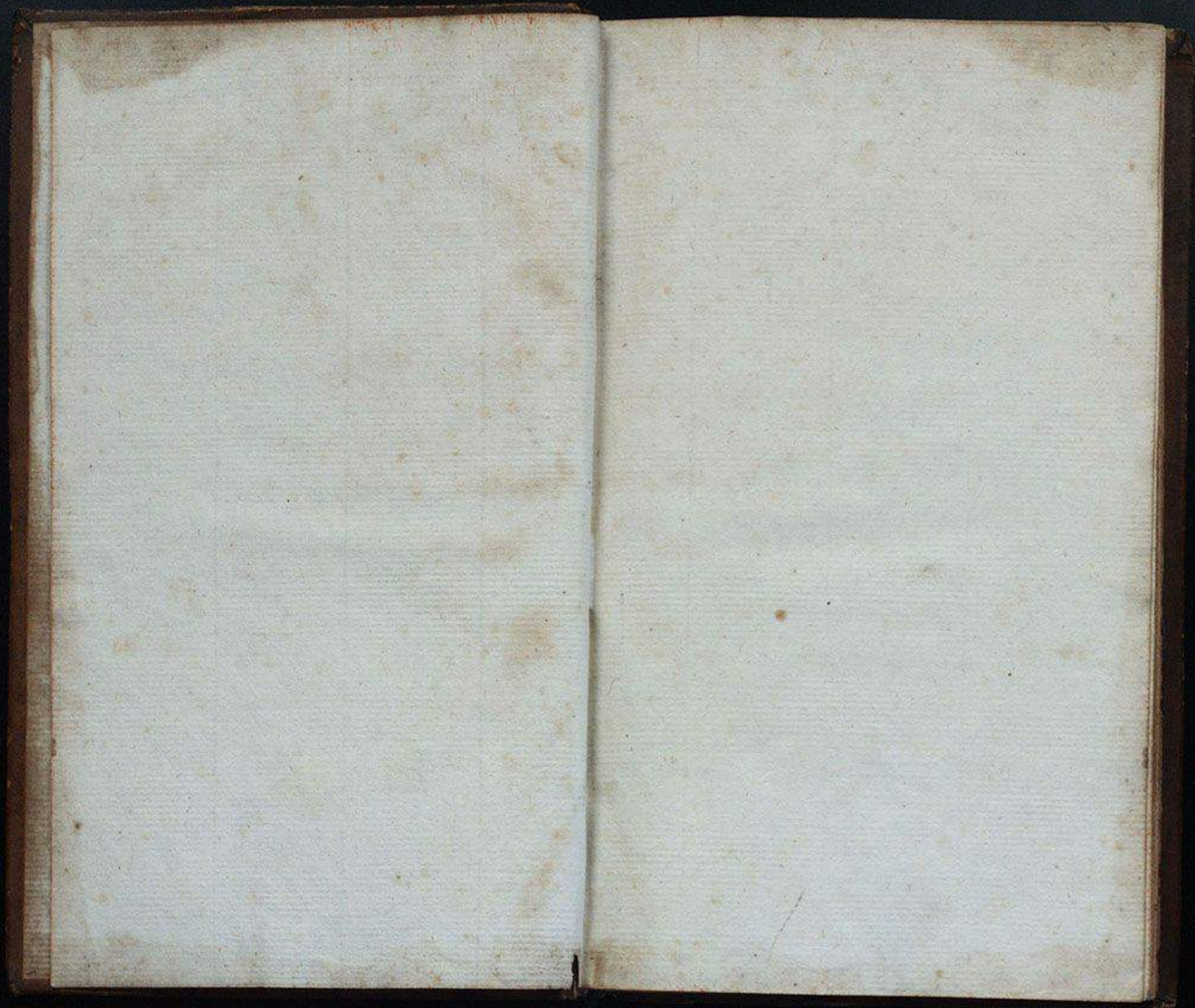
דעת לנכון נקל שטבע המדפיסים לשנות : ועל כן אחר גמר הדפסת החומש הזה שמתי עיני ולבי עוד פעם עליו : וצדפתיהו בחרט אנוש בצרוף כסף בשלם שבפנים : למען לא ישלחו הכותבים והמגיהים בעולתה ידיהם : ועתה באתי להזהיר גדולים על הקטנים בזאת התימתי : שבלעדה לא יסמכו עליו בהעתקם ובהגהותם ממנו לבל יצא מהחת ידם תקלה ודבר שאינו מתוקן ח'ו :

Advertencia do Author.

Notifico a o publico, que não comprem este Humas, intitulado ESRAT ASOPHER, sem a minha anexa marca, que dá fê, de estar novamente corregido, dos erros da impreção, & o Humas que o não tiver, não se devem corregir, nem copear delle, SEPHER TORAH, por não serem emendados.

20 D36

